

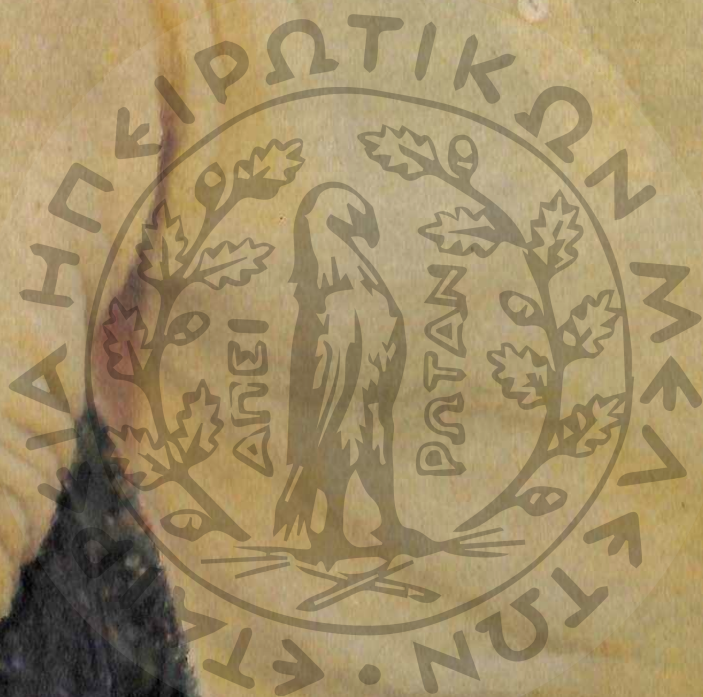
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 238 13 ΜΑΪΟΥ 1960 ΔΡ.5

Η ΛΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ

14 ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
2 ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Η ΝΕΑ "ΕΚΛΟΓΗ" ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

Κάθε σελίδα
μία προσφορά

- Ποιότητας
- Ποικιλία
- Ένδιαφέρον
- Πρωτοτυπία

Σωφός

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 238 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 13 ΜΑΪΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ήλιδου
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη άριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Ιωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησία δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Θόρυβος γύρω από τον INDEX

I

Φίλτατε
Παίρνω το θάρρος να ταράξω λίγο την αξιοπρεπώς έγωκεντρική ήρεμία της στήλης σας, αφού παρέκκλιση πρώτα όλους τους ενδοιασμούς (με τι προσπάθεια!), τις προληπτικές μεταμέλειες και το δέος άκόμα το όποιον ή καλλιπής κατά τα άλλα γραφίς ύμων κατάφερε να μου έμπνεύσει.

Ζητώ πρώτον συγγνώμην για την βαροβαρία ή αυτή έπιδρομή και έχομαι κατόπιν κάπως εύθαρως από των Τειχών σας, έτοιμη να σαλπίσω θούριο πέρα για πέρα άκ α λ α ί σ θ η τ ο, πέρα για πέρα βαροβαρικό και πέρα για πέρα άνεπιθύμητο.

Κύριε INDEX, μου άρέσει η Όποια κοινότητα, όποια χυδαία έκφρασις για να εκφράσης κάτι έντελως διάφορο από τις έκδηλώσεις εκείνες — τις άποτρόπαιες, τις φορμαστικές— της άρλουμποκυλιόμενης έρωτοπληξίας των συνωστιζόμενων άθηναϊκών πεζοδρομίων!

Συγχωρήσατέ μου όμως την παρησαίαν την κακόγουστον και δώσατέ μου την ευκαιρίαν να κάμω μία άπόπειρα άπολογίας.

Διότι το νεοελληνικό λεξιλόγιο έχει άπελπιστικά πτωχεύσει. Έχει άνεπανόρθωτα χρονοδροπορηθεί.

Είπαμε, λοιπόν, ότι μου άρέσει.

Και γεννάται το έρώτημα, «πώς»;

Μά, ως στήλη, κύριε INDEX, ως στήλη άλατος προπαντός— δχι μόνον διότι ως στήλη σας γνωρίζω και ως στήλη σας αναγνωστέρομαι, μά κυρίως διότι, την σήμερον ήμεραν, δεν υπάρχει περιθώριον ανάπτυξεως συμπαιείας έτέρων ειδών...

Και γεννάται το έρώτημα, «γιατί»;

Διότι εμού άρέσει σημαίνει με έλκει. Και έλκεις είναι ή διέγερσις την όποια προκαλούν έρεθισμοί έμπεμπόμενοι από συνειδητά ή άσυνείδητα δμοια στοιχεία

χεία τα όποια εδρίσκονται εις διαφορετικά σώματα.

Πλάνη εκείνη ή δοξασία περί έλξεως των άνομοίων.

Αλήθεια, μαύρη, είναι ότι τα όμοια κυρίως έλκονται, μόνο που δεν γνωρίζουν πάντοτε την όμοιότητά των.

Ανεκαλύφθη, λοιπόν, όμοιότης ύπολανθάνουσα;

Θά ήθελα να άπαντήσω εγώ, μά τα φαινόμενα κραυγάζουν «ναί» —διότι πώς άλλως μπορώ να εξηγήσω τον ένθουσιασμό εκείνο, την συναίνεση εκείνη, που με κάποιο τρόπο λαθραίο και δάδαρο επίσης διείσδυσαν εις την άποκεκλεισμένη περιοχή των συμπαθητικών μας συνασθημάτων άμέσως μετά την άνάγνωσιν του έξορκισμού εκείνου των άσπασμών και των καταγλωτισμάτων;

Η αλήθεια είναι πως ή παροδογή, ή συμπάθεια, ύπηρχε ύπολανθάνουσα από πολλού. Μά λόγιο ύποσυνειδήτων άρχων και πεπονηθέντων, ίσως, την κατέπνυγον, μέχρι που συνέτριψε τα δεσμά της προχθές και άνεδύθη πλήρης και άπαστραπτούσα πλέον.

Λοιπόν, φίλτατη στήλη, μάλιστα! Ασπάζομαι π λ ή ρ ω σ και άνευ χειλικών έπαφών τας άπόψεις περί «εισβαλέων και έχον δροειδών» και «δηλητηριωδών» φιλώντων και τας περί ψευτιάς και σιγαμάρας και όπερα μούφας δοξασίας.

Μά το σφάλμα ύπήρχε ότι στα περίπλοκα μυστήρια της λεπτεπίλεπτης λειτουργίας του ένθουσιαστικού μου αίσθητηρίου θέλησα να εισαγάγω και φίλην. Φίλην άκοιμή, ή όποια διατηρεί τόσο από την παιδικότητά της, όση είναι άρετή για να κάνει την συναναστροφή της πολύτιμον και άναγκαίαν δι' ήμεις τους ύπολοίπους, που θέλομε να αναβάλωμε κάπως την συνασθηματικήν όρτηριόσκαλη όυνισιν την όποια τά πάντα μάς προλέγουν.

Και ή φίλη εξανέστη:

—Αιτός ό κύριος δεν συμμετέχει;

Μά άγαπητή άνέκραξα, μά φίλτατη, γιατί συγχεετε πράγματα διάφορα, άσχετα, άδιάφορα; Αλίμονον, όποια χρωκοπία, να μη μπορούμε μόν να κάμωμε την

Ο υαφός υαφές είναι τέχνη
Ο υαφός υαφές είναι BRAVO

Πολιτική, τέχνη, μόδα...
Δέν γίνεται κουβέντα,
χωρίς καφεδάκι έλληνικό,
πατροπαράδοτο.

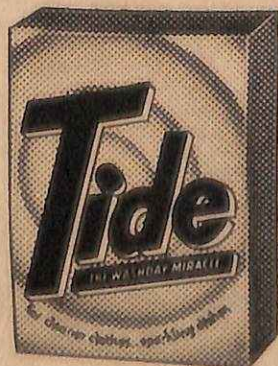

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Τό ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτικός άφρος του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρο, διαλύει τις σκόνες, τὰ λίπη και κάθε βρωμιά και τὰ παρασύρει στο ξεβγάλμα.

Αγοράστε σήμερα TIDE για τή μπουγάδα σας.

Κάτασπρα ρούχα-Ζωντανέμενα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια! Μὲ τὸ TIDE τὰ ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τὰ πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σὰς δίνει πλούσιο και παχύ άφρο

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

ζωήν μας όπως τὴν θέλουμε και νὰ μὴν προσπαθοῦμε κἄν, τουλάχιστον, νὰ τὴν σ α τ ι ρ ῶ μ ε !

Καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπεκαλέσθη τὸ ἐπιχείρημα τῶν εὐρισμένων διολύγων, πού εἶναι ἐπιχείρημα καθαρὰ θ ἡ λ υ κ ὸ

—Δὲν μπορεῖ νὰ γελοιοποιῇ, αὐτὸς ὁ κάποιος κύριος INDEX, μὴ ἐκδήλωση τοῦ ἀνθρωπίνου ἐνστίκτου!

Ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἀπήντησα και συλλογίστηκα ὅτι ἂν ἀκολουθοῦσαμε και μεῖς τὰ βασικά μας ἐνστικτα θὰ ἔπρεπε νὰ μοιράσωμε τὴν ζωή μας ἀνάμεσα στὴν «ἀδεά τέρψιν» τοῦ συνεχοῦς ἀναμυσούλισματος τῶν Καθαφικῶν στίχων και στὸ ἐπίπονο σουλατσάρισμα σὲ κάποιες γειτονιές...

Ἀκόμη σκέφτηκα ὅτι ἡ καλὴ φίλη δὲν θὰ ἐπεθύμησε ποτὲ νὰ προσφέρει Κολικυνθέαν και δὴ ἀνδιαμένην.

Και τὴν ἐμακάρισα.

Τὴν ἐμακάρισα διότι τὴν ὀριμότητά μας πλέον μετροῦμε —φεῦ!— ὄχι εἰς Μαίους, ἀλλὰ εἰς ἐ μ π ε ρ ῖ α ς .

ΣΟΝΙΑ

II

Ἔ, ὄχι, κύριε INDEX.

Σὲ διάβαζα και σὲ χαρομόμουνα και γελοῦσα και διασκεδάσα μὲ τὴν δημηκτικὴν εἰρωνεία σου και τὴν χαριτωμένη γκρίνια σου! Προχθὲς όμως... τί νὰ σοῦ πῶ... μού ἀλλάξες ὅλη μου τὴ διάθεση και ἔξερεις; Μοῦ θυμίσες τὴν... τοξίνη κάποιου «δηλητηριώδους ὀφθαλμοῦ», πού περιγράφει στὸ διδύλο του ἕνας ἀπ' τοὺς δασκάλους μου...

Ἔ, ὄχι, κύριε INDEX... δὲν εἶναι ἔτσι τὰ πράγματα και δὲν μπορεῖς ἐσὺ νὰ ταυτίσης γενικότερες ἐννοιες, σὰν αὐτὴ τῆς Ἀθηναϊδος, μὲ ἕνα τόσο περιορισμένο φαινόμενο, σὰν αὐτὸ τῆς 11ης πρωινῆς στὴ γωνία Ἀκαδημίας και Κανάρη... Ὅμοια σὰν τὴν τοξίνη και σὺ, κύριε INDEX, πού σκοτώνει χωρὶς νὰ λογαριάζῃ ἐπὶ ὁδόν, ἐγὶα ποιούσ; ἢ ἐπὶ ὁδόν τῆς.

Κι ἂν ἀκόμα ἐσὺ δὲν φεύγης (κακό και διέθροιο) ἀπ' τὸ Κεντρικὸ σου Τετράγωνο, μόνο παρωπίδες πρέπει νὰ φορᾷς γιὰ νὰ μὴ θλέπης λίγο δεξιότερα και ἀριστερώτερα ἀπ' τὴν ἀπ' ὅλης τῆς ἀπόψεως ἀπαραίτητη και χορηγούμενη ἐκείνῃ γωνιά. (Φαντάσου κεφάλια Μεδουσῶν σὲ σώματα Ἀθηναϊδων!).

Προσπάτησε λίγο πὺδ κάτω, κύριε INDEX, και σὲ κἄτι ἄλλες γωνιές θὰ ὄψῃς Ἀθηναῖδες περιποιημένες ἀληθινὰ στὴν ἐμφάνιση και καλλιεργημένες κατὰ τρόπο θαιμαστὸ στὸ μυαλό.

Εἶναι οἱ ἑκατοντάδες φοιτήτορες και σπουδαστρίες, πού γεμίζουν τὶς αἰθουσες τοῦ πανεπιστημίου μας, τὶς διβλιοθήκες και τὶς μορφωτικὲς λέσχες και, ἀκόμη, οἱ τελειωμένες ἐπιστήμονες πού ἀποτελοῦν τὸ προσωπικὸ τῶν νοσοκομείων μας, τῶν διαφόρων νοσοκομείων και ἄλλων δημοσίων και ἰδιωτικῶν ἐργαστηρίων και ἐπιχειρήσεων. Εἶναι ὅλες, ὅλες καλύτερα οἱ περισσότερες, σ' ἐκατόμυριάς 9.1% (ἐγὼ, θλέπεις, νὰ ποσοστὸ 9.1% (ἐγὼ, θλέπεις, δὲν εἶμαι ἀπόλυτη...) περιποιημένης και καλοβαλμένης ἀπ' τὴν νεύς και καλοβαλμένης ἐνῶ συγκορφή ἕως τὰ νύχια, ἐνῶ συγκορφῶς κανεῖς δὲν τοὺς ἀμφοτεροὺς τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια.

Και εἶναι ἀκόμη σ' ἄλλες γωνιές, μόνο πού ἐκεῖ θὰ πρέπει νὰ πᾶς πὺδ πρῶτ, γύρω στίς 8, ἕνα ἄλλο ποσοστὸ «Ἀθηναϊδων» ἐξ ἴσου μεγάλο κι αὐτό. Εἶναι ἐκεῖνες πού ἐργάζονται σὰν κομψὲς γραμματεῖς, στενοδακτυλογρά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 7

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR

Bubble Bath

Τὸ λουτρό τοῦ 20^{ου} αἰῶνα!

Εἰδικὸ γιὰ σὰς και γιὰ τὴν ὀμορφιά σας, κυρία μου. Καταργήστε τὸ ἄγριο σφουγγάρι και τὸ ἐρεθιστικὸ σαποῦνι. Ξαπλώστε γιὰ 10 λεπτά στὸ λουτρό σας. Ἀφήστε τὸ BUBBLE BATH νὰ περιποιηθῇ τὸ ἀπαλό σας δέρμα.

- Θὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ ἀλλεργίες και ἐρεθισμούς.
- Θὰ τὸ τονώσῃ και θὰ τὸ ἀρωματίσῃ εὐγενικὰ.
- Θὰ τὸ περιβάλῃ μὲ τὸ προστατευτικὸ του πέπλο.

Καὶ κατόπιν κάδε ἐμφάνισί σας θὰ εἶναι και μιὰ ἐπιτυχία!

BUBBLE BATH - "ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ," FAMAR Δέρμα βελούδινο - Μαλλιά μεταξένια - Ζητήστε το σήμερα! Στὸ Φαρμακεῖο σας. Σὲ ὅλα τὰ καταστήματα καλλυντικῶν.

Εἶναι υπέροχο!.

... νὰ λούζετε τὰ μαλλιά σας μὲ τὸ Σαμπουὰν *Glamo*.

Ὁ ἀρωματισμένος πλούσιος ἀφρός τοῦ *Glamo* καθαρίζει τελείως τὰ μαλλιά και τὰ κάμνει αἰδέρια.

Τὸ *Glamo* μὲ τὸ φρέσκο αὐχὸ και τὶς βιταμίνες πού περιέχει, τρέφει και δυναμώνει τὰ μαλλιά δίνοντας μιὰ ἀπαλότητα και φυσικὴ γυαλάδα.

Τὸ *Glamo* ἀπεδείχθη πλέον, ὡς τὸ ἰδεώδες μέσον γιὰ τὴν περιποίησι τῶν μαλλιῶν.

Σὰς χαρίζει υπέροχα μαλλιά!

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

Καὶ οἱ πιὸ ἀπαλοὶ τόνοι βρίσκουν τὴν ἰδανικὴν ἀπότυπώσιν τους σὲ μαγνητόφωνα **GRUNDIG - STEREO TK 60** ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΩΣ Τὸ TK 60 εἶναι ἕνας ἀκόμη Θρίαμβος τῆς **GRUNDIG**

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τά γυαλιά σας προσδέτουν
γοητεία όταν ταιριάζουν
στο πρόσωπό σας.

Στό Τμήμα τών όπτικών, μας δά
βρῆτε πάντοτε τόν κατάλληλο
σκελετό πού ταιριάζει στόν τύ-
πο σας, έν συνδυασμῷ μέ τά τε-
λειότερα κρύσταλλα γιά τά
μάτια σας.

Επίσης έξασφαλίζετε άπολύτως
τήν πιστή έκτέλεσι τῆς Ιατρικής
συνταγῆς.

ΤΜΗΜΑ ΟΠΤΙΚΩΝ

Κρύσταλλα τέλεια.

σκελετοί εύρωπαϊκοί, μοντέρνοι, κομψοί,
σέ μεγάλη ποικιλία.

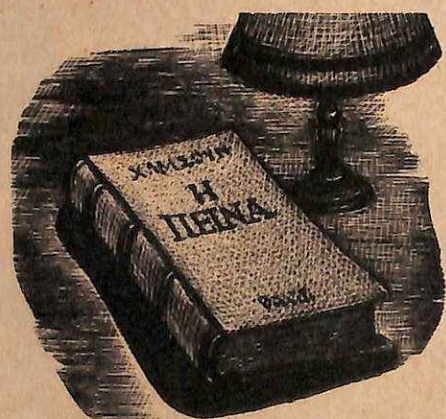
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Έχετε
διαβάσει
τήν « Πείνα »
του Κνουτ
Χάμσουν;

Βιβλίο έφιαλτικό, πού περιγράφει τό φυσικό μαρτύριο
ένός πεινασμένου άνδρώπου...

Τό μεγάλο μειονέκτημα τῆς διαίτης γιά άδυνάτισμα εΐ-
ναι τό άφόρητο αίσθημα τῆς πείνας.

Μέ τή διαιτητική τροφή CARRUGAN μπορεΐτε νά χάσετε
πολλά περιττά κιλά, χωρίς ούτε μιá στιγμή νά νιώσετε
πεινασμένος!

Σπουδαίο έπίτευγμα τῆς σουηδικῆς Διαιτητικῆς, τό
CARRUGAN προστίθεται σέ γάλα καί δίνει στόν όργανισμό
τά άπαραίτητα θρεπτικά στοιχεία, άντικαθιστώντας τίς άλ-
λες παχυντικές τροφές, σέ τρό-
πον ώστε νά έξουδετερωδούν
τά περιττά λίπη.

Τό CARRUGAN δέν εΐναι φάρμακο, άλλα
τροφή, πού, επιτρέπει τό φυσιολογικό άδυ-
νάτισμα δίνοντας συγχρόνως τό αίσθημα
του χορτασμοῦ.

Μέ τό CARRUGAN άδυνατίζετε χωρίς νά
δεινοπαθήτε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

φοι, άλληλογράφοι, λογισται
άκόμα σάν ευπαρουσίαστες ταυ-
ες καί πωλήτριες... κι άλλες
άλλες πού συνδυάζουν τό τερπνόν
τῆς εμφανίσεώς τους μέ τό ωφέ-
λιμο τῆς άποδοτικῆς τους εργα-
σίας.

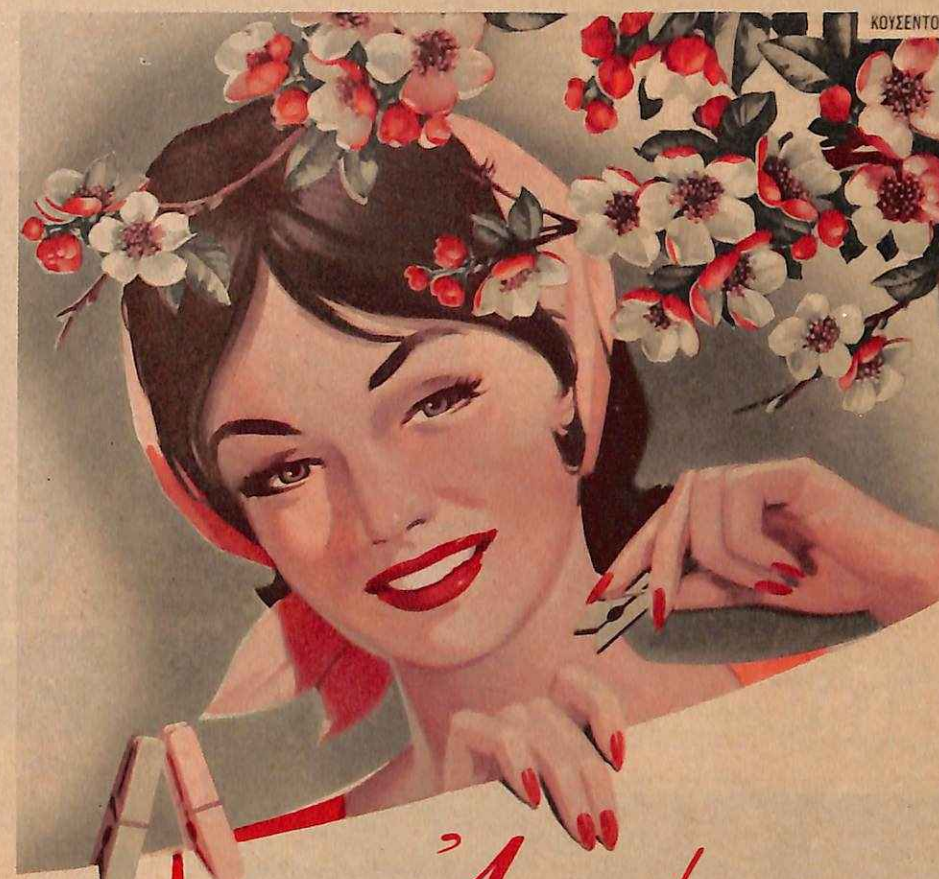
Βλέπεις, εγώ δέν σοῦ λέω νά
γυρίσεις στό Μοσχάτο μέ ποδήλα-
το! γιά νά δῆς τίς άλλες, τίς...
εκαμμένες, όπως λές, άπλως νά
βγάλεις τίς παρωπίδες καί νά λυ-
τρωθῆς άπ' τῆ στενοκεφαλίá σου
πού σ' έμποδίζει νά σταθμίσεις τό
μικρό ποσοστό αὐτῶν, τῶν δικῶν
σου «Αθηναΐδων», (ποσοστό πού
υπάρχει παντοῦ, Βορρᾶ καί Νό-
το, Ἀνατολή καί Δύση) καί πού
δέν άρνιέμαι ότι υπάρχει καί δά,
όπως καί δέν άρνιέμαι καί σ' αὐ-
τές τόν διακοσμητικό ρόλο πού
παίζουν στήν κοινωνία μας.

Εΐναι τό διεγερτικό μας, τό ό-
ρεκτικό μας (θά έλεγα άν ἦμουν
άνδρας). Εΐναι τό τερπνόν χωρίς
καί νά εΐναι ωφέλιμο, μέ τήν
πραγματική έννοια τῆς λέξεως.
Αὐτές πού τίς χαϊρόμαστε μέ ό-
λες τίς αίσθήσεις, μέρα καί νύ-
χτα (έξακολουθῶ νά σκέπτομαι
σάν άνδρας). Πού δέν έχουν ά-
νάγκη νά κλειστοῦν ούτε σέ γρα-
φεΐα ούτε σέ αΐθουσες πανεπιστη-
μίων καί μουσείων, πού κυκλοφο-
ροῦν σέ μικρό ποσοστό έν σχέσει
μέ τό σύνολον, μιá πού μέ τό ύ-
περμοντέρνο χτένισμα, τό ύπερ-
βολικό μακιγιάζ, τό κοντό - κοντό
φορεματάκι μέ τό τολμηρό ντε-
κολτέ καί, τέλος, μέ τό τρελλό
τσά - τσά σά εὔπο την γῆν κέν-
τρα (γιά νά άρκεστῶ στό εχθροῦ-
σας καί ν' άγνοήσω τό εἶστω) αΐ-
χμαλωτίζουν τό βλέμμα, εΐτε
εἰρωνικό εΐναι, εΐτε θανατοῦσι,
εΐτε αδιάφορο άκόμα. (Ἀλήθεια,
ποιανῆς κατηγορίας εΐναι τό δι-
κό σας;).

Όσο γιά τίς Ξένες ενεράιδες
καί σὺλφιδες, τί νά σας πῶ πάλι,
κύριε INDEX, δέν μπορῶ νά
μη γελάσω όταν σκέπτομαι εΐ-
κόνες μέ καί τέτιες ενεράιδες
ἡ σὺλφιδες, άναμικτες καί ξεπλυ-
μένες άπό χρώματα, λιπόσαρκες
λές καί βορσκονται στό τελευταίο
στάδιο κάποιας άρρώστιας, μέ
κεΐνα τ' άπλάνα σέ συνδυασμούς
χρωμάτων ροῦχα - κόκκινα, κίτρι-
να, πράσινα ἡ μπλε. (Κάποτε μέ-
τρησα έπάνω σέ μιá «σὺλφίδα»
σύνολο ρούχων καί accessoires δια-
τά χρώματα πού μάς δίνει σέ ά-
νάλυση τό ἡλικιό φάσμα!). Φαί-
νεται ότι έπειδή στερορῶνται τόν
ἥλιο, υιοθετοῦν τά χρώματά του!
Ἀς εἶδῶ τώρα καί στήν άφέ-
λεια, τόν αὐθορητισμό καί τήν
έλλειψη προσωπικότητας... Φαντά-
ζεσαι καί μιá «Αθηναΐδα» άφελή
καί αὐθόρμητη στήν κοινωνία τῆ
δικῆ μας; Εγώ όμολογῶ πως
όχι!

Στή σύγχρονη Ἀθηναΐδα μό-
νο τόν χαρακτηρισμό τῆς επατά-
τσας δίνο καί μέ τήν εκάλτσα
του διαβόλου (καί νά εΐναι νάυ-
λον!) τήν ταυτίζω, γιατί μόνο έ-
τσι πάει μπροστά καί νικά σέ ό-
λες τίς συγκρούσεις καί σχέσεις,
εΐτε κοινωνικές εΐναι, εΐτε έυπο-
ρικές ἡ οικονομικές, εΐτε, τέλος,
αίσθηματικές, καί κυρίως σ' αὐ-
τές τίς τελευταίες, πού έχει νά
κάνη μέ καί τ' Αθηναίους άφε-
λεις καί αὐθόρμητους, σάν τους
δικούς μας.

Μήν εΐσαι, λοιπόν, τόσο άπό-
λυτος καί στενοκέφαλος, κύριε
INDEX, άν όχι γιά τίποτε άλ-
λο, τουλάχιστον, γιά νά μ' άπαλ-
λάξης άπό τό νά ξαναγεμίσω δύο
φύλλα φορημένα (άν μόνι έπι-
τρέπης τήν έκφραση) έμπεριση-
ματα, πράγμα πού βλέπεις καί
μένα, άφού έχασα τόση όρα μελέ-
της, καί σένα πού μέ διαβάσεις
εἰκόμη πού μάλιστα εὐτυχῶς νά
μη διαθέτω πέννα σάν τῆ δική
σου.

Αγοράστε
ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ

ROL

- Ἡ άνοιξη έφτασε... καί μαζί μέ τά λουλούδια
έκυκλοφόρησε τό άνοιξιάτικο κουτί τοῦ ROL.
- Τό άνοιξιάτικο ROL μέ 07 ένισχυμένο σέ άρωμα
δίνει σά ρούχα σας φρεσκάδα καί νέα λάμψη.
- Μέ τό άνοιξιάτικο ROL μέ 07 ἡ μπουγάδα σας
μοσχομυρίζει.
- Παραλλήλως τό 07 - ἡ δαυματοουργῆ προσθήκη
μέσα στό ROL - προστατεύει τά χέρια σας άπό
τήν άφυδάτωση καί τήν άπολίπανση καί τά δια-
τηρεΐ βελούδινα.
- Καί ἡ άνοιξιάτικη έκπληξις: μέσα σέ κάθε κουτί
τοῦ ROL κ' ένα καινούργιο πρωτότυπο ΔΩΡΟ.

ROL μέ 07

Η Συλλογή της Έφης

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

σας και διάθεση σπορτόζα και χειρομοριακή.
ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΙΑΝΟΥ
Φοιτήτρια 'Ιατρικής — 'Αθήναι

III
Μίγμα άπαισιόδοξας, ονομα-
ρίας, ημερομηνισμού και πολ-
λών όδων πραγμάτων και Ι-
δεών ο INDEX.
'Ορθά, όρθότατα όσα τὰ μη
άπαισιόδοξα γράφει και τὰ τε-
λευταία του, περί 'Αθηναίων,
'Ελληνίδων, συλφίδων του Βορ-
ρά και άλλων τινών, αλλά προς
Θεού, κύριε INDEX, έβγάτε έ-
ξω απ' το κεντρικό ημικυκλικό
τετράγωνο, έλάτε πιο έξω να
δείτε την 'Αθήνα να καταλάβε-
τε που ζήτε, έλάτε με ταξί κι
όχι με ποδήλατο ή σκοπευτ, πάρ-
τε την Σκουφά, που ιδιαίτέρως
σας άρέσει, και κυλήστε μέχρι
τά 'Εξάρχεια (κατήφορος είναι
δεν το έχετε;). 'Όταν σπανίως
ή και τακτικά, αφού δουλειές
με άναγκάζουν, μπω στο κεν-
τρικό τετράγωνο και πάντα ει-
σεβάστως σας χαιρετώ, μου θυ-
μίζετε δίσκο πικάπ, μάλιστα! Δί-
σκο που γυρίζει πάνω στο πλα-
τώ του πικάπ, που είναι ο κύ-
κλος 'Αμερικής, Σταδίου (απ'
το άριστερό πεζοδρόμιο), Σύν-
ταγμα, Βασ. Σοφίας (ούτε 'Α-
μαλίας, κύριε INDEX, γιατί;),
Πλάτ. Κολωνακίου, έκδρομη
καμιά φορά στο Λικαβητό (Σα-
γαροπλαστείο, όχι τό... δυνό),
Σπενσίπου (το πολύ, πολύ), 'Α-
ναγνωστοπούλου και πάλι 'Αμε-
ρικής (υπάρχουν ακόμη τὰ σκα-
λιά;).

Δεν φοβάσαστε, κύριε INDEX,
μη χαλάση το μοτέρ του πικάπ,
δταν παίξη τὰ ίδια συνέχεια;
Δεν φοβάσαστε μη χαλάση ή δε-
λόνα ή κι αυτός ο ίδιος ό... δί-
σκος; Μιά κι' οι πολεοδόμοι ήδη
συστηούν για τη μεταφορά του
κέντρου στο Τατόι; 'Εγώ μη δν
τολμηρός ως ήμεις θα φοβόμου-
να.

"Αν είχαμε δικτατορία κι' ή-
μουν δικτάτορας (ευσέβης, ευσε-
βέστατος πόθος πολλών Νεοελ-
λήνων έξω του κεντρικού τετρα-
γώνου. Οι μέσα δεν έξω τί σκέ-
πτονται, πλην ήμών που φρον-
τίζετε και μιά τὰ διηγείσθε έ-
καστοτε, υπό τύπον βαρεμάρας,
καρεκλών αναποδογυρισμένων με
τὰ πόδια ψηλά τας μεταμεσον-
κτίους ώρας περί το Σύνταγμα),
αν ήμουν, λοιπόν, δικτάτορας θα
σας έστέλνα στο Περιστερί ή
στά Κοιμόνια ή καλύτερα στην
'Ανω Νέα 'Ηλιούπολη, να δω τί
θα κάνετε, θα μπορούσατε να
ζήσετε; "Η θα δημιουργούσατε
κι' εκεί κεντρικό τετράγωνο ή
πικάπ καθ' ήμάς, στο οποίο θα
γυρίζατε μόνοι, με συνέπεια την
άνιαρή μονοτονία, που τόσο σας
ένοχλει; Κι' αφού σας ένοχλει
γιατί δεν θγαίνετε πιο έξω; Να
την αποφυγείτε; 'Όσο διά τας
'Αθηναίδας συμφωνούμε απόλυ-
τα, αλλά, βοέ άδελφέ, έλάτε πιο
έξω, έλάτε να δώτε τους απ'
έξω, έμάς τους απ' έξω, μη θγά-
ζετε φρεσάδες χρονογραφικούς.

—'Ε, σεις οι απ' έξω, ταύτα
λέγω και τουτό το όρντινο θγά-
ζω.

'Ελάτε πιο έξω στις άναπτυσ-
σόμενες άσκητικές νετονίες, έ-
λάτε πιο έξω απ' το όρεδομό,
που φτάσατε κάποτε σε μια απ'
τις μεγάλες άποστολές σας, έ-
λάτε πιο έξω, αν όχι τίποτ' άλ-
λο, για ν' άταλλαχτείτε απ' τας
'Αθηναίδας, έλάτε να δοήτε θέ-
ματα για τὰ χρονογραφικά
σας, θέματα έξω του κεντρικού
τετραγώνου, έλάτε για ν' άπο-
σύνετε βλούς τούδε έντός του ή-
μικυκλικού τετραγώνου πικάπ

αεού μαθαίνετε να αγοράσετε

πικ-αν ΦΙΛΙΠΣ

Τὰ πικ-αν ΦΙΛΙΠΣ είναι τὰ τελειό-
τερα έπιτεύγματα τής συγχρόνου τεχνικής.
Είναι τὰ μοναδικά που διαθέτουν
την ελαφρότερη κεφαλή
αναπαραγωγής.

Είναι τὰ μοναδικά που διαθέτουν
βελόνα από διαμάντι.

ΠΙΚ-ΑΠ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ ΦΙΛΙΠΣ

ΟΙ ΙΔΑΝΙΚΩΤΕΡΟΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΑΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΩΣ

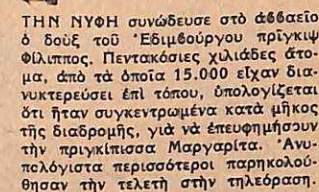
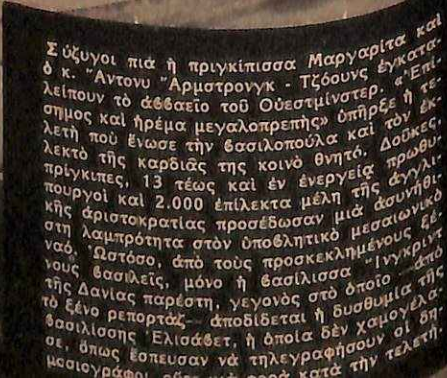
παιδί
δυσκολεύει
στο
νοικοκυριό

A vintage-style illustration in a muted color palette. A woman with blonde hair tied in a bow, wearing a striped dress, is kneeling and cleaning a black shoe on the foot of a young child. The child, with dark hair, is sitting on a small wooden stool and looking towards the woman. The woman has a red wristband with the word 'ΚΑΙΝΕ' (Kaine) written on it. The background is a plain, light-colored wall.

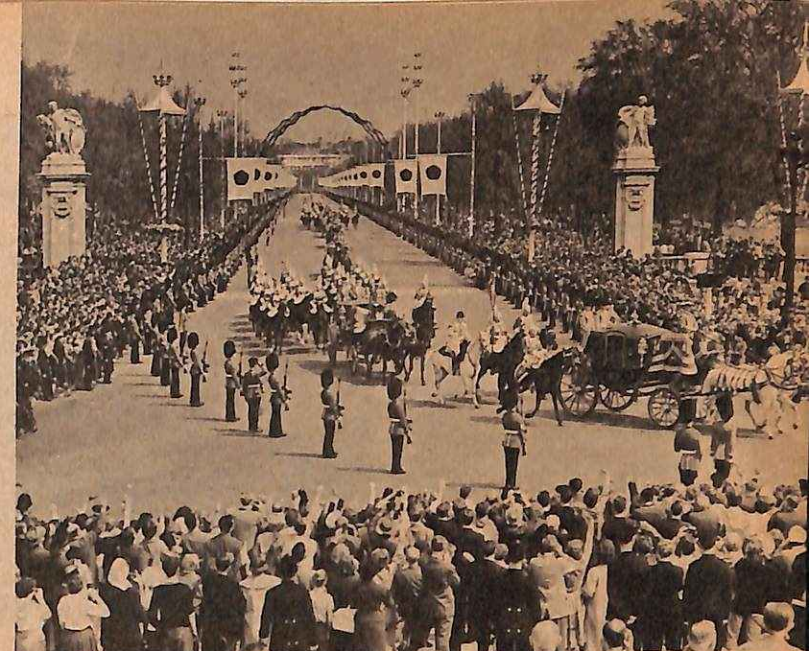
**Τέλειο συμπλήρωμα
τοῦ στιλβώματος.**

Κάμελ

11

Η ΑΜΑΞΑ με την βασίλισσα, τόν δοῦκα τοῦ Ἐδιμβούργου, τὴν βασίλοῦτσα καὶ τὸν πρίγκιπα Κάρολο προηγεῖται τῆς πομπῆς, κατὰ τὴν ἐπιστροφή τῶν νεονόμφων ἀπὸ τοῦ ἀβασεῖο στὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπάκιγχαμ. Ὅλες οἱ λεωφόροι, ἀπ' οὗπου πέρασε ἡ γαμήλια πομπή, τὴν ἑξέτασαν μὲνες μετ' ἰστορίας καὶ λάβαρα, ποὺ ἔφεραν τὰ μονογράμματα Μ - Α.

«ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ! ΤΟΝΥ!», έκράυαζαν 200.000 λαοί, που κατέκλυσαν τὸ χῶρο μπροστὰ στὰ ἀνάκτορα. Καὶ οἱ νεόνυμφοι ἐμφανίστηκαν στὸν ἐξέσθη. Μαζὺ τους ἡ βασιλισσα, ἡ βασιλομήτωρ, ὁ πρίγκιπ Κάρολος, ἡ πριγκίπισσα Ἄννα, ἡ βασιλικὴ πριγκίπισσα, ἡ μητέρα τοῦ κ. Ἀντονί Ἀρμστρονγκ-Τζόουνς, καθὼς καὶ ὁ κουμπάρος.

(Φωτ. Camera Press)

«ΤΟ ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΟ υφικό, που εφόρεσαν σε βασιλικούς γάμους από έτών». Αότη την εντύπωση προκάλεσε στους ειδήμονες ή υφική εσθήτα της πριγκιπισίας Μαργαρίτας. Ήταν φτιαγμένη από λευκή μεταξή όρνιθας, σε πολύ άπλη γραμμή. Τό κορμάς εφαρμοστό, με μικρό τριγωνικό άνοιγμα και μακρά στενά μανίκια. Η φούστα, με μεγάλες άσάστιστες πιέτες, κατέληγε πίσω σε ούρα. Ένα όμορφο διάσημα συγκρατούσε τό άέριο μακρύ τούλινο πέπλο της.

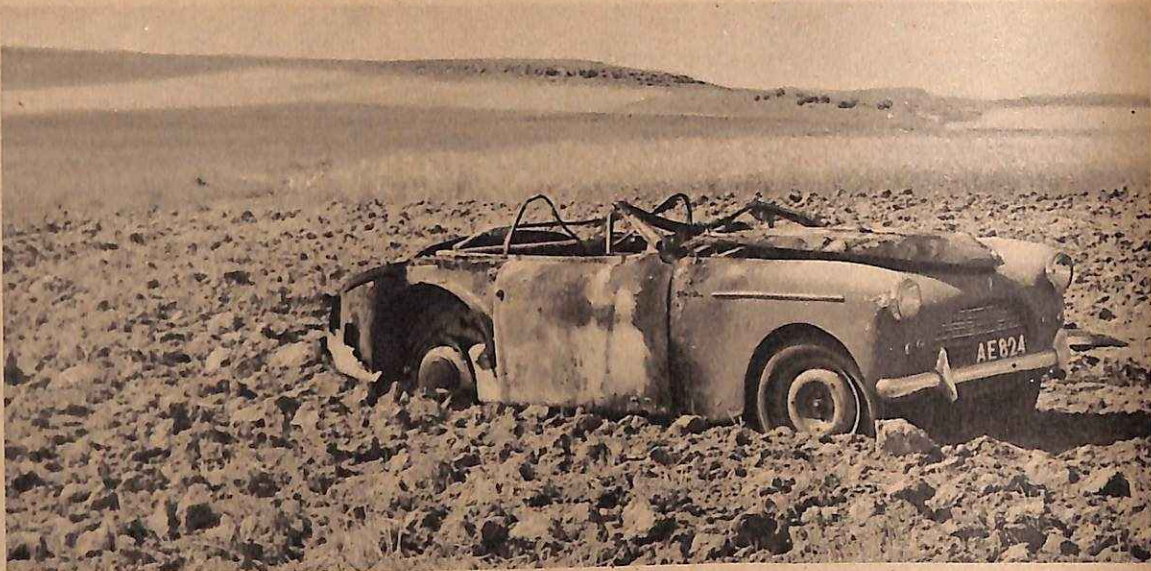

Η ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗ πράξη του γάμου υπεγράφη από τους νεο-μόρφους στο ειδικό βασιλικό θέατρο, που φυλάσσεται στο παρεκκλήσιο του Έδουάρδου του Όμοιογητού. Ός μάρτυρες προσυγράψαν ή διαπίστωσαν κι ό δούξ του Έδιμβούργου.

ΚΟΝΤΑ στον Πύργο του Λονδίνου, μία θειχινάκος ανέμενε τους νεονύμφους, για να τους μεταφέρει στην βασιλική θάλαμη. Η «Μπριτάννικα» άνεχώρασε άμεσως με κατεύθυνση την Καραϊβική Θάλασσα, για τὸ ταξίδι τοῦ μέλους.

ΠΥΡΠΟΛΗΜΕΝΟ δρέθηκε το αυτοκίνητο που χρησιμοποίησαν οι άπαγωγείς του Φαρμακίδη, πέντε χιλιόμετρα έξω από την Λευκωσία.

Ο Α. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ άπήχθη στις 25 Απριλίου από μασκοφόρους για πολιτικούς, καθώς λέγεται, λόγους.

(Επίκαιρα)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΜΙΑΣ ΑΠΑΓΩΓΗΣ

Μετά την καταστροφή από άγνωστους τών στοιχειοθετημένων και έτοιμων για έκτυπωση δηλώσεων του στρατηγού Γρίβα στα γραφεία της έφημερίδος της Κύπρου «Εθνική» που αντιπολιτεύεται τον κ. Μακάριο, τα γεγονότα είχαν γοργή εξέλιξη. Δύο ημέρες αργότερα δημοσιεύθηκαν οι δηλώσεις Γρίβα και το ίδιο βράδυ, άγνωστοι και πάλι, άπήγαγαν τον διευθυντή της «Εθνικής» κ. Α. Φαρμακίδη με αυτοκίνητο, που δρέθηκε την άλλη μέρα πυρπολημένο πέντε χιλιόμετρα έξω από την Λευκωσία. Επικυρώθηκε η άποδοκιμασία των άπαγωγέων από τον Αρχιεπίσκοπο, στην Λευκωσία, και τον στρατηγό Γρίβα, στην Αθήνα. Όλες αυτές τις ημέρες η άστυνομία, με ίκνηλάτες σκύλους ένήργησε πυρετώδεις έρευνες για την άνευρεση του δημοσιογράφου Φαρμακίδη και των άπαγωγέων του, ενώ παράλληλα η Εργατική Συνομοσπονδία Κύπρου, που έλέγχεται από άριστους, άποφάσισε να διαμαρτυρηθή με 24ωρη άπεργία. Αργότερα η άπεργία άνεστάλη, όταν έκυκλοφό-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ φρουρούν την οικία Φαρμακίδη. Στην δεράντα δρέθηκε ένα σεντόνι, το όποιο χρησιμοποίησαν οι άγνωστοι άπαγωγείς.

ρησε η πληροφορία ότι οι άπαγωγείς πρόκειται να άπελευθερώσουν τον Α. Φαρμακίδη, για την ζωή του όποιου είχαν έκφραση φόβοι. Σε τελευταίες δηλώσεις του ο στρατηγός Γρίβας άξίωσε την ανάκαλυψη και τιμωρία των δραστών, άπελευθέρωση του Φαρμακίδη και έκκαθάριση των ένοπλων όμάδων που υπάρχουν ακόμη στο νησί. Το μυστήριο και η άγωνία είχαν φθάσει στο κατοχύροφο όταν, την περασμένη Πέμπτη, ένα άνώδυμο τηλεφώνημα στην άστυνομία άπεκάλυπτε το μέρος όπου ο Φαρμακίδης είχε έγκλεισθή. Πραγματικά, ο Φαρμακίδης άνανυρέθη δεμένος σε μία σπηλιά, κοντά στη Λευκωσία. Κατάκοπος κ' έξηντλημένος, ο 46ετής δημοσιογράφος δεν έφερε —όπως άνεκοινώθη— τραύματα.

Μέχρι της στιγμής που γράφονται οι γραμμές αυτές, το μυστήριο της άπαγωγής δεν έχει ακόμη διαλευκωθεί και κρατά σε συγκίνηση την κυπριακή κοινωνία.

ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ, που διεξήχθη μεταξύ άπαγωγέων και Φαρμακίδη, τα γυαλιά του τελευταίου έπесαν και δρέθηκαν κι αυτά έξω στην δεράντα.

Έν όνόματι της «τιμής»...

Μόνο το έγκλημα δεν ήταν λύση

Ο κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

αναλύει τα στοιχεία

των φόνων της οδού Μάγερ

Ενα πλέγμα έπιπολαιότητων, ιδιοτελειών, μικροτήτων και φόβων, που το ύφαναν δέκα περίπου άνθρωποι έπάνω εις το στημόνι ενός μονοπλεύρου κατά πάσαν πιθανότητα και τυφλού αισθήματος, έπροκάλεσε την φοβερήν τραγωδία της οδού Μάγερ. Όποιοι σκύψη με κάποιαν προσπάθειαν άντικειμενικής ανάλυσεως έπάνω από τα «πρόσωπα του δράματος» —νεκρά και ζωντανά—, θα αισθανθή θαυμάσιον οίκτον δι' όλα. Διότι όλα κινούνται σε χαμηλά έπίπεδα. Κανένα δεν κατώρθωσε ή δεν επεζήτησε, τουλάχιστον, να ύψωθή. Έως τότε ν' άπεφεύγετο η τραγωδία.

Η κόρη είναι το δραματικότερον πρόσωπον. Δευτεροετής φοιτήτρια της φιλολογίας συνεδέθη με ένα νέον, φοιτητήν και αυτόν —της Παντείου. Δεν φαίνεται να ήτο ο πρώτος δεσμός της. Οι σημερινοί νέοι καλπάζουν, κατεχόμενοι από ένα είδος πανικού. Ένώ ο μέσος όρος ζωής κοντεύει να διπλασιασθή εν συγκρίσει με τον πρό μισού αιώνα, αυτοί έχουν περίπου την ψυχολογία των μελλοθανάτων. Φοβερά ψυχολογία, που θαλώνει το μυαλό. Ο πανικός είναι ακόμη πιο ίσχυρος στις γυναίκες. Διότι αυτές τις άπασχολεί —συνειδητά ή ύποσυνειδητά— και το πρόβλημα του γάμου.

Δεν ήτο, λοιπόν, ο πρώτος δεσμός της ο φοιτητής. Αυτόν όμως τον άγάπησε με πάθος έξουθενωτικόν. Και έπεσε συνεχώς. Παρατηρείται συχνά το φαινόμενον αυτό, άν και δεν ήμπορεί να θεωρηθή όμαλόν. Διότι ό έρως εις τα ψυχικά φυσιολογικά άτομα έπιδρά ως παράγων τώνσεως του αυτοσεβασμού. Τα κάμνει πιο υπερήφανα, πιο άξιοπρεπή, πιο άπαιτητικά. Εις την συγκεκριμένην περίπτωσιν συνέβη το αντίθετον. Αι γυναίκες είναι μαζωκικότεραι. Έδώ έπεδεινώσε την κατάσταση και η συμπεριφορά του νέου. Της έλεγεν άπεριφράστως ότι δεν σκοπεύει να την νυμφευθή.

Και αυτή, έχοντας όλολορωμένας σχέσεις, τον έκλιπαρεί. Και του γράφει γράμματα γεμάτα ταπεινώσιν. Και του ζητεί να συνεχίσουν. Και του λέγει ότι δεν έχει καμμίαν άξίωσιν. Και του ύπόσχεται να φροντίση μόνη της δια την έξαφάνισιν των διολογικών συνεπειών του δεσμού των —άν τυχόν έμφανισθούν. Και από θυδό πέφτει σε θυδό, όπου δεν ήταν άλλος. Πάθος, έπιπολαιότητες, πλήρης άπώλεια του συναισθήματος της άν-

θρωπίνης άξιοπρεπείας. Έως εις το δάθος να έτρεφε την έλπίδα ότι με την τυφήν άφοσίωσιν της θα μετέβαλλε τας διαθέσεις του...

Ο άλλος είναι «δυνατός». Δεν συγκινείται από τον παθολογικόν συναισθηματισμόν της κόρης. Και άν την είχε προς στιγμήν άγαπήσει, γρήγορα το αίσθημά του εξέφτισε. Έως εις αυτό να συνετέλεσαν οι φίθυροι δια την προγενεστέραν διαγωγήν της φίλης του, αι πιέσεις της οικογενείας του, ή στάσις της άκόμη, ή όποία ήτο μόνον προσφορά. Όσον περισσότερον άυτοταπεινώνεται η γυναίκα, τόσον περισσότερον χάνει εις την συνείδησιν του άνδρός. Φαίνεται, πάντως, ότι ο νέος είχε λάβει όριστικές άποφάσεις και προεκάλει πιθανόν τας έξευτελιστικάς έπιστολάς της, δια να τας έχη ως άποδείξεις άνευθύνου εν περιπτώσει ανάγκης. Όρισμένοι έξ αυτών, μάλιστα, δίδουν έκ πρώτης όψεως την εντύπωσιν ότι δεν έγγράφουν από την ίδίαν. Έως μόνον η ύπογραφή να είναι ιδική της. Και αντιλαμβάνεται κανείς τί σημαίνει αυτό.

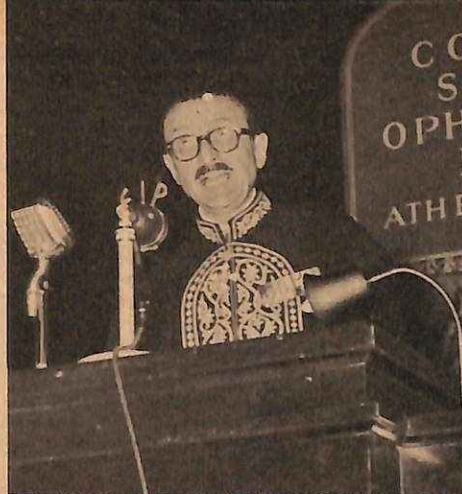
Τα άλλα «πρόσωπα του δράματος» είναι αι δύο οικογένειαι. Η οικογένεια της νέας και η οικογένεια του νέου. Γνωρίζουν άμφοτέροι τον μοιραϊόν δεσμόν. Η ψυχολογία των καθορίζεται από το φύλον του τέκνου έκάστης. Η οικογένεια της νέας την βλέπει ως μίαν «συναλλαγματικήν», που πρέπει να έξοφληθή. Έτσι, δυστυχώς, βλέπουν τα κορίτσια των ό περισσότεροι γονείς. Δεν σκέπτεται ότι μετά δυό-τρία γούνια θα κατώρθωνεν η άτυχής κόρη να δγάξη μόνη της το ψωμί της και ότι θα ήμπορούσε να ρυθμίση τα της ζωής της. Έπείγεται να την άποκαταστήσῃ». Και όταν έληφορηθή την ύπαρξιν των ταπεινωτικών έπιστολών, που άπέκλειαν κάθε έλπίδα νομιμοποίησεως του δεσμού, έχασε την ψυχραιμίαν της.

Η οικογένεια του νέου δεν ένέκρινε τον δεσμόν. Ο υιός έσπούδαζε και οι γονείς βλέπουν πάντοτε το άναμενόμενον δίπλωμα σαν κάτι πολύ σπουδαίον, που δημιουργεί δικαιώματα ίκανοποιητικής έξαργυρώσεως. Αυτός, τουλάχιστον, είναι ο κανών εις τας ημέρας μας. Κανών άθλιος, που ένθαρρύνεται, άντι να καταπολεμηθή. Έπειτα, είχαν έπιφυλάξεις, ήθικής φύσεως, δια την κόρην. Και φαίνεται ότι δεν έδυσκολεύθησαν να τας μεταδώσουν και εις τον υιόν των. Έως μάλιστα να τας είχε και αυτός εύθως έξ άρχής, πράγμα που του έτέβαλλε να διακόψη. Κάποια εύθύτης χρειάζεται εις αυτά τα ζητήματα. Είναι κρίμα να παίξη κανείς με την καρδιά και με το κορμί ενός άνθρώπου, που δεν άγαπά και δεν έκτιμά.

Από την σύγκρουσιν αυτήν των δύο οικογενειών, που διεδραμάτισαν υπερβολικά ένεργητικόν ρόλον και από την άδυσσαστέαν διαφοράν χαρακτηριστών των δύο νέων, εξέπηδήσεν ο πολυφόνος βραχίον του άδελφού, που μέσα σε πέντε λεπτά της ώρας άφήρεσε την ζωήν τριών άνθρώπων: της άδελφής, του φίλου της και της μητέρας του φίλου της. Τί ρόλος οίκτρός αυτός ο ρόλος του νεορού έυλουρού, που αγοράζει με δόσεις την παραμονήν του έγκληματος ένα πιστόλι, το γεμίζει, έφοδιάζεται και με δύο έφεδρικές δεσμάδας φυσίγγιων, τρέχει εις το σπίτι του νέου, όπου δρισκόταν και η άδελφή του, σπάει τις κλειδαριές πιστολιζοντας και άντιγράφοντας την γκαγκστερικήν τεχνικήν της παραδιάσεως κατωκημένων χώρων και με άτρομον χείρα σημαδεύει το εν κατόπιν του άλλου τα θύματά του εις το κεφάλι!

Κάποιο «οικογενειακό συμβούλιον» είχε προηγήθῃ προφανώς. Και το οικογενειακό αυτό συμβούλιον είχαν έκδώσει καταδικαστικάς άποφάσεις —άγνωστον πόσας. Έν όνόματι της «τιμής», πάντως. Και εξέλεξε ως έκτελεστήν των των άδελφών της νέας, έυλουρόν, το έπαγγέλμα, ηλικίας 25 ετών. Και αυτός πρωτόγονος, άνίκανος να αισθανθή οίκτον, άνίκανος ν' άντισταθή εις τον άνεμον της παραφορήσεως που έπνεε μέσα εις το σπίτι του, έπηρεασμένος από το στενότερον και το εύρύτερον περιβάλλον του, δέχεται να δάψη τα γέλια του με αίμα ανθρώπων —μικρών, άδυνάτων και άξιολυπητών κατά δάθος. Έως μάλιστα να έπρότεινε και ο ίδιος την άπρεχθή αυτήν «λύσιν» του δράματος. Αι άποφάσεις των όρκωτών δικαστηρίων ένθαρρύνουν συνήθως αυτούς τους τύπους, διότι άκόμη δεν έχει καταστή συνείδησις εις τον τόπον μας ότι τα λεγόμενα «έγκλήματα τιμής» είναι τα άτιμότερα των έγκλημάτων.

Δεν εύρέθη ούτε ένας άνθρωπος μέσα εις αυτήν την έμπλοκήν. Ένας ψυχραιμος και λογικός και τίμιος άνθρωπος, που να δάλη κάτω τα δεδομένα του προδότηματος και να βρή την λύσιν. Ποίαν λύσιν; Υπήρχαν πολλές. Πρώτα-πρώτα, ο χρόνος. Αυτός είναι επάνω των Ιατρών. Και πολύ σοφός μάλιστα. Ο άφύπνιζε κάποτε την νέαν από την ύπνωτιστικήν μαγείαν του πάθους. Έπειτα, ο διαλυτικός συμβιβασμός. Ναι, έχομεν κάτι έπιστολάς της κόρης τας —έπρεπε να είπουν οι γονείς του νέου. Να σάς τας έπιστρέψωμεν εύχαρίστως. Άκόμη και ο νέος αυτοδούλως έπρεπε να κάμη την ίπποτικήν αυτήν χειρονομίαν, έφ' όσον δεν ήσθάνετο κανένα συνετές ενδιαφέρον δι' αυτήν. Άλλά και από της πλευράς της οικογενείας της κόρης ήμπορούσαν πολλά να γίνουν. Ήτο μία μορφωμένη κοπέλλα. Αύριον θα έγινετο έπιστήμιαν, Υπήρχαν περιθώρια ν' άπειθυνθούν εις την λογικήν της, να της όμιλήσουν με στοργήν και άγάπην, να της εξηγήσουν ότι αυτό που έκαμνεν ήτο τουλάχιστον άναξιοπρεπές, να της τυνώσουν το αίσθημα του αυτοσεβασμού, που είχε γάσει υπό την ήπηρεϊαν του πάθους. Μόνον το έγκλημα δεν ήτο λύσις. Διότι κατέστρεφε και τας δύο οικογενείας. Άλλά οι περισσότεροι άνθρωποι δεν άπέκτησαν, δυστυχώς, άκόμη την ίκανότητα να φωνάζουν επάνω από τα αδιέξοδα, που δημιουργού ηλίθιος οι ίδιοι.

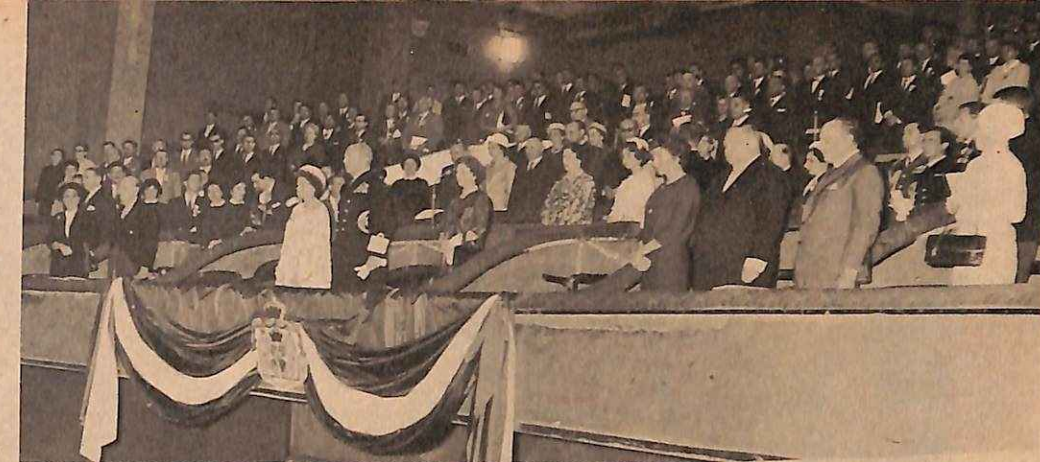

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ καὶ ὀργανωτικὸς νοὺς τοῦ Πρώτου Εὐρωπαϊκοῦ Ὀφθαλμολογικοῦ Συνεδρίου, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ι. Χαραμῆς, ἐνῶ προσφωνεῖ τοὺς συνέδρους, κατὰ τὴν ἐπίσημη ἑνάρξη τοῦ Συνεδρίου, ποὺ ἔγινε, παρουσία τῶν Βασιλέων, στὸ «Παλλάς»

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ καὶ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους τὴν πανηγυρικὴ συνεδρίαση τοῦ Ὀφθαλμολογικοῦ Συνεδρίου. Παρόντα, ἐπίσης, μέλη τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ τοῦ Συνεδρίου: Οἱ καθηγηταὶ (ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ) κ.κ. Κοππέ, Κηρὰν-Σέν, Ἀρρούγκα, Κῆθ Λάιλ, Μὰκ Ντόναλντ, Ποφὴκ, Μύλλερ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ - ΛΑΜΠΡΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΑΠΕΤΕΛΕΣΑΝ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Η ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ...

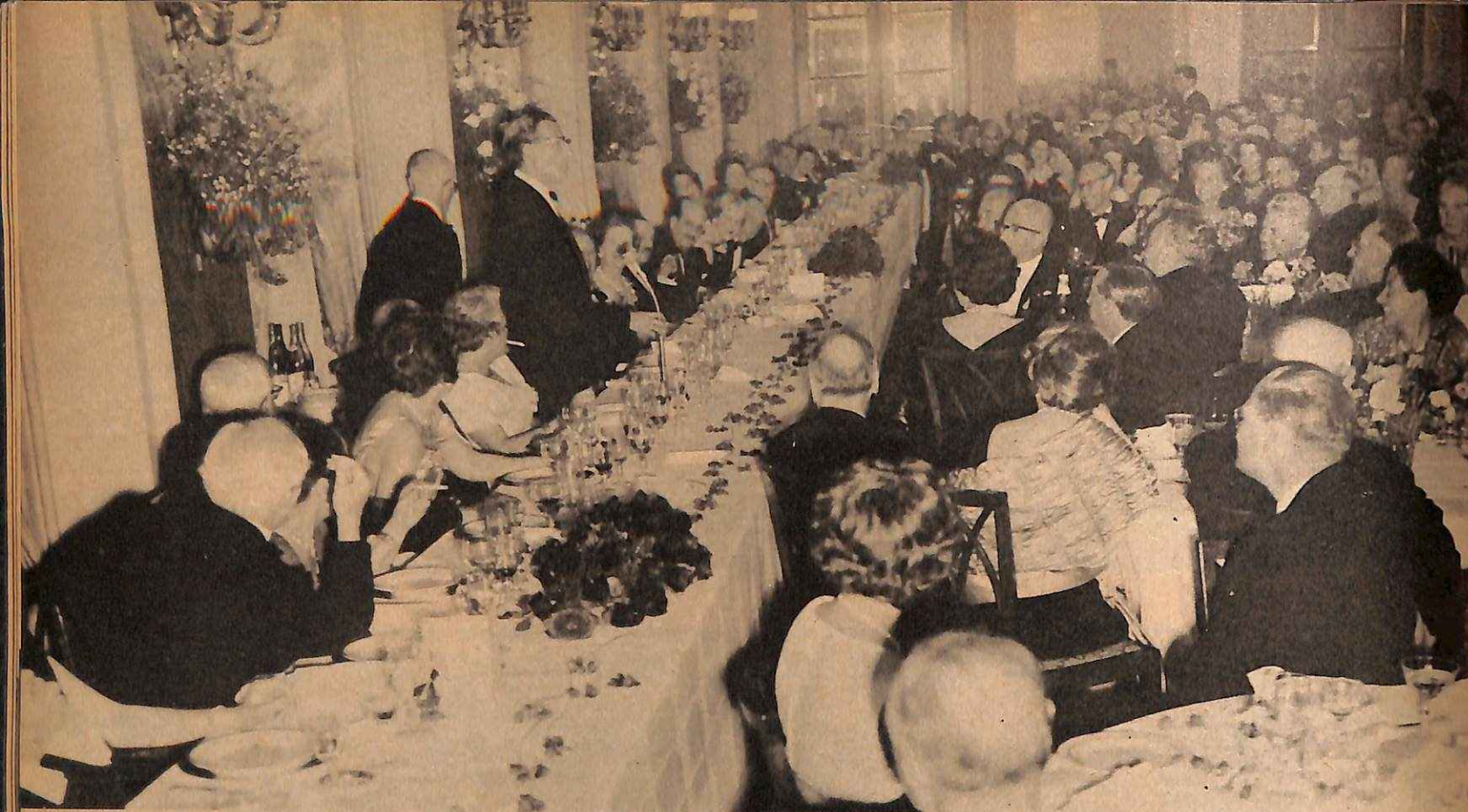
...Η ΟΠΟΙΑ ΑΡΧΙΣΕ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ «ΠΑΛΛΑΣ» ΣΥΝΕΚΕΝΤΡΩΣΕ ΠΟΛΛΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ

ΠΡΟ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΩΝ

...Η ΑΘΗΝΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΠΛΕΥΡΕΣ ΤΗΣ

Γιὰ μιὰ φορὰ «ἀρίστα» καὶ μάλιστα «τονούμενο». Γιατί ποῖος ἄλλος βαθμὸς μπορεῖ νὰ δοθῇ σ' ἓνα Συνέδριο ποὺ συγκεντρώνει 1.500 ἐπιστήμονες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, ποὺ οἱ ἐργασίες του προάγουν ὄχι μόνο ἓνα σπουδαῖο κλάδο τῆς Ιατρικῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς διεθνούς φιλίας καὶ ἀνταλλαγῆς γνώμων, ποὺ τέλος δείχνει σ' ἓνα ἐκλεκτὸ καλλιεργημένο κοινὸ τὴν ὁμορφιά τῆς ἀρχαίας, ἀλλὰ καὶ τὴς δυνατότητες τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος; Αὐτὰ ὅλα τὰ ἐπέτυχε τὸ 1ο Συνέδριο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας, ποὺ συνήλθε στὴν Ἀθήνα τὸν περασμένο μῆνα. Κι ἀξίζει, σὰν ἐπίλογος, τώρα ποὺ ἔληξαν οἱ ἐργασίες του, νὰ σκιαγραφηθῇ τὸ πράγματι ωραῖο γεγονός ποὺ ἀπετέλεσε.

‘Η τουριστική
προβολή
της χώρας μας
ήταν μεγάλη...

Εξακόσιοι έκλεκτοι συνδαιτυμόνες —όνόματα με τίτλους κ’ επίσημονικές περγαμνές— παρέκάθισαν σ’ ένα γεύμα στη «Μεγάλη Βρετανία». Γεύμα επίσημο, μενύ θαυμάσιο. Μοναδικό στο είδος του χαρακτηρίστηκε, και δικαίως. Σε καμμία άλλη χώρα —είπαν οι προσκεκλημένοι—δεν δρέθηκαν μαζί τόσοι πολλοί σε μία τόσο άρχοντική συνένταξη...

Αλλά δεν ήταν μόνον το θαυμάσιο γεύμα-κορωνίς, που δόθηκε προς τιμήν των μελών του συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Οφθαλμολογικής Έταιρίας, που διεξήγαγε τις εργασίες του από 18-22 Απριλίου στην Αθήνα.
Ήταν ακόμη και δσα προηγήθηκαν.
Ήταν ο άθλος της τακτοποίησης στα άθηναικά ξενοδοχεία των συνέδρων και των συνοδών μελών, που ξεπερνούσαν τους 1.500, ήταν η επιδεξιότητα επίσημη έναρκτηρία συνεδρία στο «Πλάζα» του «Piraeus congressus societatis ophthalmologicae europaeae» στην διάρκεια της οποίας ο Βασιλεύς «ήρυνε την έναρξη των εργασιών του συνεδρίου, ήταν οι καθημερινές συνεδριάσεις στις πέντε μεγάλες αίθουσες του Πολυτεχνείου, ήταν το θαυμάσιο σύστημα συγχρόνου μεταφράσεως των επιστημονικών ανακοινώσεων των συνέδρων στις επίσημες γλώσσες του συνεδρίου, ήταν η πρωτοφανής για τη χώρα μας επιστημονική, εμπορική, διοικητική και φαρμακευτική έκθεση, πάλι στις αίθουσες του Πολυτεχνείου, ήταν οι καθημερινές περιηγήσεις που διοργάνωσε η επιτροπή κυριών του συνεδρίου στα αξιοθέατα των Αθηνών και στα περίχωρα, η υποδειγματική παράσταση του «Οιδίποδος» στο Βασιλικό Θέατρο, οι χοροεσπερίδες, οι δεξιώσεις, ήταν όλες οι ευκαιρίες επιδείξεως των ελληνικών δυνατοτήτων φιλοξενίας, που ώθησαν στην θριαμβευτική επιτυχία του συνεδρίου.

Προσωπικότητες από την Δυτική και την Ανατο-

λική Εύρωπη, αλλά και έκλεκτοι επιστήμονες από όλο τον κόσμο, πήραν μέρος στο Ευρωπαϊκό Συνέδριο, όπως οι κορυφαίοι Αμερικανοί οφθαλμίατροι: Ντάννινγκτον, Βάιλ και Μπέρνερ, επιστήμονες ακόμη από την Αργεντινή, την Βραζιλία, την Αυστραλία, τον Καναδά, την Ν. Αφρική, την Ινδία και την Ιαπωνία. Έτσι, εκτός από την παγκόσμια έπαφή, που πραγματοποιήθηκε με την ευκαιρία του συνεδρίου, οι οφθαλμολόγοι, με την στενή επικοινωνία τους με τους συναδέλφους των τών ανατολικών ευρωπαϊκών χωρών, κατόρθωσαν, συνδεόμενοι επιστημονικά μεταξύ τους, να αποκαταστήσουν παράλληλα την χαλαρωμένη ομόνοια της ηπείρου μας, όπως παρετήρησε χαριτωλογώδης ο Έλληνας πρόεδρος και βασικός παράγων της οργάνωσης του συνεδρίου καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γ. Χαράμης.

Η επιστημονική πλευρά του συνεδρίου στάθηκε απόλυτα αποδοτική. Έγιναν πρωτότυπες ανακοινώσεις, εισηγήσεις και συζητήσεις που θα δημοσιευθούν σε διτομή έκδοση στην Έκθεσι μετά μερικους μήνες.
Είναι θεάσιο πώς με το συνέδριο αυτό, τόσο η επιστημονική, όσο και η τουριστική προβολή της χώρας μας, υπήρξαν λίαν επιτυχείς, σε σημείο μάλιστα, ώστε ξένοι αντιπρόσωποι να τονίσουν στους λόγους τους ότι οποιοδήποτε μελλοντικό συνέδριο, θα είναι δύσκολο να οργανωθεί ανάλογα μετά την επιτυχία του συνεδρίου των Αθηνών.

ΣΤΟ ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ μεγάλο δείπνο μίλησε προς τους συνδαιτυμόνες ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου της Εύρωπης καθηγητής κ. Φρανσουά

ΜΕΤΑ την παράσταση του «Οιδίποδος» στο «Εθνικό Θέατρο», οι σύνεδροι έδωσαν δεξίωση προς τιμήν των έρμηνευτών του. Στη φωτογραφία, ο καθηγητής Ι. Χαράμης, ο πρόεδρος του Διεθνούς Συμβουλίου Ιατρών σέρ Στιούαρτ Ντιούκ - Έλντερ, η λαϊδή Φύλλις και η Κατίνα Παξινού.

ΜΕΤΑ την λήξη των εργασιών του Συνεδρίου, μία αναμνηστική φωτογραφία των συμμετασχόντων, παρμένη εμπρός στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ...

...ΟΜΑΔΕΣ ΧΟΡΕΥΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΧΟΡΕΨΑΝ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ

(Φωτ. Μεγαλοκοιμού)

...’Αλλά και, ή επίσημη πλευρά του συνεδρίου στάθηκε απόλυτα αποδοτική

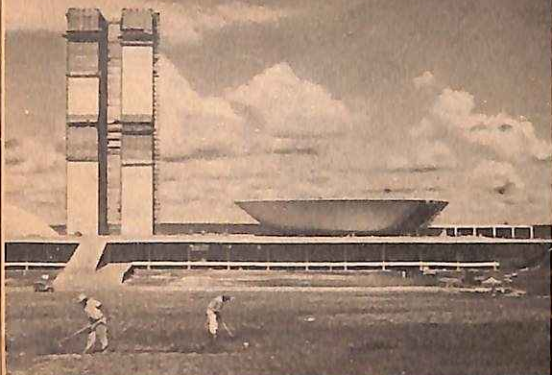

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ χορεύει! Με εξαιρετικό κέφι ή νεολαία του Συνεδρίου —αλλά και οι περισσότεροι ώριμοι— χόρεψε όλους τους μοντέρνους χορούς στις αίθουσες του ξενοδοχείου «Βασιλέων Μέλαθρον». Στην φωτογραφία, ένα χαριτωμένο στιγμιότυπο από τον μεγάλο χορό των κεφάτων επιστημόνων: Άγγλος εκπρόσωπος χορεύει με την άργεντινής κατανάγχε είδα Ντέ Ρεζέντε.

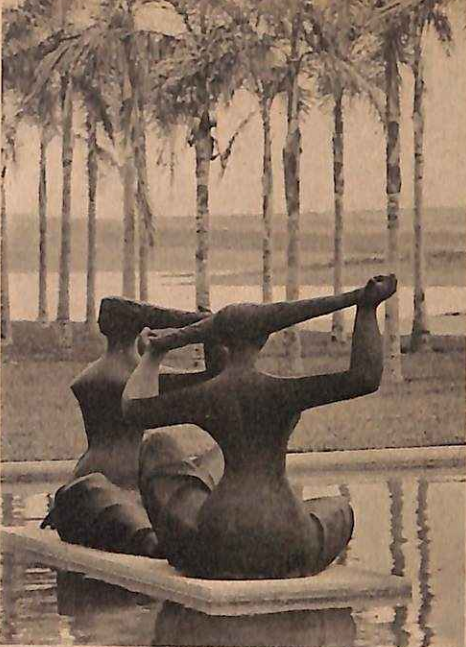

Η ΤΟΛΜΗΡΟΤΕΡΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΥΛΛΗΨΗ
ΕΓΙΝΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΠΟ ΜΠΕΤΟΝ ΚΙ ΑΤΣΑΛΙ

ΜΠΡΑΖΙΛΙΑ

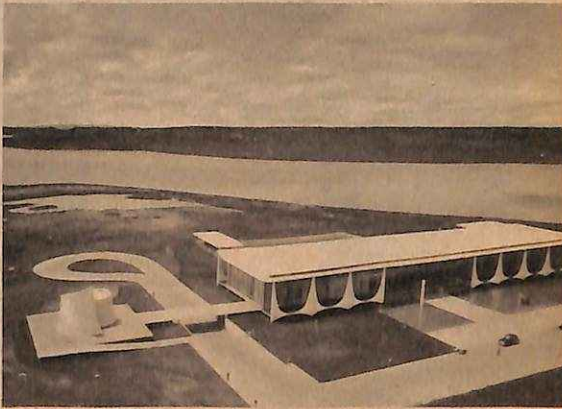

ΣΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ. Ή αΐθουσα του Κοινοβουλίου έχει σχήμα λεκάνης. Στὸν δί-
δυμο οὐρανοξύστη, τὰ γραφεία Βουλῆς, Γερουσίας

ΣΤΗ ΜΕΣΗ μιάς ὀρθογωνισμένης
στέρνας, μπροστά στο πρόεδρικό
μέγαρο, ἐπιπλέουν τὰ ἀγάλματα
δυὸ γυναικῶν - ἔργο τοῦ Βραζιλι-
ανοῦ γλύπτη Ἀλφρέντο Κεσκιάττι.

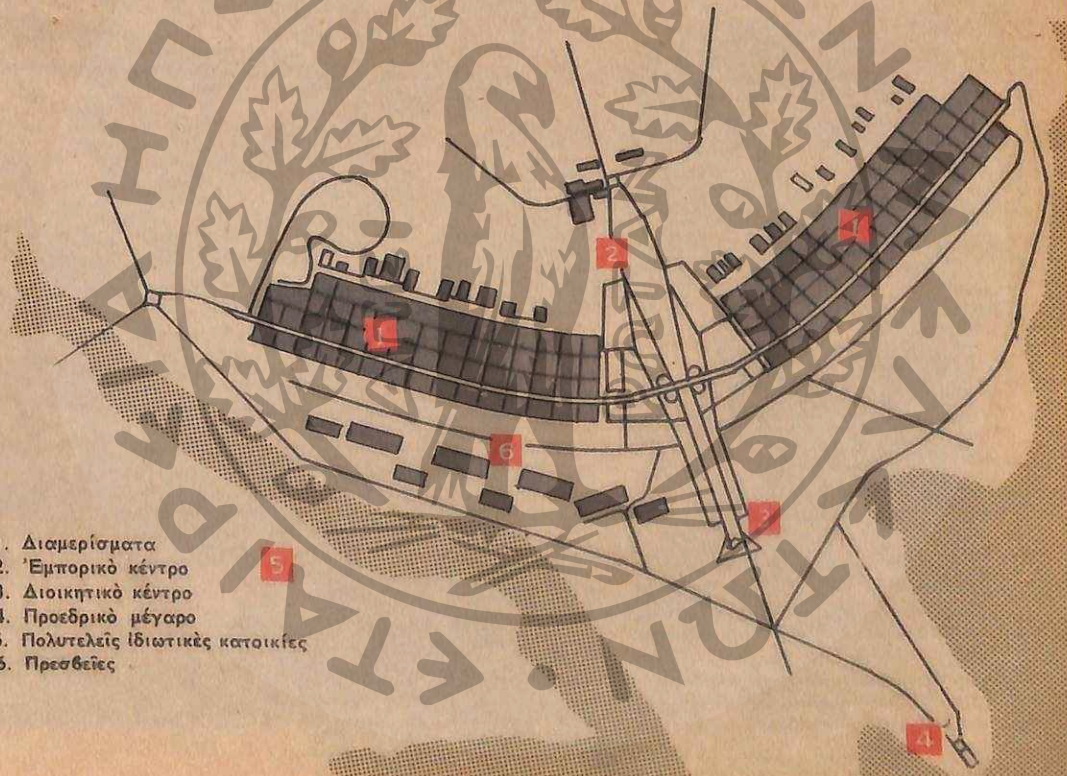
ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ τῆς Αὐγῆς, ἡ κα-
τοικία τοῦ προέδρου Κούμπιτσεκ,
ἀνηγέρθη στὶς ὄχθες τῆς μεγάλης
τεχνητῆς λίμνης. Στ' ἀριστερὰ δια-
κρίνεται τὸ σπείροειδές προεδρικό
παρεκκλήσιο ἀπὸ μπετόν, πὺλ ἐχει
ἐπενδυθῇ μὲ χρωματιστὸ μάρμαρο.

Βλέπω ἓνα μεγάλο πολιτισμὸ νὰ γεννιέται
σ' ἓνα ἰστίδιο, στὶς ὄχθες μιάς λίμνης,
μεταξὺ τοῦ 15ου καὶ 20οῦ παραλλήλου, μιὰ
νέα γῆ τῆς ἐπαγγελίας.
Γιοάο Μπόσκο (1815—88)
Πολιούχος τῆς Μπραζιλία

Κατὰ διαστήματα 30 λεπτῶν, 2.333 καμιόνια ἐγ-
κατέλειψαν, τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο, τὸ Ρίο Ἰανέιρο
καὶ πήραν τὸ δρόμο πρὸς τὰ δυτικά. Οἱ σοῦστες τους
ἐτρίζαν κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἐξαρτημάτων τῆς
γραφειοκρατίας, ἀπὸ περιστροφικὰς πολυθρόνας μέχρι
καρφίτες. Στὴν ἀπέραντη ζούγκλα τοῦ κεντρικοῦ ὁ-
ψιπέδου τῆς Βραζιλίας τ' ἀεροπλάνα προσγειώνονταν,
σ' ἓναν τεράστιο νέο διάδρομο, κάθε δύο λεπτά μὲ
ἀκρίβεια χρονομετρικὴ. Ὁ Ρενάτο Ρουϊνέροζ, ἀνάπη-
ρος ἀπὸ μυϊκὴ δυστροφία, διένυσε μὲ τὸ καρροτσά-
κι του τὰ 800 μίλια ἀπὸ τὸ Ρίο γιὰ νὰ φθάσῃ ἐγ-
καίρως. Μιὰ ἀλυσίδα δρομῶν μετέφερε μιὰ ἀναμμέ-
νη δαῖτα ἀπὸ τὸ Σαλβαντόρ, διατρέχοντας 1.800 μί-
λια. Τέλος, 100.000 ἑξάλλοι ἀπὸ ἐνθουσιασμό Βρα-
ζιλιάνοι ἐσπευσαν μὲ κάθε μεταφορικὸ μέσο γιὰ ν'
ἀκούσουν τὸν πρόεδρο Γιουσελίνιο Κούμπιτσεκ νὰ δι-
ακηρύσσει: «Ἐγκαινιάζω, μὲ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ,

τὴν πόλιν τῆς Μπραζιλίας». Ἐνα παλιὸ ὄνειρο καὶ ἓνα
σύγχρονο θαῦμα ἦταν πιά πραγματικότητα. Ἡ Μπρα-
ζιλία, ἡ νέα πρωτεύουσα τῆς ἀπέραντης νοτιοαμερι-
κανικῆς δημοκρατίας, περιμένε τοὺς κατοίκους τῆς.
«Στρέφουμε τὰ νῦτα στὴ θάλασσα καὶ εἰσδύομε στὴν
καρδιά τοῦ ἔθνους. Ὁ λαὸς ἀντιλαμβάνεται τὴν
δύναμή του», ἐδήλωσε περήφανος ὁ πρόεδρος Κούμ-
πιτσεκ, ὁ ἄνθρωπος πὺλ εἶχε τὴ δύναμη νὰ ἀγνοήσῃ
τὶς ὑποδείξεις τῆς λογικῆς καὶ τῶν οἰκονομολόγων,
νὰ δαπανήσῃ 500 ἑκατομμύρια δολλάρια, πὺλ δὲν
εἶχε, καὶ μὲ μόνιμη τὴ δύναμη τῆς ἐμπνεύσεώς του
καὶ τῆς θελήσεώς του νὰ δημιουργήσῃ, μέσα σὲ λίγα
χρόνια, ἓνα νέο αἶμα γιὰ τὴν πατρίδα του καὶ τὸν
κόσμο ολόκληρο.

1. Διαμερίσματα
2. Ἐμπορικὸ κέντρο
3. Διοικητικὸ κέντρο
4. Προεδρικό μέγαρο
5. Πολυτελεῖς ἰδιωτικὲς κατοικίες
6. Πρεσβείες

ΜΠΡΑΖΙΛΙΑ. Σήμερα, ἓνα συγκρότημα οὐρανοξύστῶν, ἓνα πλέγμα χα-
ραγμένων μόνο λεωφόρων. Αὔριο, μιὰ μητρόπολις ἑνὸς ἔθνους πὺλ ἀνενί-
ζει μ' ἐμπιστοσύνη τὸ μέλλον του, ἡ καρδιά μιάς μεγάλης χώρας, πὺλ
σὲ 20 χρόνια προβλέπεται ὅτι θὰ εἶναι ἡ τετάρτη δύναμη στὸν κόσμο.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΣΕ ΡΥΘΜΟ "ΕΠΟΧΗΣ ΑΕΡΙΩΘΟΥΜΕΝΩΝ" ΩΡΩΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΜΕ ΙΛΙΓΓΙΩΔΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ

← **ΟΣΚΑΡ ΝΙΜΑΓΙΕΡ**, ο αρχιτέκτων πού, αντί ελαχίστου -9.000 δρχ.- μηνιαίου μισθού, σχεδίασε τα κυριώτερα κτίρια της Μπραζιλία. Πολλοί επικρίνουν τις τολμηρές λύσεις του σαν εξεζητημένες και απλά φανταχτερές. Ωστόσο, ο Νιμάγιερ θεωρείται ένας από τους αξιωτέρους εκπροσώπους της βραζιλιανής αρχιτεκτονικής σχολής, πού ασφαλώς εντυπωσιάζει πολύ τους Ευρωπαίους.

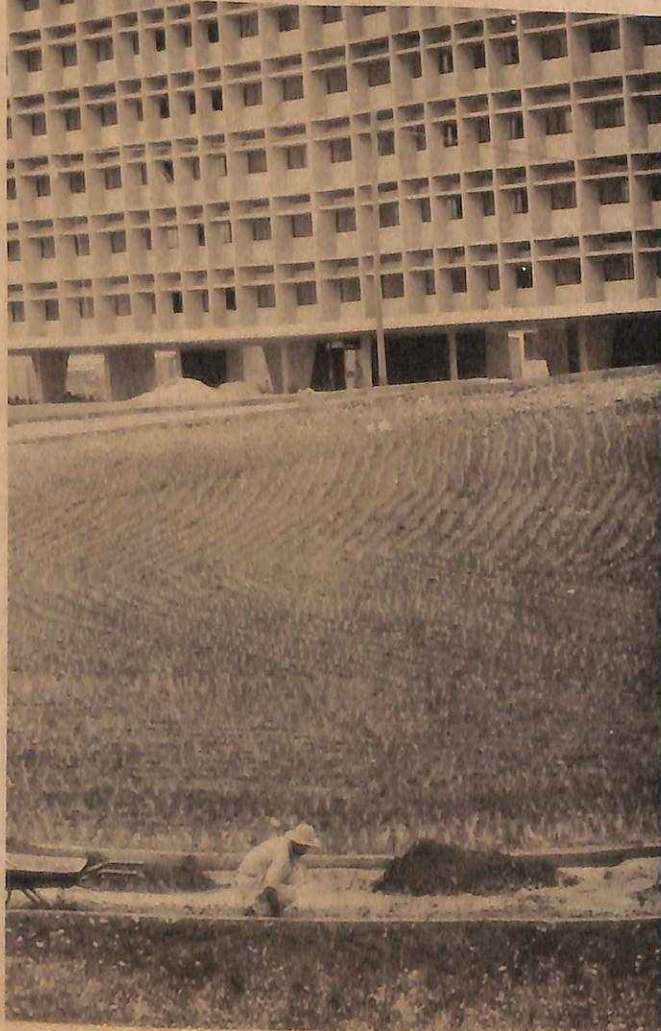
ΜΙΑ ΑΠΟ τις τεράστιες τραπέζες ↑ ρίες του «Μπραζιλία Παλάς 'Οτέλ», του μοναδικού μέχρι στιγμής μεγάλου ξενοδοχείου της νέας πρωτεύουσας. Οι πελάτες διαγκωνίζονται για να εξασφαλίσουν κλίνη στα 180 δωμάτιά του. Άλλα ή ανέγερση νέων ξενοδοχείων προχωρεί ταχύτατα. Ο Χίλτον θεμελίωσε ήδη το δικό του.

→ **ΜΟΛΙΣ** οι οικοδόμοι τελείωσαν το κτίσιμο και έφυγαν, φθάνουν οι κηπουροί για να στολίσουν τον περίβολο του νέου μεγάρου με χλόη, δένδρα και λουλούδια, πού θα άφθονούν παντού στην Μπραζιλία.

ΕΞΗΝΤΑ χιλιάδες εργάτες συνέρευσαν από όλες τις περιοχές της απέραντης χώρας, για να εργασθούν στην οικοδόμηση της πρωτεύουσας. Αυτοί απέτελεσαν και τον πυρήνα του πληθυσμού της, πού υπολογίζεται ότι σε 10 χρόνια θα υπερβαίνει άνωσδήποτε τις 500.000 κατοίκους.

(Φωτ. 1-10 Dalmas)

→ **ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ** μέγαρο το απέκασεσαν «καρδιογράφημα του Νιμάγιερ», λόγω των ιδιότυπων καθέτων δοκών, επί των οποίων το στήριζε ο αρχιτέκτων.

Η Μπραζιλία δεν είναι πρὸς το παρόν παρά μία σειρά αεροναυτοστατών, πού ανυψώνονται σ' ένα ύψιστο, όπου μόλις πρὸ 43 μηνῶν ὑπῆρχαν εἰς ζούγκλα καὶ οἱ κραυγὲς τῶν λαγούρων». Στὴν πραγματικότητα, τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαταστάσεων, παρουσίαζε τὸ θέαμα ἑνὸς ἀπέραντου γασιού. «Μοῦ χρειάζονται πέντε ἄλλα ἡμέρες γιὰ νὰ εἶμαι ἔτοιμος», δήλωσε ὁ Ἰσραήλ Πινέιρο, ὁ κύριος οἰκοδόμος τῆς Μπραζιλίας καὶ πρῶτος τῆς δημορχος. «Ἀλλὰ δὲν μποροῦσα ν' ἀναβληθῇ». Σὲ μίαν ἐκκαθαριστικὴ ἐπιχείρηση τῆς τελευταίας στιγμῆς, ὁ Πινέιρο κινητοποίησε 60.000 ἐργάτες γιὰ νὰ μεταφέρουν τὰ μάζα, νὰ φυτεύουν δένδρα καὶ νὰ καθαρίσουν τὶς σκόνες ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸ κτίριο τοῦ ἀρχιτέκτονος Ὁσκαρ Νιμάγιερ. Σὲ μίαν μόνο ἡμέρα στήθη-

καν 2.000 χαλύβδινοι στύλοι φωτισμοῦ καὶ σὲ μίαν νύκτα 722 οἰκήματα χρωματίστηκαν λευκά. Τὰ πλήθη κατέκλυζαν τὰ ἐλάχιστα ἔτοιμα διώμεριά. «Οὐδεὶς κατὰ τοῦ θαύμου πρεσβευτοῦ, ὑπουργοῦ ἢ στρατηγοῦ εἶναι δυνατόν νὰ καταλύσῃ στο «Μπραζιλία Παλάς 'Οτέλ», ἀπεφάνθη ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐγκαταστάσεων, καθὼς 5.000 ἐπίσημοι προσκεκλημένοι διεκδικοῦσαν τὰ 180 πρῶτης τάξεως δωμάτια τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ Κόνραντ Χίλτον, φθάνοντας γιὰ νὰ καταθέσῃ τὸν θεμελιὸ λίθον τοῦ «Μπραζιλία Χίλτον», βολέυτηκε σ' ἕνα πρόχειρο ράντζο στοῦ κουρείου τοῦ «Παλάς 'Οτέλ». «Λυποῦμαι πού εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀναφέρω ὅτι οἱ βουλευταὶ διηγκωνίζοντο γιὰ νὰ εξασφαλίσουν κατάλυμα», δήλωσε κάποιος ὑπόχθους. Διατρέχοντας τοὺς δρόμους μ' ἕνα

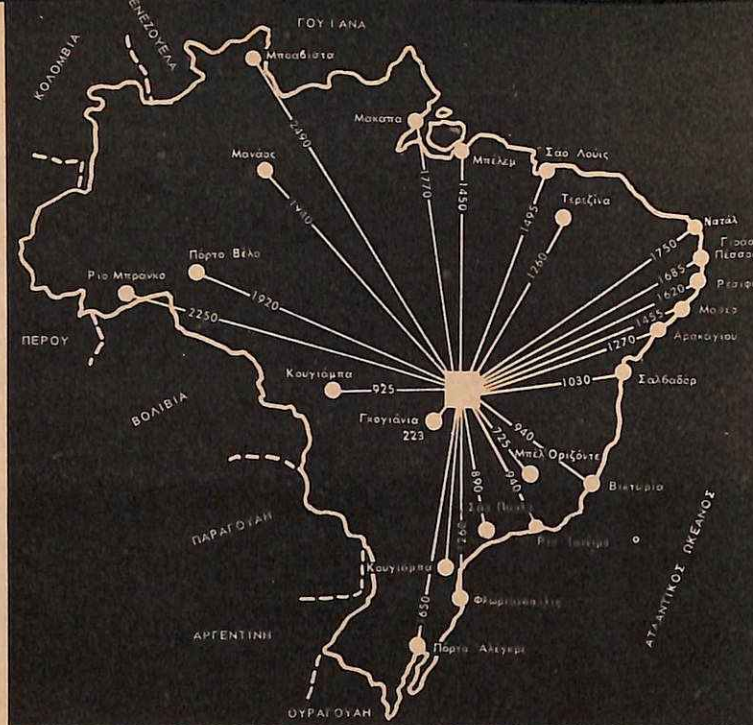
αὐτοκίνητο JK, (νέο ἀπόκτημα τῆς ἐθνικῆς διομηχανίας), ὁ Κομπίτσεκ ἐπέγραψε χιλιάδες αὐτόγραφα καὶ ἐσφίξε ἰσάριθμα χέρια, πρὶν φθάσῃ στὴ μητρόπολη γιὰ νὰ παρευρεθῇ στὴ μεσοκτικὴ λειτουργία. Τὴν ἐπομένη, ἔπειτα ἀπὸ τετράωρο μόλις ὕπνο, ὤφασε τὴ σημαία στὴ νέα πρωτεύουσα, παρέστη στὴν πρώτη κοινὴ σύνοδο Βουλῆς καὶ Γερουσίας (ὅπου ἐπαθὺν θλάσθῃ οἱ ἐγκαταστάσεις κλιματισμοῦ) παρακολούθησε τὴν παρέλαση 5.000 στρατιωτῶν καὶ 10.000 ἐργατῶν καὶ τὴν αὐτὴν 38 τόνων πυροτεχνημάτων. Καὶ μολονότι ἄλλοι λιγόκαρδοι ἀπεχώρησαν (οἱ γερουστατοὶ ἐπὶ στρεψαν σὸ Ρίο μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου), ὁ Κομπίτσεκ διεκήρυξε: «Ἡ Δευτέρα ἀρχίζομε μίαν νέα κεραυνόβλο ἐφοδο γιὰ νὰ τελειώσωμε τὴν Μπραζιλία».

ΠΥΡΕΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ «ΣΙΕΙΣΤΑΣ»

ΤΙΠΟΤΕ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΧΩΡΟ ΔΕΝ ΞΥΠΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ. ΟΥΤΕ ΑΚΟΜΗ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ

ΝΕΕΣ άρτηθρίες ζωής θα έξακτινωθούν από τη νέα καρδιά της μεγάλης χώρας πρὸς τὰ περιφερειακά ζωτικά κέντρα. Ένα τεράστιο έργο άναμένει τώρα τούς Βραζιλιάνους, ή άξιοποίηση της παρθένας λεκάκης του Άμαζονίου, πού ύπολογίζεται ότι έπαρκει για εήμερία 900 έκκατ. κατοίκων.

Τό θαύμα συντελέστηκε με μία ταχύτητα πού είχε για έμμελημα: «Δέν μας ένδoσφέρει τό κόστος». Συνέπεια, φυσικά, ήταν νά στραγγίξει ή οικονομία όλης της χώρας, άφοϋ τό τελικό κόστος της Μπραζιλία ύπολογίζεται ότι θα ξεπεράσει τόν έτήσιο προϋπολογισμό της Βραζιλίας. Μόνο για νά έκκαθαρισθί τό έδαφος χρειάστηκε νά μετακινηθούν 45 εκατομμύρια κυβικά μέτρα κοκκινόχωμα, από μία στρατιά μηχανών, άξίας 50 εκατομμυρίων δολλαρίων.

Κατά την έπίσκεψη τού προέδρου Άϊζενχάουερ, τόν περoσμένο Θεοβρούριο, ο πρόεδρος Κούμπιτσεκ υπέμνησε στόν έπισκέπτη του ετην άπόφαση τών Άμερικανών, πρὸ πολλών ετών, νά μετακινήσουν την πρωτεύουσα τού άνδρουμένου έθνους από την Φίλαδέλφεια». Άλλά, για νά γίνει κατανοητό ή Ούάσιγκτων στή 1800, μόνο 126 ύπάλληλοι ταξίδευσαν έφιπποι ή με άμαξες, ενώ τὰ κρατικά έγγραφα έστάλησαν διά θαλάσσης. Η Μπραζιλία μέσα σέ μία έβδομάδα απέκτησε 120.000 κατοίκους, πού σέ δέκα χρόνια θα φθάσουν τίς 500.000. Καμμία νέα πρωτεύουσα —ή Άγκυρα, ή Κομπέρρα ή τό Νέο Δελχί— δέν συγκρίνεται μαζί της σέ μέγεθος συλλήψως και ταχύτητα.

Οι έπικριταί τού Κούμπιτσεκ τόν άπέκαλεσαν «φαραώ Γιουσκελίν», συγκρίνοντάς τον με τόν Αιγύπτιο Φαραώ Άμένθι Δ' πού, μεταξύ τών ετών 1375-1358 π.Χ., μετέφερε την πρωτεύουσά του στην Χουινιατονού, γιατί ή άς τότε πρωτεύουσα Θήβαι δέν εύρισκε την ύποστήριξη τού θεού του. Σέ φιλοδοξία, άν και άχι σέ τραγικό κόστος, ή Μπραζιλία μπορεί νά συγκρι-

θί με την Άγία Πετρούπολη (τό σημερινό Λένινγκραντ), πού οικοδομήθηκε σέ θανατηφόρα έλη και στοίχισε τη ζωή σέ πάνω από 30.000 εργάτες, για νά πραγματοποιηθί τό όνειρο τού Μεγάλου Πέτρου και νά άνοίξη ή Ρωσία «παράθυρο» στην Βαλτική Θάλασσα και στή Δύση. Καί ο Κούμπιτσεκ προσθέτει στην δύση, άλλά στην ένοχώρα. Σχεδιάζει νά έπικρήσει τίς άπέραντες έκτάσεις της Βραζιλίας, πού έξερεύνησαν, άλλά ποτέ δέν έγκατεστάθησαν σ' αυτές, οι έμπαιτεριάντες τού 17ου αιώνα—οι ήμίαιγοι σκαπανείς. Στην πέμπτη σέ μέγεθος χώρα τού κόσμου, λέγει ο πρόεδρος, «πάρχουν τεράστιες εύφορες έκτάσεις, έρημες σάν τη Σαχάρα, ενώ εκατομμύρια Βραζιλιανών ζουν τρισάθλια, κολλημένοι σάν καβούρια στην πυκνοκατοικημένη παράλια περιοχή».

Τό όνειρο μιάς πρωτεύουσας στή μεσόγεια είναι παλιό. Καί άναγράφεται στό Σύνταγμα τού 1891. Άλλά, έπειτα από δεκαετίες άδρασιες, κανείς δέν έπαίρνε τό σχέδιο στή σθερά, άκόμη και όταν ένας Άμερικανός τοπογράφος επέλεξε από άεροπλάνο, στή 1955, μία τοποθεσία εκεί πού είχε προβλέπει ο προστάτης άγιος της Βραζιλίας, στό γεωγραφικό πλάτος 15 μοιρών και 30', στην πολιτεία τών Γαόνιας. Πρώτη φορά άνέφερε τό σχέδιο ο Κούμπιτσεκ στή 1955 όταν, στή διάρκεια της προεκλογικής του έκστρατείας, μιά φωνή άκούστηκε από τό πλήθος: «Και τί γίνεται ή Μπραζιλία;». Άμέσως ο ύποψφός τότε πρόεδρος άπάντησε: «Θά έφαρμόσω τό Σύνταγμα». «Ούτε έίχα σκεφθί την Μπραζιλία, πριν από κείνη την ήμέ-

ρα», όμολογεί σήμερα ο δημιουργός της.

Οκτώ μήνες μετά την έκλογή του, τό Κογκρέσο έψήφισε ένα νόμο, πού προέβλεπε την ίδρυση της «Κομπάνια Ούρμπανιζάντορα ντά Νόδα Καπιτάλ ντά Μπραζίλ» (NOVACAP) για νά άνεγειρή την πόλη. Καί ο πρόεδρος μετέδωσε τόν έθνουσιασμό του στούς μεγάλους αρχιτέκτονες της Βραζιλίας.

Ο Λούκιο Κόστα, 58 ετών, γιός ένός Βραζιλιανού ναυάρχου, δεδηλωμένος ειρηνόφιλος και πατέρας της έντυπιακής σύγχρονης θραζιλιανής αρχιτεκτονικής, κέρδισε τόν διαγωνισμό για τό πολυδομικό σχέδιο. Ένώ άλλοι υπέβαλαν μοκέττες και άνσρήμωτα σχέδια, ο Κόστα, σέ πέιτε φύλλα χαρτί, παρουσίασε ένα σκαρίφημα έκείνου πού ο Βρεταννός αρχιδικαστής σέρ Ουίλλιαμ Χόλφορντ ώνόμασε «μιά πόλη με λύσεις και άχι με προβλήματα». Λέγει τώρα ο Κόστα: «Τό σήμα της Μπραζιλία γεννήθηκε από την άπλή χειρονομία ένός άνθρώπου πού δείχνει μία τοποθεσία ή την προσδιορίζει σάν έκτοκτισία του. Δυό γραμμές πού τέμνονται σέ άρθή γωνία».

Ο Όσκαρ Νιμάγιερ, 52 ετών, τέως κομμουνιστής και παλιός μαθητής και θαυμαστής τού Κόστα, συμφώνησε στή διάρκεια μιάς διαδρομής με τό αυτοκίνητο τού φίλου του Κούμπιτσεκ νά σχεδιάσει τὰ κυριότερα κτίρια της Μπραζιλίας. Στρώθηκε στή δουλειά, με μισθό 9.000 δρασμών τό μήνα, για νά παρουσιάσει μιά πόλη κατάλληλη για έλευθέρους και εύτυχισμένους άνθρώπους, πού έκτιμούν τὰ άγνά και άπλά πράγματα».

Ο πρόεδρος της «Νοθακάπ» Ίσαρλ Πινέιρο προσ-

ΜΙΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ πού τό πολυδομικό της σχέδιο μοιάζει με άεριωθώμενο άεροπλάνο, είναι φυσικό νά έχη ένα καθεδρικό ναό άδιανόητο για έναν πιστό θρεμμένο με τη βυζαντινή ή τη γοτθική παράδοση. Άνω: Τό τολμηρό έργο τού Νιμάγιερ (ένός άπίστου) ύπό κατασκευή. Άριστερά: Μοκέττα της μητροπόλεως της Μπραζιλίας.

ΠΟΛΥΩΡΟΦΑ κτίρια, πού ξεφύτρωσαν σάν μανιτάρια μέσα στην έρημο, μέσα σέ μερικές έβδομάδες, συγκροτούν τό διοικητικό κέντρο. Ήδη έγκατεστάθησαν σ' αυτά οι πρώτοι 3.000 ύπάλληλοι. Άλλά ή μεταφορά τών πολυαριθμών ύπηρεσιών της διοίκησης θα γίνει, δέβαια, σταδιακάς

«ΜΙΑ ΠΟΛΗ χωρίς προβλήματα, άλλά μόνο με λύσεις», έίπανε προσφώς για την Μπραζιλία. Ίσως τό μόνο πρόβλημα πού θα παρουσιαστή στούς κατοίκους είναι ή ύπερβολή τού μοντέρνου, τού τολμηρού, τού πρωτότυπου.

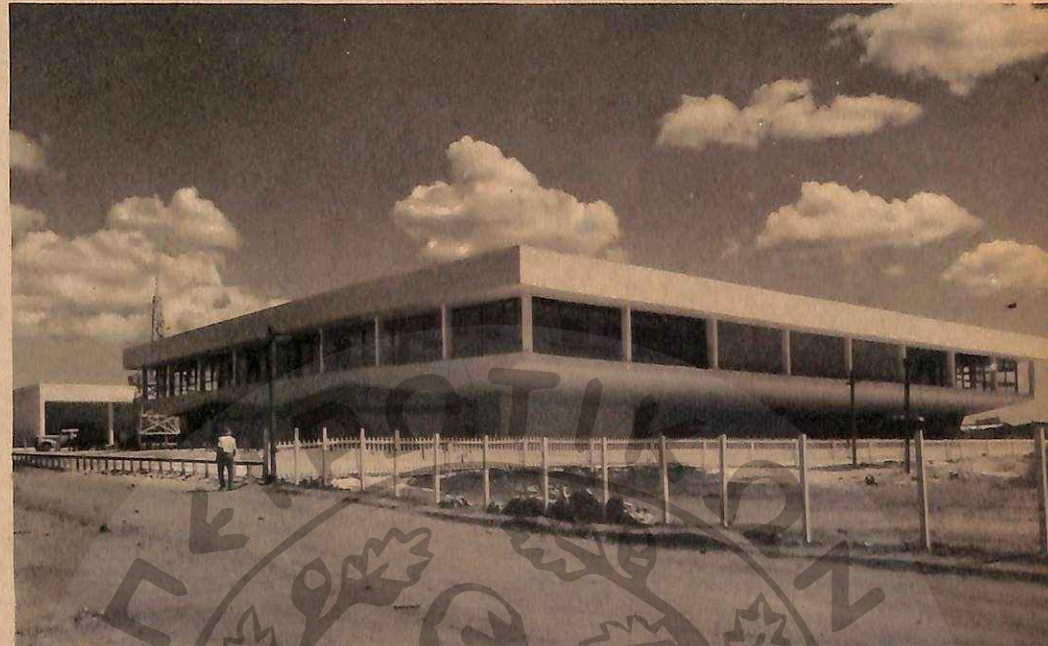
γειώθηκε σ' ένα μικρό ξάγναντο και έπεθεώρησε την τοποθεσία του. «Ένα δροσερό, πράσινο ύψίπεδο, πού ταμών, τού φούτο και τό θαλά νερά δυό μικρών πομηνες με την γυναίκα μου σ' ένα μοναδικό δωμάτιο κεί για λόγους προπαγάνδας. Έπειτα έίπαμε για μιά, θα ήταν και για τόν καθέναν. Μηχανικός με γλώσσα μαστίγιο, ο Πινέιρο, χορηγούσε με τό σταμμάτι διαταγές στού δρόμους, γαυγίζοντας άκαλεί ο ύπ' άριθ. 1 της «Νοθακάπ».

Η «Νοθακάπ» είχε έκτακτες έξουσίες και ο Πινέιρο τις άξιοποίησε. Πλημμύρισε τό χρηματιστήριο ρίων δολλαρίων, άπαλλοτρίωσε τὰ 2.260 τετρ. μίλια άρχ. τό έκτάριο, πώλησε της Μπραζιλία, πρὸς 30 άρχ. τό μέτρο και, με ατή μόνο την άλχημεία, έξησε 1.500 εργολάβους και μετέφερε άεροπορικώς, με «Νοθακάπ» έπέδρασε, πρώτα οικοδομικά ύλικά. Η ύπουργείον. Όχι πλήρεις έρευνες τών δημοσιονομικών δολλαρίων. Π.Χ., ή Μπραζιλία άπερρόφησε τὰ 95% τών κονδυλίων πού διετέθησαν τό 1959 για την άνέγερση ύποσχομιών σέ όλη τη χώρα. Ο πληθωρισμός τού κρουζέιρο από 65 σέ 200 κατά δολλάριο. Η άντιπολίτευση έύνησε. «Τά όρια της παραφροσύνης! Δικτατορία στή ζούγκλα!», έγραψε ή «Κορρέιο ντά Μαχά», «Τρέλλα!», συμπλήρωσε ή «Ο Πλάμπο». Ο Κούμπιτσεκ, ύποστηρίζοντας τώρα μιάν ύπόθεση ζωής ή θανάτου, άπαντούσε: «Η πρωτεύουσα θα μεταφερθί και όποιος προσπαθήσει νά τη σταμάτησθί θα λυνταρισθί από τό λαό».

Εργάτες—συνολικά 60.000— συνέρρεαν τώρα από όλες τίς έπαρχίες της Βραζιλίας και ιδιαίτερα από την βορειοανατολική περιοχή πού πλησιάζει συχνά άπο την έρησια. «Έβαζαν ένέχυρο τὰ πάντα, για νά πληρώσουν τό εισιτήριό τους σ' ένα καμión, πού έπί μία έβδομάδα τούς τίναζε στούς χωματόδρομους, και έπειτα από έξη μήνες γορίζαν στό σπiti τους άεροπορικώς για νά περάσουν τίς διακοπές, δήλωσε χαρκτηριστικά ένας εργολάβος.

Ο Πινέιρο ύπεδοθήσε την έξοδο, προσφέροντας δωρεάν κατάλυμα σέ παράγκες, στίς γειτονικές πόλεις τραγολοιτών. Στην Σιντάντε Λίβε άνοίξαν 7 τράπεζες, 60 πανσιόν, 750 μαγαζιά. Ο Χοσέ Καλάκα, 52 ετών, έφθασε μ' ένα καμión και ξεφόρτωσε τὰ έίδη υπακαλκής σ' ένα εχρητάριο ψηλό ως τό στήθος. Σήμερα ο τέριρος του φθάσε τίς 30.000 δολλάρια τό μήνα. «Ο μόνος τρόπος για νά χάσεις λεπτά έδώ, είναι νά τὰ ρίξεις στό ποτάμι», λέει τώρα.

Και στό μεταξύ οι πυρετώδεις εργασίες συνεχίζονται. Τόν Ίούνιο τού 1958 ο Κούμπιτσεκ πέρασε ένα Σαββατοκύριακο στό Άνάτορο της Αύγης, (σώ τό καρδιογράφημα τού Νιμάγιερ), όπως άποκαλούν τό προεδρικό μέγαρο). Ο Πινέιρο έμπηξε πασσάλους με έπιγραφές, όπου σημειωνόταν ή ήμερομηνία συμπλήρωσης κάθε κτιρίου. Δεκαόμορα ύπουργεία άνηγέρθησαν σέ 45, 36, άκόμη και 28 ήμέρες. Πάνω από 5.000 μίλια δρόμων—οι περισσότεροι εύθείς, σάν τεταμένη κλωστή—άπλώθηκαν πρὸς τό Σάν Πάουλο, τό Μπέλε Οριζόντε, την Φορτολέζα, άκόμη και διά μέ-

σου της ζούγκλας πρὸς τό Μπέλε, στίς έκβολές τού Άμαζόνου. Ο Νιμάγιερ, πού φοβάται παθολογικά τὰ άσασέρ, τὰ σκούτενά δωμάτια και τὰ άεροπλάνα, ταξίδεψε συχνά άεροπορικώς για νά έπισταθί. Τελικά έγκατεστάθηκε στη Μπραζιλία όπου έχασε, άπό τό έλάχιστο ήδη βάρος του, 10 κιλά.

Κατά μήκος τού «σημειώδους άξονα», πλάτους 246 μέτρων, πού έκτείνεται έπί έναμιση μίλι, από τό έμπορικό κέντρο ως την Πλατεία τών Τριών Δυνάμεων, άνηγέρθησαν όλα τὰ κυβερνητικά μέγαρα. Ο «έξων τών σ'κίων», ένα έξαπλό θαυλεστό, άσφαλιστορόθηκε και συμπληρώθηκαν 3.455 διαμερίσματα. Η άνύψωση τών ύδάτων στην 15 μ. τεχνητή λιμνη έπέλεξε ήδη ένα έργο έκκαθαρίσεως, έξαφανίζοντας τίς προσωρινές παράγκες. Τά σχέδια για τὰ έπόμενα χρόνια έχουν καταστρωθί ως την τελευταία λεπτομέρεια. Τά νεκροταφεία θα έγκατασταθουν στίς δυό άκρες της περιοχής τών οικιών, για νά μη περνάνε οι κηδείες από τό κέντρο της πόλεως.

Άλλά ή Μπραζιλία είναι άκόμη—όπως σημείωσαμε—ένα άπέραστο γιοσί, με 600.000 νεοφυτευμένα δένδρα και έλάχιστες έκτάσεις, πού κάποτε θα άναπτυχθούν σέ πάρκα.

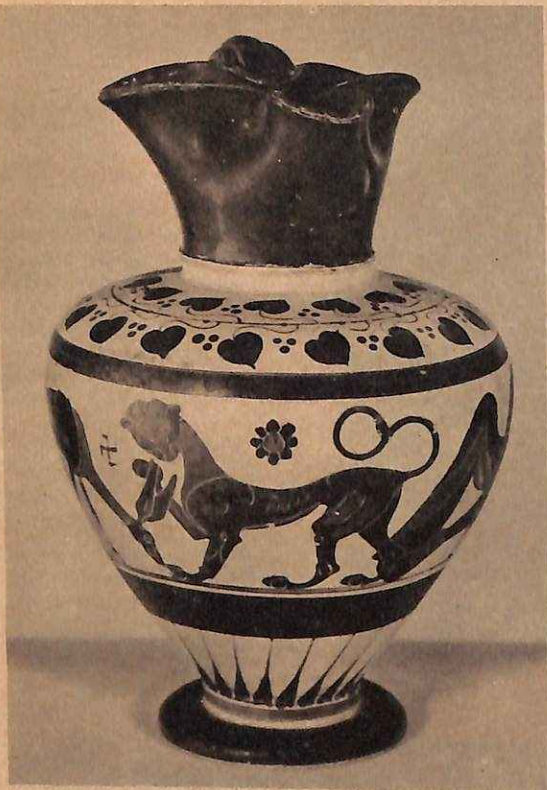
Γιά ν' άντιμετωπισθί τό προβλεπόμενο τουριστικό κύμα, ή Μπραζιλία διατέτι σήμερα μόνο ένα ένοδοχείο 180 δωατιών, πού φιλοξενεί μονίμως 500 πελάτες και παρέχει γείδια σέ 1.000. Οι άπαισιέσοι έξοικολογούν νά άποκαλούν τό Άνάτορο της Αύγης (κόστος 4.000.000 δολλάρια) τό όραιότερο θέρετρο

τού κόσμου, ύπονοώντας ότι τώρα ή Βραζιλία έχει δύο πρωτεύουσες.

Είναι αίγιορο πώς τὰ προεχί χρόνια ή κυβέρνηση θα μοιρασθί άνάμεσα στίς δυό πόλεις. Η λεωφόρος τών προεδριών είναι άπλά μιά σειρά από πασσάλους, πού ύποδεικνύουν τὰ όρια τών οικοπέδων, πρέμα πού κείνη τόν Κούμπιτσεκ νά φοβόταν ότι εθό προσκαλώ μιά φορά τη έβδομάδα όλους τούς προεστίες νά γευατίσουν στην Μπραζιλία, μέχρι νά άπορροθύν νά πηγαίνερχωνται στό Ρίος (2), άσας με τό άεροπλάνο). Άλλά οι πρώτοι 3.000 ύπάλληλοι πού άνεχώρησαν γκρινιάζοντας για την Μπραζιλία, έφουν καλά ότι ήγαν εκεί για νά έγκατασταθουν.

Δέν χρειάζεται νά τονισθί ότι τό μεγαλεπήβολο αυτό όλμα έχει συνσπάσει τίς φαντασία όλοκληρου τού έθνους. Οι έπικρισεις έσθσαν σιγά-σιγά και στή θέση τους έμειν ή έθνική ύπερηφάνεια. Ίνδιάνοι άπό τόν Άμαζόνιο, Νέγροι από τη Μπαχία, Γιαπωνέζοι από τό Σάο Πάουλο, ανέρουν τώρα στή δικιά, άναζητώντας έργασία και γή. Σ' όλο τό τεράστιο ύψίπεδο (1.200 μέτρα από τη θάλασσα) τό κλίμα είναι εύκρατο και ή γή, άν και δέν είναι πλούσια, άποδίδει λαχανικά, ρύζι, καλαμπόκι, καφέ, τατιάκια και σιτάρι.

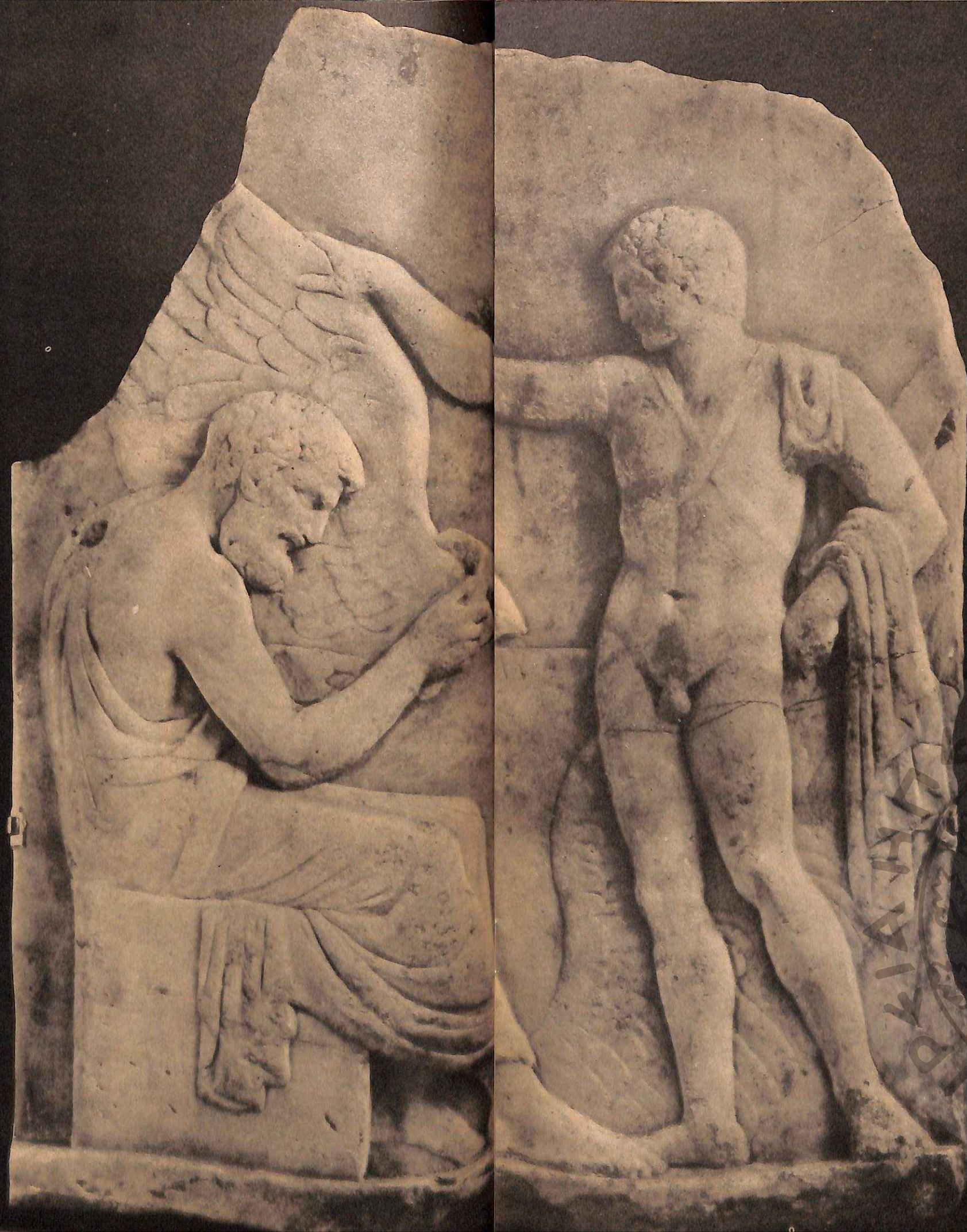
Η Μπραζιλία είναι άκόμη ένα προσωπικό μνημείο τού Κούμπιτσεκ. Έμάς παρωδάσε συνεχώς και αύτός δημιούργησε τό άνευδο της Μπραζιλίας. Καί την έκτισε», λέει ο Πινέιρο.

↑ ΟΙΝΟΧΟΗ από την Χαλκίδα, 530 π.Χ. Στην έκθεση του Μουσείου «Μετροπόλιταν» της Νέας Υόρκης την εδάνεισε από την ιδιωτική συλλογή του ο όμογενής κ. Χρήστος Μπάστης, μέλος κι αυτός του Αμερικανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου.

40 ΑΙΩΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΕΞΕΤΕΘΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Κάθε συλλογή έργων τέχνης είναι από τη φύση της ένα άπάνθισμα. Αλλά δικαιολογημένα χαρακτηρίσαν σαν άπάνθισμα άπανθίσματος την έκθεση αρχαίων έργων τέχνης, που φιλοξένησε στις αίθουσές του τελευταία το Μουσείο Τέχνης «Μετροπόλιταν» της Νέας Υόρκης. Με την εύκαιρία της 61ης γενικής συνόδου του Αμερικανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου, είκοσιένα επίλεκτα μέλη του Ινστιτούτου και κάτοχοι ιδιωτικών συλλογών εδάνεισαν στο «Μετροπόλιταν» 300 έργα αρχαίας τέχνης για να εκτεθούν στο φημισμένο μουσείο επί έναμυση μήνα. Πολλά από τα έργα αυτά εξέτίθεντο για πρώτη φορά στο κοινό. Και πραγματικά αποτελούσαν ένα μοναδικό πολύπτυχο, αντιπροσωπευτικό της καλλιτεχνικής δημιουργίας αρχαίων πολιτισμών της Μέσης Ανατολής, της Αιγύπτου, της Ελλάδος, των Ετρούσκων, των Ρωμαίων, των Κελτών, του Βυζαντίου και της προκολομβιανής Αμερικής. Σκοπός της εκθέσεως ήταν να καλυφθούν τα ενδιαφέροντα των μελών του Αμερικανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΟ ανάγλυφο. Ο Δαίδαλος ενώ ετοιμάζει τα σπτερά για τόν Ικαρό. Έργο ελληνιστικής περιόδου. Προσφορά Γουώλτερ Μπέηκερ.

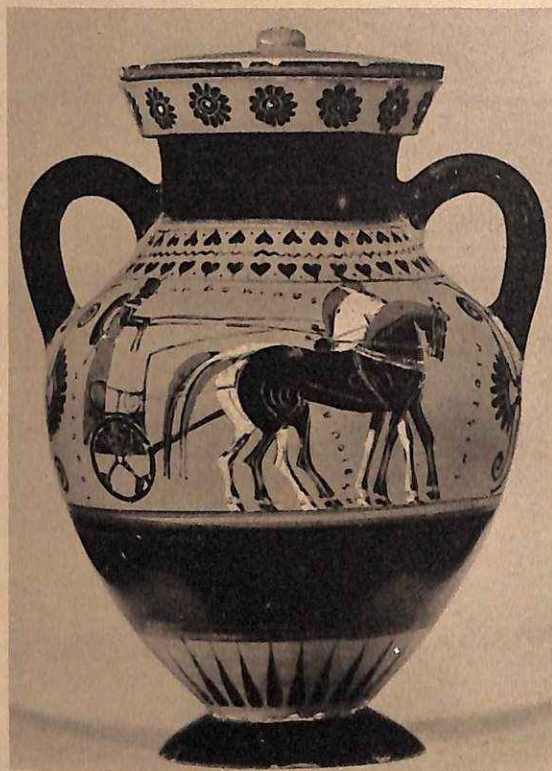
ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ τέχνης άττική έρυθρόμορφος ύδρία, του 470 π.Χ. περίπου. Φέρει παράσταση του Ποσειδώνος και ενός γίγαντος. Προσφορά του Χρήστου Μπάστη.

↑ ΕΡΥΘΡΟΜΟΡΦΟΣ αττικός κρατήρ του 420 π.Χ.
Φέρει παραστάσεις των 'Ακταίωνος, Θησέως, Κάστορος και Τυδέως. 'Ανήκε στη συλλογή του Βασιλέως της Νεαπόλεως. Προσφορά Χρ. Μπάστη.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΟ άγαλμα της 'Αφροδίτης, ύψους 52,5 εκατ. Ρωμαϊκό αντίγραφο έργου της ελληνιστικής περιόδου. Λέγεται ότι ανευρέθη στην 'Αλικαρνασσό. Προσφορά του Γουόλτερ Μπέπκερ.

ΜΕΛΑΝΟΜΟΡΦΟΣ αττικός άμφορεύς με καπάκι, του 540 π.Χ. περίπου. 'Υπογράφεται από τον άγγειοπλάστη 'Ανδοκίδη. 'Ανήκε άλλότε στη συλλογή του Χρήστ. Προσφορά του Χρ. Μπάστη.

Ηταν ή πρώτη φορά που στη Νέα 'Υόρκη δημιουργήθηκε μια τέτια αντιπροσωπευτική έκθεση ιδιωτικών συλλογών. Και αυτό, μολονότι οι περισσότερες από τις άμερικανικές ιδιωτικές συλλογές αρχαίας τέχνης βρίσκονται συγκεντρωμένες στη Νέα 'Υόρκη και στα περίχωρά της.

Τα έργα που επελέγησαν ήταν τα καλύτερα του είδους των άπ' όσα περιλαμβάνουν οι ιδιωτικές συλλογές. Χαρακτηριστικό επίσης είναι ότι στις συλλογές υπάρχουν ελάχιστα μεγάλα κομμάτια, γιατί τα σημαντικά διαμερίσματα της Νέας 'Υόρκης, όπως και των άλλων πόλεων της εποχής μας, είναι περιορισμένων διαστάσεων και δεν διαθέτουν κατάλληλες αίθουσες για να χωρέσουν ογκώδη έργα. 'Αξίζει ακόμα να αναφερθεί ότι οι 21 συλλογές που αντιπροσωπεύθηκαν στην έκθεση δεν περιήλθαν στους σημερινούς κατόχους των από κληρονομιά. Είναι δικό τους δημιούργημα.

Τα έργα της αρχαίας Μέσης 'Ανατολής εκάλυψαν ένα διάστημα 40 περίπου αιώνων — από την 4η χιλιετηρίδα π.Χ. μέχρι την Ρωμαιο-συριακή περίοδο (2ος μ.Χ. αιών). 'Αντιπροσώπευσαν μεγάλα τμήματα της δυτικής 'Ασίας, από τον Καύκασο μέχρι την Περσία και την Παλαιστίνη, και περιελάμβαναν άγγεία με παραστάσεις, λίθινα γλυπτά, έργα σε έλεφαντοστόν, σε σφυρήλατο χρυσό και σε χαλκό και μπρούντζο.

Τα αίγυπτιακά έργα εκάλυπταν μια περίοδο από τους προφαραωνικούς χρόνους μέχρι την εποχή των Πτολεμαίων και περιελάμβαναν γλυπτά, ανάγλυφα, ζωγραφικά έργα, μπρούντζινα και λίθινα άγαλμάτια και κοσμήματα.

Η κελτική τέχνη αντιπροσωπεύθηκε από διάφορα περιδέραια, που έφεραν οι πολεμικοί ήγέτες. Είναι έργα του 1ου π.Χ. αιώνα και άνεκαλύφθησαν σε μια περιοχή του σημερινού Βελγίου.

Τέλος, τα έργα της προκαλομβιανής άμερικανικής τέχνης περιελάμβαναν πήλινα άγγεία και έργα σε μέταλλο και λίθο, της Κεντρικής και Νοτίου 'Αμερικής, και εκάλυπταν χρονικό διάστημα δύο περίπου χιλιετηρίδων, μέχρι την ισπανική κατάκτηση.

↑ ΜΠΡΟΥΝΤΖΙΝΟ άγαλμάτιο χορεύτριας με πέπλο και μάσκα, ύψους 20 εκατ. 'Εργο της ελληνιστικής περιόδου. Λέγεται ότι ανευρέθη στην 'Αλεξάνδρεια. Προσφορά Γουόλτερ Μπέπκερ. Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς γιατί οι πληροφορίες περί του τόπου ανευρέσεως δεν είναι βετικές, έφ' όσον τα έργα πωλούνται από αρχαιοκαπηλούς.

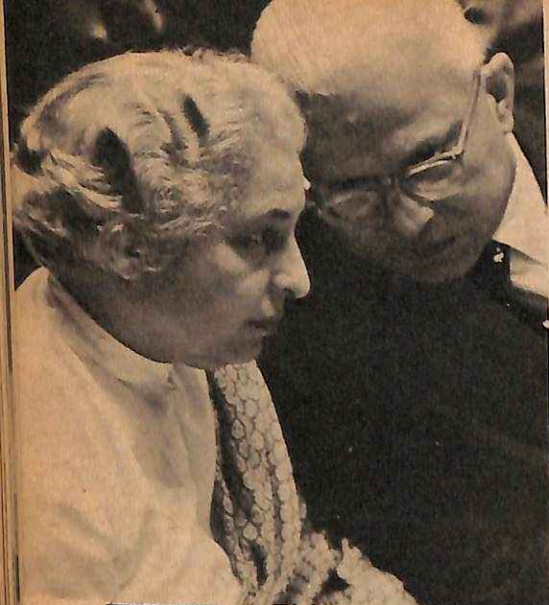
ΑΤΤΙΚΟΣ έρυθρόμορφος άμφορεύς του 460 π.Χ. 'Η παράσταση του άλτου αποδίδεται στον 'Αλκίμαχο. Προσφορά 'Αλμπερτ Γκόλλατιν.

ΚΑΔΟΣ από μπρούντζο, ύψους 24 εκατ. 'Εργο του β' ήμίσεος του 4ου π.Χ. αιώνα. 'Ανευρέθη στην Προύσσα. Προσφορά Γουόλτερ Μπέπκερ.

Το μεγαλύτερο ενδιαφέρον της ιδιότυπης αυτής έκθεσης παρουσιάζει το τμήμα που περιελάμβανε έργα αρχαίας ελληνικής τέχνης. Τα αντικείμενα εκάλυπταν μια περίοδο 3.000 ετών, αρχίζοντας από κυκλαδικά έργα τέχνης της 3ης π.Χ. χιλιετηρίδας. 'Ακολουθώντας έπισκέπτης απέσπασε Μινωικά και Μυκηναϊκά έργα και παρακολουθούσε την άνοδο της αρχαίας τέχνης στην αρχαϊκή της, στην κλασική της και στην ελληνιστική της περίοδο. 'Αγάλματα, ανάγλυφα, θαυμάσια αντικείμενα σε μπρούντζο, άγγεία, τερακόττες, κοσμήματα, νομίσματα και έργα υαλουργίας συγκροτούσαν ένα αντιπροσωπευτικό σύνολο της πύθ λαμπρής καλλιτεχνικά περιόδου της ανθρώπινης. Κοντά σ' αυτά είχαν έκτεθ και τα έργα της έρρουστικής και ρωμαϊκής τέχνης. Τέλος, το Βυζάντιο αντιπροσωπεύθηκε από χρυσά και μπρούντζινα αντικείμενα του 6ου μέχρι 11ου μ.Χ. αιώνα.

Τη γενική διεύθυνση της ώρειάς αυτής πρωτοβουλίας είχε ο Ντήτριχ φον Μότμερ, καθηγητής της ελληνικής και ρωμαϊκής τέχνης, και στην προσπάθειά του τον βοήθησαν, ο καθένας στον τομέα του, οι έξης καθηγητές: Ούίλλιαμ Χάις, της Αιγυπτιακής Τέχνης, Τσάρλς Ούίλκινσον, της Τέχνης της Μέσης 'Ανατολής, και Ούίλλιαμ Φόρσαιθ, της Μεσαιωνικής Τέχνης.

ΙΝΔΙΑ Κ. Βιζάνια Πανίτι

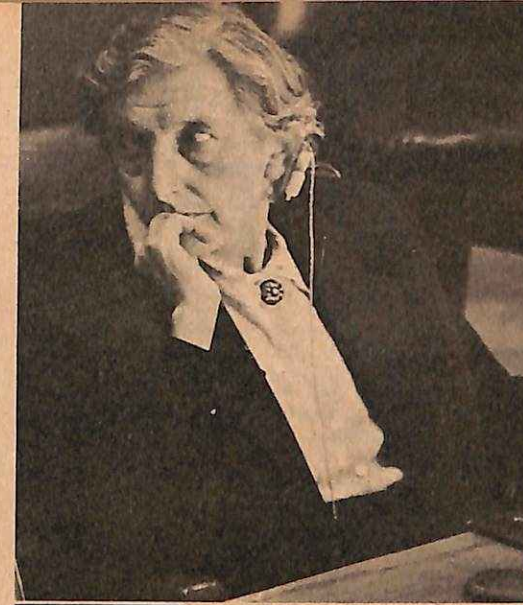
ΓΑΛΛΙΑ Δις Μ. Τάντζερ

ΑΙΘΙΟΠΙΑ Δις Τονδρή Τιγρού

ΕΛΛΑΣ Κ. Αίνα Τσαλδάρη

ΟΥΓΓΑΡΙΑ Δις Ίντα Γκιουλάι

ΟΝΔΟΥΡΑ Δις Κλωνίδη Κολεμάν

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ 32 ΧΩΡΩΝ ΣΤΟΝ Ο.Η.Ε.

1912. Οι σουφραζέττες διαδηλώνουν στους δρόμους της Γλασκώβης. Μόλις πενήντα χρόνια πέρασαν από τότε...

Πριν από 52 χρόνια, στις 28 Οκτωβρίου 1908, άρχισε η συστηματική προσπάθεια των γυναικών για να αποκτήσουν πλήρη πολιτικά δικαιώματα και να μπου στην δημόσια ζωή. Στη Βουλή των Κοινοτήτων την ημέρα αυτή γίνεται η συνηθισμένη καθημερινή συνεδρίαση. Ο πρωθυπουργός Λόυδ Τζώρτζ άνεβαίνει στο βήμα:

—Θα μου επιτρέψετε να επισύρω την προσοχή της Βουλής επί της καταστάσεως...

—... της απαράδεκτου καταστάσεως εις την οποίαν έχετε φέρει τις γυναίκες...

Μία φωνή από το θεωρείο των γυναικών διέκοψε απότομα και άπρως δόκητα τον πρωθυπουργό. Καί η γυναικεία φωνή συνέχισε:

—Ψήφο στις γυναίκες! Τζέντλε-

μεν, δέν είναι πιά δυνατόν να μένουμε υπόδουλες...

—Έξω! Έξω! — άκούστηκαν οι φωνές των εκπληκτών και ώργισμένων βουλευτών. Ο πρόεδρος χτυπά συνεχώς το κουδούνι του.

—Μά είναι δαιμονισμένες! φωνάζει ένας νέος βουλευτής — ο Ουίνστον Τσώρτσιλ...

Στόν μισό αιώνα που πέρασε από τότε, οι γυναίκες δέν απέκτησαν μόνο ψήφο, άλλα μπήκαν σε όλες τις εκδηλώσεις της κοινωνικής ζωής, στις επιχειρήσεις, στις δημόσιες υπηρεσίες, στην οικονομική ζωή, στα πανεπιστήμια, στο στρατό, στις Βουλές, στις κυβερνήσεις και στη διπλωματία. Καί τώρα τελευταία όχυρό: 'Η πεσε και το τελευταίο όχυρό: 'Η Εκκλησία. 'Η σουηδική 'Εκκλησία απέκτησε τις τρεις πρώτες γυναίκες ιερείς.

Εκείνο όμως που εκπλήσσει περισσότερο από όλες τις γυναικείες κατακτήσεις, είναι η είσοδος των γυναικών στην πολιτική και στη διπλωματία, που έθεωρούντο πάντα σαν απόρρητα όχυρά της ανδροκρατίας. Καί το χαρακτηριστικό είναι ότι η γυναικεία αυτή «προέλαση» συνεχίζεται με ταχύτατο ρυθμό. Έτσι, ενώ κατά το 1945 στόν 'Αγιο Φραγκίσκο τέσσαρες μόνο γυναίκες υπέγραψαν, σαν αντιπρόσωποι, των κυβερνήσεών των, τόν Καταστατικό Χάρτη των 'Ηνωμένων Έθνών, σήμερα, 38 γυναίκες, που αντιπροσωπεύουν 32 χώρες, συμμετέχουν στη 14η τακτική σύνοδο της Γενικής Συνελεύσεως των 'Ηνωμένων Έθνών.

Αν και οι περισσότερες από τις γυναίκες-αντιπρόσωπους μετέχουν στην Τρίτη Έπιτροπή —την Έπι-

πιτροπή επί των Κοινωνικών, Ανθρωπιστικών και Πολιτιστικών θεμάτων— υπάρχει, τουλάχιστον, μία γυναίκα αντιπρόσωπος ή σύμβουλος σε όλες τις κύριες Έπιτροπές. 'Η ύπουργός των Έξωτερικών του 'Ισραήλ κ. Γκόλντα Μαΐρ είναι άρχηγός της 'Ισραηλινής αντιπροσωπείας στη Γενική Συνέλευση. 'Η κ. Ζωρζέτ Σισελέτ, γερουσιαστίνα του Βελγίου, είναι πρόεδρος της Τρίτης Έπιτροπής, ενώ η κ. Νόβου Ράιτ (αντιπρόσωπος της Δανίας) και η δρ Σύνδια Σέλτον Βαλλαλόν (αντιπρόσωπος της Κούβας) έχουν εκλεγεί, η πρώτη ως εισηγήτρια και η δεύτερη ως αντιπρόεδρος της Δευτέρας (Οικονομικής και Δημοσιονομικής) Έπιτροπής και της Τετάρτης Έπιτροπής ('Επιτροπής Κηδεμονιών).

Μερικές γυναίκες έχουν διακριθή

επί πολλά χρόνια στις εργασίες διαφόρων υπηρεσιών των 'Ηνωμένων Έθνών, ιδιαίτερα δε στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, στην Έπιτροπή επί της θέσεως των γυναικών, στο Πρόγραμμα Αποκαταστάσεως Προσφύγων κλπ. Καί πρέπει να σημειωθεί ότι η συμμετοχή των γυναικών τόσο στις εργασίες των 'Ηνωμένων Έθνών όσο και στις κυβερνήσεις των διαφόρων χωρών αυξάνεται συνεχώς.

Από ελληνική άποψη είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι, κατά την σύνοδο των 'Ηνωμένων Έθνών το 1958, η κ. Αίνα Π. Τσαλδάρη Έλαβε μέρος ως αντιπρόσωπος της Έλλάδος και διετέλεσε πρόεδρος της Τρίτης Έπιτροπής.

ΨΗΦΟ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ! Το σύνθημα αυτό επαναλαμβανόμενο από τις τολμηρές σουφραζέττες, σε κάθε ευκαιρία και με τους πιο άπίθανους ακόμη τρόπους, δέν ήταν, βέβαια, δυνατό να περάσει άπαρατήρητο και να μείνει πάντα χωρίς απάντηση.

ΡΩΣΙΑ Κ. Ζ. Μιρόνοβα

ΟΥΚΡΑΝΙΑ Κ. Α. Κονχαρόνκο

ΙΣΡΑΗΛ Κ. Γκόλντα Μήρ

ΑΓ. ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ Δις Μπερναντίνο

ΔΑΝΙΑ Κ. Έίλου Ρόξς

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ Δις Κ. Χάμπτον

ΚΛΕΙΣΤΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ

του Έρλ Στάνλεϋ Γκάρντνερ

Ένα από τα άριστουργήματα του διασήμου "μαίτρ" των αστυνομικών μυθιστορημάτων, με αινιγματική πλοκή, που στρέφεται γύρω από μία κληρονομία 1.000.000 δολλαρίων...

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Ο Ντάγκ Σέλμπυ, τώως εισαγγελέας του Μάντισον Κόουτς και ήδη ταγματάρχης, έπωφελεται μιάς άδειας για να περάσει από την πόλη αυτή. Στο σταθμό συναντά την δημοσιογράφο του εκκλήριον Σώλβια Μάρτιν και τον ηλικιωμένο δικηγόρο Α. Β. Γκέρ (που οι κακοποιοί τον ονομάζουν επί το οικειότερον Α. Β. Γ.) και διαπιστώνει ότι μιά γυναίκα, που ταξίδευε μαζί του στο τραίνο κ' είχε προκαλέσει την προσοχή του γιατί, πριν κατέβη, κορφίτωσε στο πέτο της μιά δοση γαρ- δένια, είχε έκει ραντεβού με τον Γκέρ. Το ίδιο κ' ένας μεσόκοπος άντρας με τσαλακαμένο κοστούμι, που είχε κι αυτός γαρδένια στο πέτο. Ο Ντάγκ συναντάται με τον γερο-σερίφη Ρέξ Μπράντον κι άργότερα γευματίζει με τον Ρέξ και την Σώλβια σ' ένα εστιατόριο, όπου βλέπουν τον Γκέρ να συνοδεύει μιά ώρασιωτή ξανθή. Ο Θράνκ Νόρουκ, ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου Μάντισον, έρχεται να τους άναγγελλί πως ένας πελάτης του, ο Φρέντ Ρόφφ, από τόν Λος Άντζελες, έπαθε συγκοπή. Ο Ντάγκ Σέλμπυ διαπιστώνει πως όηρχε ο- δροκύνιο στη ζάχαρη που χρησιμοποίησε στο πρόγευμά του ο Ρόφφ, άλλ' άμφιβάλλει άν τον βολεφόντσε ο Χένρυ Φάρλεϋ, τόν γκαρσόνι που τού έφερε τόν πρόγευμα. Ο Σέλμπυ μιλάει με την Σώλβια για την γυναίκα που είχε προ- σέξει στο τραίνο.

10

Η φωνή του Α. Β. Γκέρ είχε την μοιφή του άνδρώπου που έπικρίνει κάποιον που διέπραξε ιε- ροσυνέτα μέσα στον ιερό χώρο μιάς εκκλησίας.

—Μήπως έχετε να προβάλετε καμιά αντίρ- ρηση, κύριε Γκέρ;

—Μάλιστα, κύριε δικαστά. Μου φαίνεται πως ό κύριος συνάδελφος θάπρεπε να φυλάξει τή επι- χειρήματά του για τούς ένόρκους... Τώρα, υπο- τίθεται πως κάνει μιά προκαταρκτική άγόρευση, στην οποία θα εκθέσει τα γεγονότα που πρόκειται ν' αποδείξει. Και μου φαίνεται πως ούτε ή στιγμή, ούτε τόν μέρος είναι κατάλληλο για να διασύρη τ' άνομα μιάς νεκρής, που βρήκε τόν θάνατο στην υπηρεσία μιάς γυναίκας που είχε υπηρετήσει πι- στά επί τώσον καιρό...

Κατά την διάρκεια της έντονης σιωπής που ακολούθησε, ή Άνίτα Έλντον έβγαλε ένα μαν- τηλάκι και, σγεδόν λαθραία, σκούπισε ένα δά- χτυλό άπ' τή μούπα της. Έπειτα έμεινε έντελώς άκίνητη.

Η έντύπωση που δημιουργήθηκε ήταν σαν ό Μπάρκλαϋ Στάντον να την είχε μπατοίσει δημο- σία...

Ο δικαστής Φάιρμπακς είπε ζωγρά: —Νομίζω πως ό κύριος συνήγορος θα συμφω- νήσει ότι, σ' αυτή την προκαταρκτική άγόρευση, οι συνήγοροι θα υποδείξουν άπλως τή γεγονότα που πρόκειται ν' αποδείξουν με τούς μάρτυρες, για να καταλάβουν οι ένορκοι τόν θέμα. Τά επι- χειρήματα θα έρθουν άργότερα...

Ο Μπάρκλαϋ Στάντον έρριξε τόν κεφάλι του πρὸς τή πίσω, κεραυνόβόλησε με τόν βλέμμα του τόν Α. Β. Γκέρ και πήρε μιά βαθιά άναπνοή. Ο Σέλμπυ γλίστρησε ήσυχά έξω άπ' την αλ- θουσα τού δικαστηρίου.

Έξω στο χώλλ βρήκε την Σώλβια Μάρτιν που κρατούσε σημειώσεις με πολυάσχολο ήφος.

—Γειά σου Ντάγκ, τού είπε μόλις τόν είδε.

Κ' έπειτα, ρίχνοντας τόν μολύβι και τίς σημει- ώσεις μέσα στην τσάντα της, πρόσθεσε:

—Ποιά είναι ή γνώμη σου για τή δίση;

—Δέν έχω καμιά γνώμη, είπε ό Σέλμπυ γε- λώντας. Τώρα μόλις μπήκα μέσα κ' άκουσα λίγα άπ' τή προκαταρκτική πυροτεχνήματα.

—Ντάγκ, είδες πως μετέβαλε ό Α. Β. Γ. έ- κείνη τή νέα;

Ο Σέλμπυ κούνησε τόν κεφάλι του καταφατικά.

—Δέν θα καταλάβαινες ποτέ πως έπρόκειτο για τόν ίδιο κορίτσι... Φαίνεται άγνή σαν κρίνος!

—Μου φαίνεται, είπε ό Σέλμπυ, ότι όλοι μας είχαμε την τάση να υποτιμήσουμε τόν ταλέντο τού Γκέρ. Έπρεπε να καταλάβουμε ότι δέν θα φαινό- ταν τόσο άνόητος ώστε να παρουσιαστεί στο δικα- στήριο μιάς άγροτικής έπαρχίας με μιά πελάτιδα που θα μπορούσε να παίξει τόν ρόλο της μοιραίας γυναίκας στον κινηματογράφο!

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

—Ο Μπάρκλαϋ Στάντον δέν βοηθεί την υπό- θεση καθόλου, είπε ή Σώλβια. Είναι συνήγορος τού άδελφού και άσφαλώς παίρνει τόν έαυτό του στα σοβαρά. Άλλά ό Α. Β. Γ. έχει μιά θανάσια μέ- θεδο για να τονίξη ότι κάνει... Ο Στάντον λέει μεγαλόσχημες φράσεις κ' ό Γκέρ τή σβήνει όλα με μιά ή δυό λέξεις μόνο ή και με μιά κίνηση μόνο καμιά φορά...

γματικά πως θα ριξη μεγάλο φως στην υπόθεση...

—Έξακριβώθηκε πως ή συζήτηση έγινε πρ- άγματι με την Ίνέξ Στάπλετον;

—Με κάποιον στο γραφείο της και νομίζω πως δέν υπάρχει άμφιβολία πως αυτή ήταν στο- γραφείο της εκείνη την ώρα...

—Τι άνακάλυψαν άπ' τόν έλεγχο που έγινε στο ξενοδοχείο όπου έμεινε ό Ρόφφ, στο Λος Άν- τζελες; Προσπάθησαν ν' άνακαλύψουν άν δέχτη- κε κανέναν έπισκέπτη;

—Δέν ξέρω, Ντάγκ. Δέν τώχω εξετάσει έγω αυτό τόν ζήτημα. Φαντάζομαι πως φροντίζει γι' αυτό ή άστυνομία τού Λος Άντζελες...

—Θά γυρίσω μέσα στην αίθουσα. Κοίταξε άν μπορείς να πείσης τόν Κόλμαν Ντέξτερ νάρθη έ- δω. Μήν πής τίποτα σ' κανέναν άλλον γι' αυτό τόν ζήτημα. Και δός του άνεπίσημο χαρακτήρα, ώστε να μή μυριαστή τίποτα ό Γκέρ. Άν ήξερε τί κάνεις... Άς τόν κρατήσουμε δικό μας μυστικό!

—Καταλαβαίνω, Ντάγκ, θα είσαι έδώ;

—Ναι, δέν πρόκειται να φύγω.

Ο Σέλμπυ γύρισε πίσω στην αίθουσα τού δι- καστηρίου.

Η Ίνέξ Στάπλετον εξέταζε μιά μάρτυρα που φαίνεται πως είχε κάποτε προσληφθή ως ύπηρε- σία στο σπίτι της νεκρής. Η Ίνέξ ήταν λεπτή και χαριτωμένη κ' ό Σέλμπυ παρατήρησε πως συγκρατούσε όλη την προσοχή των ένόρκων.

—Και τώρα, κυρία Ντίξον, σάς παρακαλώ να πείτε στους ένόρκους τι ακριβώς παρατηρήσατε εκείνη τή φορά.

—Έννοείτε τή φορά που ή κυρία Ότλεϋ έμ- πόδισε την δεσποινίδα Πρέστον να γράψη τόν γράμμα;

Ο Γκέρ είπε κάπως κοροϊδευτικά:

—Έλάτε, τώρα! Είναι μάλλον αυθαίρετο συμ- πέραςμα της μάρτυρας, πως τάχα ή δεσποινίς Πρέστον έμποδίστηκε να γράψη ένα γράμμα...

Η Ίνέξ Στάπλετον γύρισε πρὸς τόν μέρος του, με προκλητικό ήφος:

—Αυτό ακριβώς προσπαθώμε ν' αποδείξωμε...

Η χειρονομία τού Γκέρ ήταν γεμάτη μεγαλο- ψυχία:

—Έμπρός, λοιπόν, αποδείξτε το, άν μπορείτε!

Κανείς δέν θα εύχαριστήθη περισσότερο από μέ- να... Άποσύρω τά σχολία μου, κύριε δικαστά. Η μου έτοιμος ν' άντιταχθώ σ' αυτή τή μαρτυρία, με τόν επιχείρημα πως πρόκειται για αυθαίρετο συμπέραςμα της μάρτυρας, αλλά την άποσύρω!

Άς άκούσουμε πως έμποδίστηκε ή δεσποινίς Πρέ- στον άπ' τόν να γράψη εκείνο τόν γράμμα.

—Έξακολουθήστε, είπε ή Ίνέξ Στάπλετον στην μάρτυρά της.

—Λοιπόν, ή δεσποινίς Πρέστον είπε πως ή- θελε να γράψη ένα γράμμα στην άδελφή της...

—Λέγοντας στην άδελφή της έννοείτε την Μπάρμπαρα Χόνκατ, την γυναίκα που κάθεται ά- ριστερά μου στο τραπέζι;

—Μάλιστα. Στην κυρία Χόνκατ.

—Πολύ καλά. Κ' ή δεσποινίς Πρέστον είχε πη πως ήθελε να γράψη ένα γράμμα στην άδει- λή της;

—Μάλιστα.

—Έκανε τίποτα ή Μάρθα Ότλεϋ για να την έμποδίση να γράψη αυτό τόν γράμμα;

—Μάλιστα.

—Τι έκανε;

—Πήγε να φέρη τόν στυλογράφο κ' έπειτα είπε στην δεσποινίδα Πρέστον πως δέν είχε μέσα καθόλου μελάνι. Άλλά στην πραγματικότητα εί- χε πάει ν' άδειάσει τόν στυλογράφο μέσα στον νεροχύτη. Και δέν ύπήρχε άλλο μελάνι στυλογρά- φου στο σπίτι κ' ή δεσποινίς Πρέστον της είπε ν' αγοράση λίγο μελάνι την επομένη. Αυτό είναι τόν μόνο που ξέρω.

Η Ίνέξ Στάπλετον κοίταξε τούς ένόρκους και είδε πως άκούγαν με προσοχή. Κοίταξε τόν Γκέρ κ' είδε ένα έλαφρό χαμόγελο να πλανιέται στο στόμα του.

—Τώρα θέλω να σας ρωτήσω για την εποχή που ή Έλντον Πρέστον ήθελε να πάη να έπισκε- φθή την άδελφή της, την Μπάρμπαρα Χόνκατ. Τι έγινε τότε;

—Η δεσποινίς Πρέστον είπε στην Μάρθα Ό- τλεϋ ν' αγοράση εισιτήρια για να πάνε να έπισκε- φθούν την άδελφή της για τρεις ή τέσσερις έβδο- μάδες κ' ή Μάρθα Ότλεϋ φάνηκε κάπως ξαφνια- σμένη άπ' την πρόταση αυτή. Προσπάθησε να σκεφθή κάτι γρήγορα κ' έπειτα είπε ξαφνικά:

—Έχετε ένα ραντεβού με τόν δοντογιατρό σας την έρχομένη έβδομάδα και θα κάνετε καλά να περμηνετε να τελειώση πρώτα ή θεραπεία τού δοντιού σας.

—Κ' έπειτα τί έγινε;

—Κ' έπειτα ή δεσποινίς Πρέστον της είπε πως είχε δίκιο κ' έτσι δέν πήγαν να δούν την άδελφή της.

—Είναι ελεύθερη να την εξετάση κ' ό αντί- δικος τώρα, είπε ή Ίνέξ Στάπλετον και κάθησε.

Ο Α. Β. Γκέρ πέρασε τόν χέρι του μέσα άπ' τή μαλλιά του. Σηκώθηκε όρθος και κοίταξε την μάρτυρα σιωπηλός για λίγα λεπτά.

Η μάρτυς τόν κοίταξε μ' έχθρικό ήφος, σαν να τόν προκαλούσε να προσπαθήση ν' άμφισβη- τήση την μαρτυρία της.

Ο Γκέρ της χαμογέλασε καθησυχαστικά κ' έ- πειτα πήγε και στάθηκε σ' ένα μέρος όπου θα μπο- ρούσε να κοιτάξη την μάρτυρα κατά πρόσωπο. Ο τρώπος του έμοιαζε έντελως φιλικός:

—Της ύπενθύμισε λοιπόν πως είχε ραντεβού με τόν δοντογιατρό της; ρώτησε, χωρίς να έχη καθόλου τόν ήφος τού ιεροεξεταστού.

—Μάλιστα.

—Η δεσποινίς Πρέστον είχε μελεάδες με τή δόνητα της;

—Ναι.

—Στό διάστημα που έργασθήκατε εκεί, παρα-

τηρήσατε μόνο αυτά τή δυό περιστατικά, κατά τή όποια ή Μάρθα Ότλεϋ είχε άσκήσει ήθικη διά- πάνα στην δεσποινίδα Πρέστον;

Κι' ό Γκέρ κράτησε τόν δεξί του χέρι ψηλά, με τή δυό δαχτυλά άνοιχτά, για να τονίση περισσό- τερο τόν άριθμό «δύο».

—Μάλιστα, κύριε.

—Και πόσον καιρό έργασθήκατε εκεί;

—Έξη μήνες περίπου.

—Συμπαθούσατε την κυρία Ότλεϋ;

—Δέν είχα τίποτα έναντίον της.

—Γνωρίζατε την άδελφή της δεσποινίδος Πρέ- στον, την Μπάρμπαρα Χόνκατ;

—Όχι.

—Η τόν άδελφό της τόν Χέρβεϋ Πρέστον;

—Όχι.

—Φυσικά, είπε ό Γκέρ, σαν δίκαιη γυναίκα που είσατε, όταν είδατε την Μάρθα Ότλεϋ να προσπαθή να έπηρεάση την δεσποινίδα Πρέστον κατ' αυτόν τόν τρόπο, δυσανασχετήσατε γι' αυ- τό, δέν είν' έτσι;

—Χμ... ναι.

—Καταλάβατε τί προσπαθούσε να κάνει ή κυ- ρία Ότλεϋ;

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Παγωτά ΕΒΓΑ
Δίνουν χαρά
και υγεία!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

ρία "Οτλει. Δεν σ'αξέγελασε έσας με την στάση της;

—Ασφαλώς και δεν με γέλασε έμένα! Την κατάλαβα από την πρώτη στιγμή που την είδα! —Και, φυσικά, σ'άν μιά έντιμη και ίσια γυναίκα, δυσανασχετούσατε για την παρουσία της εκεί και για την επιρροή που είχε πάνω στην δεσποινίδα Πρέστον;

—Ακριβώς.

—Αρα, είπε ο Γκέο, δεν συμπαθούσατε την Μάρθα "Οτλει.

—Δεν είπα τέτοιο πράγμα.

—Ο Γκέο σήκωσε τα φρύδια του εκπληκτός:

—Δυσανασχετούσατε με τις προσπάθειες που έκανε για να επηρεάσει την δεσποινίδα Πρέστον, δεν είν' έτσι;

—Ναι.

—Και ξέρατε τι προσπαθούσε να κάνει;

—Ναι.

—Σ' έλο το διάστημα;

—Χμ, ναι.

—Τό κατάλαβατε απ' την πρώτη στιγμή που την είδατε, δεν είν' έτσι;

—Χμ, δεν ξέρω τι έννοείτε μ' αυτό.

—Η φωνή του Γκέο ήταν ύπομονητική.

—Νόμισα πώς είπατε πώς κατάλαβατε τι συνέβαινε απ' την πρώτη στιγμή που την αντίκρισατε.

—Χμ, ναι, νομίζω πώς το κατάλαβα.

—Τώρα τι ήταν εκείνο, που απ' την πρώτη στιγμή που αντίκρισατε την κυρία "Οτλει σ'αξέκανε να νομίσετε πώς θα προσπαθούσε να επηρεάσει την δεσποινίδα Πρέστον και να την κάνει ν' αφήσει μιά διαθήκη που θ' αποκλήρωνε τον αδελφό της και την αδελφή της και θ' άφηνε την περιουσία της στην Μάρθα "Οτλει;

—Αυτό μπορούσε κανείς να το δη σέ κάθε τι που έκανε.

—Σ'αξέ μιλώ τώρα για την πρώτη στιγμή που είδατε το βλέμμα σας άπάνω της, κυρία Ντίξον.

—Για την πρώτη φορά που την είδατε.

—Χμ... χμ..., φυσικά...

—Μ' άλλα λόγια, είχατε κάποια διαίσθηση γι' αυτά που έμελλαν να συμβούν. Δεν είν' έτσι;

—Νομίζω.

—Λοιπόν, άμέσως μόλις πρωτοείδατε την Μάρθα "Οτλει, είχατε το προαίσθημα πώς θα προσπαθούσε να επηρεάσει την δεσποινίδα Πρέστον για ν' αποκληρώσει τον αδελφό της και την αδελφή της.

—"Οχι και τόσο γρήγορα...

—Δεν θέλω να παρερμηνεύω την μαρτυρία σας, είπε ο Γκέο με την μεγαλοφυΐα του ανθρώπου που ζητάει το σωστό μόνο. "Αν κατάλαβα καλά, είπατε πώς το ξέρατε αυτό απ' την πρώτη στιγμή που είδατε την κυρία "Οτλει. "Αν δεν το είπατε έτσι, σ'αξέ παρακαλώ να δεχθήτε τη συγγνώμη μου. "Αν το είπατε, αλλά δεν το έννοούσατε, τότε ας αλλάξουμε την μαρτυρία σας. Λοιπόν, το είπατε ή δεν το είπατε;

—Χμ... χμ... μού φαίνεται πώς το είπα.

—Αλλά δεν το έννοούσατε; Μήπως θέλετε τώρα ν' αλλάξετε τη μαρτυρία σας;

—"Οχι, έννοούσα αυτό που είπα.

—Καλά, λοιπόν, είπε ο Γκέο. Τό καταληκτικό αυτό σημείο κατατάσσεται όριστικά στην μαρτυρία σας. "Απ' την πρώτη στιγμή που είδατε το βλέμμα σας άπάνω στην Μάρθα "Οτλει, ξέρατε εξ ένστικτου πώς προσπαθούσε ν' ασκήσει ψυχολογική βία πάνω στην "Ελννορ Πρέστον. "Επειδή είστε μιά ίσια και τίμια γυναίκα, αυτό δεν σ'αξέρεσε καθόλου, δεν είν' έτσι;

—Μάλιστα.

—"Οστε, απ' την πρώτη στιγμή που αντίκρισατε την Μάρθα "Οτλει, υπήρχε κάποιος ανταγωνισμός, κάποια έχθραπάθεια ανάμεσά σας...

—Μάλιστα, αν το θέλετε έτσι.

—Δεν το θέλω εγώ έτσι, είπε ο Γκέο, γυρίζοντας για να κάνει μιά έκφραση χαιρονομία προς το μέρος των ένδοκμων. Αυτός είναι ο τρόπος που τó θέλουν οι κύριοι ένδοκοι! Θέλουν να γνωρίζουν τα γεγονότα, κυρία Ντίξον. Πρέπει ν' ανακαλύψουν τα γεγονότα.

—Καλά.

—"Αν άπάντησή σας είναι, λοιπόν, ναι;

—Ναι.

—Αυτό τακτοποιήθηκε, λοιπόν. Τώρα, στο διάστημα των έξη μηνών που μένατε στο σπίτι

δεν έγινε τίποτα που να επηρεάσει τον αρχικό σας ανταγωνισμό με την κυρία "Οτλει;

—Δεν ξέρω...

—"Αν κατάλαβα καλά τη μαρτυρία σας, κυρία Ντίξον, ή αρχική σας έχθρότης δημιουργήθηκε απ' το γεγονός ότι αντίληφθηκαν, απ' την πρώτη στιγμή που αντίκρισατε την κυρία "Οτλει, πώς προσπαθούσε να επηρεάσει την "Ελννορ Πρέστον και να την κάνει ν' αφήσει μιά διαθήκη που ν' αποκλήρωνε τον αδελφό της και την αδελφή της.

—"Αν λοιπόν άλλαξαν στο άναμεταξύ τα αισθηματά σας άπέναντι στην κυρία "Οτλει, αυτό θα πρέπει να ώφειλετο σέ άλλα γεγονότα, που να σ'αξέκαναν να πιστέψετε πώς είχατε κάνει λάθος στην πρώτη σας έντύπωση.

—Δεν συνέβη τίποτα τέτοιο. "Όσο περισσότερο την έβλεπα, τόσο ήξερα πώς είχα δίκιο. Τό κάθε τι που έκανε μού έδειχνε πώς είχα δίκιο.

—"Όστε, λοιπόν, δεν άλλαξαν ποτέ τα αισθηματά σας άπέναντί της.

—Μπορώ να πώ πώς όχι.

—Λοιπόν, σ' έλο το διάστημα των έξη μηνών που δρισκώσατε στην υπηρεσία της δεσποιν

(Μακρής)

νίδος Πρέστον νοιώθατε μιά έχθρα έναντίον της Μάρθας "Οτλει; Τ' όνομάζατε δικαίη απέχθεια, αλλά ήταν ένας ανταγωνισμός, μιά συγκεκριμένη έχθρα. Δεν είν' έτσι;

—Μάλιστα.

—Και φαντάζομαι πώς ή κυρία "Οτλει, που ήταν μιά γυναίκα συνηθισμένης εξυπάδας, θ' άνακάλυψε γρήγορα πώς αισθανόσαστε άπέναντί της.

—Χμ, θα ήξερε πώς δεν της είχα ιδιαίτερη αγάπη...

—Είχε δημιουργηθή, λοιπόν, ένα είδος προστριβής ανάμεσά σας;

—Δεν ξέρω αν θα μπορούσα να την όνομάσω έτσι.

—Λοιπόν, είπε ο Γκέο χαμογελώντας, σ'άν ίσα και τίμια γυναίκα και ξέροντας ποιά ήταν το παιχνίδι της Μάρθας "Οτλει απ' την πρώτη στιγμή που την αντίκρισατε, αποφασίσατε να μην αφήσετε να πετύχει τον σκοπό της, αν μπορούσατε να βοηθήσετε σ' αυτό. Δεν είν' έτσι;

—Μάλιστα.

—Είχατε τó μάτια σας διαρκώς άνοιχτά.

—Ακριβώς.

—Έξη όλόκληρους μήνες;

—Μάλιστα, κύριε.

—Και σ' έλο αυτό τό διάστημα, είπε ο Γκέο, παρ' έλο τό γεγονός ότι ζούσατε στο ίδιο σπίτι και παρακολουθούσατε κάθε λεπτό τις κινήσεις της Μάρθας "Οτλει, αποφασισμένη να την αποτρέψετε απ' τό σκοπό της, δεν είδατε παρά μόνο αυτά τó δυό περιστατικά που καταθέσατε στη μαρτυρία σας.

—Για μιά ακόμη φορά ο Γκέο σήκωσε τό δεξί του χέρι κι' άνοιξε τó δυό του δάχτυλα, για να τονίση τόν αριθμό έδδω.

—"Η μάρτυς διάσασε.

—Δυό μόνο περιστατικά μέσα σ' έξη μήνες, είπε ο Γκέο, κοινωνώντας τό χέρι του έλαφρά, σά νάθελε να τονίση πάλι τόν αριθμό τών περιστατικών.

—Λοιπόν, όχι, όταν τό σκέπτομαι τό ζήτημα, βλέπω πώς υπήρχαν ένα σωρό πράγματα...

—Τότε γιατί δεν μ'αξέ μιλήσατε γι' αυτά;

—Τά ξέχασα.

—Παρ' έλο τό γεγονός ότι είχατε αποφασίσει να κάνετε την Μάρθα "Οτλει νά χάσει τό παιχνίδι της, τó ξεχάσατε έλ' αυτά;

—Μά ήταν μικροπράγματα.

—Κι' αυτά τó δυό περιστατικά ήταν μεγάλα πράγματα;

—Και βέβαια ήταν!

—Λοιπόν, ας εξετάσουμε αυτά τó δυό μεγάλα και σημαντικά πράγματα που είχατε ανακαλύψει, είπε ο Γκέο, χαμογελώντας με τόν πιο φιλικό του τρόπο. "Η δεσποινίς Πρέστον έκανε κάποια θεραπεία στα δόντια της, δεν είν' έτσι;

—Μάλιστα, κύριε.

—Για πόσον καιρό;

—Για ένα μήνα περίπου.

—Τήν πουνούσαν τó δόντια της;

—Φυσικά.

—Και άνέβαλλε να πάη στο γιατρό, δεν είν' έτσι;

—Χμ, δεν ξέρω...

—Μήπως την άκούσατε να παραπονιέται για τó δόντια της ένα διάστημα πριν πάη στο γιατρό;

—Ναι. Δεν ήθελε να πάη.

—Ακριβώς. Κι' όταν αποφάσισε να πάη, μήπως δυσκολεύτηκε να κλείση ραντεβού;

—Μάλιστα, έπρεπε να περιμένη τρεις έδδωμάδες ώσπου να κλείση τό ραντεβού της.

—Λοιπόν, δεν φαίνεται ν' άνυπομονούσε να πάη στον όδοντογιατρό, κι' όταν πήρε ένα ραντεβού χρειάστηκε να περιμένη λίγον καιρό... Και τώρα, κυρία Ντίξον, πέστε μου ειλικρινά, δεν νομίζετε πώς, αν ή Μάρθα "Οτλει ήθελε να έμποδίση την "Ελννορ Πρέστον να έπισκεφθή την αδελφή της, θα μπορούσε να σκεφτή κάτι καλύτερο απ' τό ραντεβού της με τόν όδοντογιατρό;

—Χμ, αυτό σκαρφίστηκε εκείνη τη στιγμή!

—Είστε σίγουρη πώς τό σκαρφίστηκε;

—Χμ, σεις τό είπατε.

—Μπορεί να σ'αξέ έβαλα αυτή την ιδέα στο νου, είπε ο Γκέο, αλλά τó λόγια είναι δικά σας! Τό σκαρφίστηκε αυτό ή δεν τό σκαρφίστηκε;

—"Υποθέτω πώς ναι.

—Αλλά υπήρχε πραγματικά ένα ραντεβού με τόν όδοντογιατρό.

—"Υπήρχε.

—Λοιπόν, αυτό που έκανε στην πραγματικότητα ή Μάρθα "Οτλει ήταν να ύπε νθυμίση στη δεσποινίδα Πρέστον πώς είχε ραντεβού με τόν όδοντογιατρό.

—Μάλιστα.

—Τό ξέρετε ότι μερικοί άνθρωποι προσλαμβάνουν γραμματείς για να τούς ύπενθυμίζουν τó ραντεβού τους;

—Τό φαντάζομαι.

—Κ' ή Μάρθα "Οτλει δεν έκτελούσε στην πραγματικότητα καθήκοντα γραμματέως;

—"Ετσι φαινόταν να νομίζη ή ίδια.

—Όταν ύπενθύμιζε, λοιπόν, στην δεσποινίδα Πρέστον τό ραντεβού της με τόν όδοντογιατρό, έκανε άπλούστατα αυτό για τό όποιο πληρωνόταν, δεν είν' έτσι;

—Εγώ δεν τó βλέπω τó πράγμα έτσι...

—Κι' όταν έμπόδιζε την "Ελννορ Πρέστον να γράψη στην αδελφή της, λέγοντάς της πώς ό στυλογράφος της δεν είχε μελάνι, ήταν πραγματικά χωρίς μελάνι;

—Φυσικά, αφού τόν είχε άδειάσει στόν νεροχύτη.

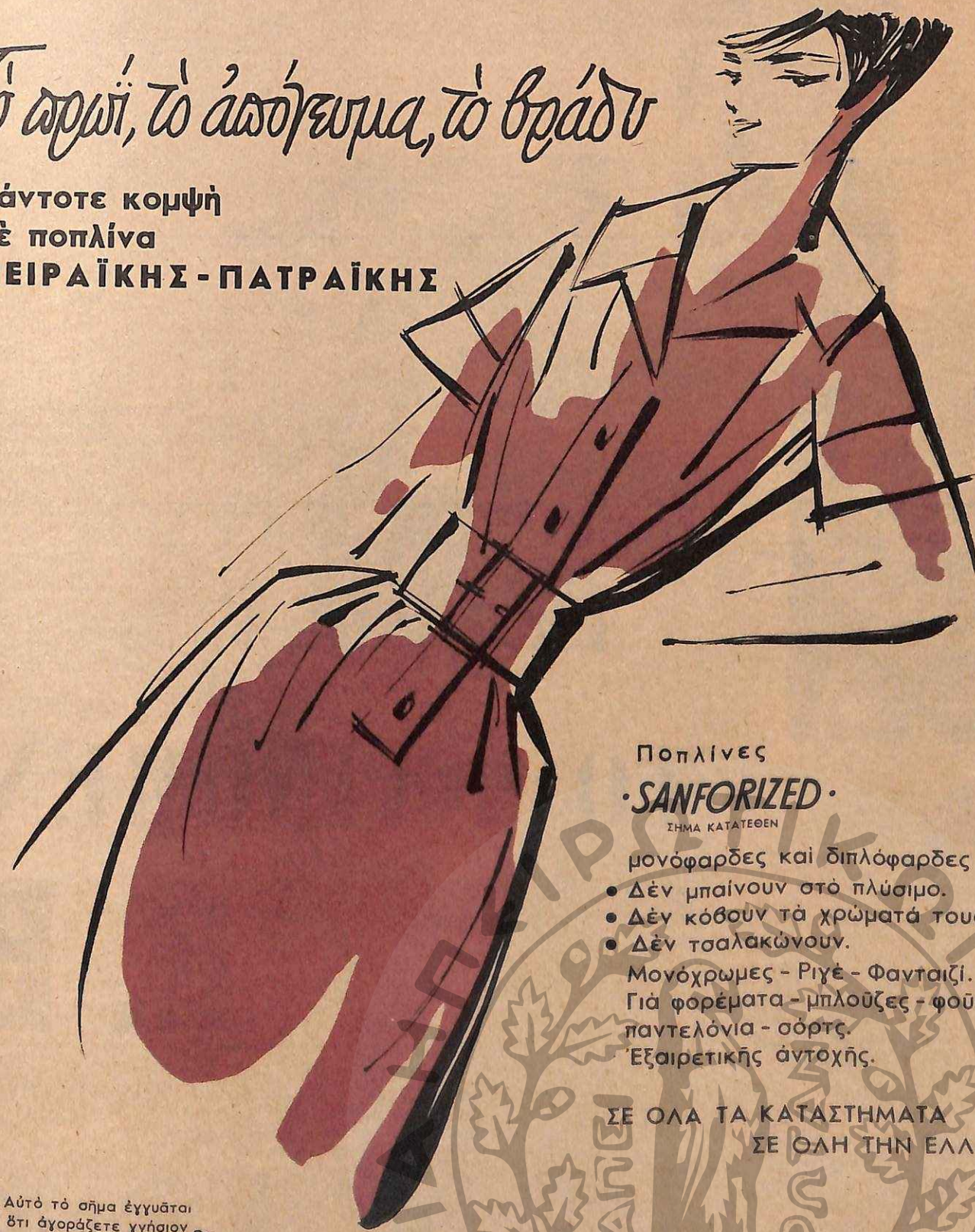
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τό πρωί, τό άσούρευμα, τό βράδυ

πάντοτε κομψή

μέ ποπλίνα

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Ποπλίνες

SANFORIZED

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

μονόφαρδες και διπλόφαρδες

- Δεν μπαίνουν στο πλύσιμο.
- Δεν κόβουν τó χρώματά τους.
- Δεν τσαλακώνουν.

Μονόχρωμες - Ριγέ - Φανταζί.

Για φορέματα - μπλουζες - φούστες -

παντελόνια - σόρτς.

Έξαιρετικής άντοχής.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αυτό τό σήμα έγγυάται
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΔΙ.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιευεί!

ΑΠΟ ΤΟΤΕ που πρωτοδημοσιεύθηκε στις «Εικόνες» σαν εξώφυλλο ή ξεχωριστή φωτογραφία της 'Αλίκης Βουγιουκλάκη —γνωστής τότε, άλλ' «έλπιδοφόρου νεαρής ήθοιού»— το διάστημα δεν είναι εξαιρετικά μεγάλο. Σ' αυτό όμως το διάστημα ή δροσερή κοπέλλα, που συμβόλιζε την άνοιξη, έγινε κάτι παραπάνω από μία δημοφιλής «σtάρ» —έγινε «φαινόμενο» στον ελληνικό χώρο, αντικείμενο λατρείας για εύρυτατες λαϊκές μάζες, ή «Α. Β.», ή 'Αλφσδήτη του ελληνικού κινηματογράφου. Το μυστικό της επιτυχίας της; 'Ο ίδιος φωτογράφος, που την πρωτοέδωσε στις «Εικόνες», επιχειρεί με αυτά τὰ τέσσερα σύγχρονα πορτραίτα της νά δώση την απάντηση.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ Α. Β.

Όταν δύο μόνο ταινίες της εγχώριας παραγωγής —«Τό ξύλο κλπ...» και το «Κλωτσοκούφι»— κατέρριψαν κάθε ρεκόρ, πραγματοποιώντας 450.000 εισιτήρια Α' προβολής (ένά δισεκατομμύριο 450.000 εισιτήρια Α' προβολής), είναι άνοητο να αμφισβητηθεί κανείς ότι η πρωταγωνίστριά τους, η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη, αποτελεί ένα εκπληκτικό φαινόμενο στον ελληνικό χώρο. Πραγματικά, για τὰ ελληνικά μέτρα, η 'Αλίκη είναι πιά δτι σημαίνει στη Γαλλία Μπριζίτ Μπαρντό: ή «σtάρ» που μιλάει στο ευρύτερο κοινό, που συζητείται, παρακολουθείται, αγαπιέται από την τέραστια, ανώνυμη μάζα και, φυσικά, κυνηγείται από τους παραγωγούς για την «εμπορικότητα» του χαριτωμένου κεφαλαίου που αντιπροσωπεύει.

Το «φαινόμενο Βουγιουκλάκη» προσπαθούν ν' αναλύσουν και, κυριώτατα, νά δείξουν στις σελίδες αυτές οι «Εικόνες». Για νά είναι αντικειμενικότερη ή παρουσίαση, δύο συνεργάτες —δ κ. Βασ. Μίγκος (στον οποίο οφείλονται και τὰ ωραιότατα πορτραίτα της «εθνικής σtάρ») και δ κ. Σ. Κολλάτος— ασχολούνται με την Α. Β. 'Ο πρώτος έχει στο ενεργητικό του δτι ήταν δ πρώτος που την φωτογράφησε, όταν ακόμη δεν είχε γνωρίσει τη φοβερή δημοσιότητα που την τυλίγει σήμερα. 'Ο δεύτερος ξεκίνησε από την «αντίπερου όχθη» (από την πλευρά των ανθρώπων —υπάρχουν βέβαια κι αυτοί— που τους έκνευριζε δ λιθανωτός που καίγεται γύρω από την 'Αλίκη). Γι' αυτό, το συνολικό πορτραίτο, που παρουσιάζουμε σήμερα, μπορεί νά θεωρηθή όσο γίνεται πιο ολοκληρωμένο.

ΜΕΤΑ από κάθε παράσταση, ατέλειωτο κύμα από θαυμαστές, κάθε ηλικίας, 3 ως 60 ετών, κατακλύζει το διάδρομο έξω από τὸ καμαρίνι.

Ίδανικήν οικειότητα
— αυτό νοιώθουν
ἀπέναντι τῆς Ἀλίκης —
τὰ πλήθη
πού τὴν θαυμάζουν
καὶ τὴν ἀγαποῦν

ΤΕΡΑΣ (ἂν μπορῇ νὰ λεχθῇ)
ἐργατικότητα, ἡ Ἀλίκη ἀντέχει,
ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐξαντλητικὴ ἡ-
μέρα στὰ στούντιο, ὅπου ὑπηρε-
τεῖ τὴν 7η τέχνη, νὰ δρίσκεται
στὸ καμαρίνι τῆς στὶς 6 καὶ 30'
κάθε ἀπόγευμα. Μπροστὰ τῆς ἀ-
κόμη ἔξη ὥρες δουλειᾶς. Και-
νούργιο μακιγιάζ, καινούργιο ὕ-
φος. Εἶναι ἡ στιγμή τοῦ θεάτρου

ΚΑΙ ΦΩΝΗΤΙΚΟ ΤΑΛΕΝΤΟ; Ὁ Μάνος Χατζιδάκις, πού τὴ συνοδεύει σὲ μιὰ ἐγγραφή δι-
σκου, τὴν θεωρεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς 3 τραγουδίστριες, πού ἐρμηνεύουν καλύτερα τὰ τραγούδια του.
ΣΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ: Ὁ ὀπερατέρ Βαρριάνο καὶ ὁ σκηνοθέτης Ντίνος Δημόπουλος δείχνουν στὴν
Ἀλίκη τὴν ἔκταση τοῦ «πλάνου» μιᾶς σκηνῆς. Ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη προσέχει ἐντατικά.

Τὴν ἐγνώρισα ἐδῶ καὶ τρία ἀκριβῶς χρόνια, χά-
ρη σὲ μιὰ φωτογραφία καὶ δύο περιέργειες...
Ὁ διευθυντὴς τῶν «Εἰκὼν» μοῦ εἶχε
ζητήσει ἕνα ἐγχρωμο ἀνοιξιάντικο ἐξώφυλλο.
«Μπορεῖτε νὰ φωτογραφίσετε ὅποια κοπέλλα θέ-
λετε. Φθάει ἡ κοπέλλα πού θὰ διαλέξετε νὰ φέρῃ
στὸ νοῦ τοῦ ἀναγνώστη τὴν "Ανοιξιά". Μοῦ ἔδωσε ἕ-
να πακέτο φωτογραφίες καὶ πρόσθεσε: «Ρίξτε μιὰ μα-
τιά. Εἶναι μερικὲς καινούργιες ἡθοιοί. Μπορεῖ νὰ
σὰς κἀν κομμιά ἀπὸ αὐτές».

Τὶς ἐπῆρα μὲ πολλὴ δυσπιστία. Ὅταν ἐφθάσα
στὸ γραφεῖο μου τὶς ξεφύλλισα ἀπὸ ἀπλὴ περιέρ-
γεια. Ἡ ματιά μου σταμάτησε σὲ μιὰ ἀπ' αὐτές. Ἐ-
δειχνε ἕνα πολὺ νέο κορίτσι, μὲ χωριάτικο κοστού-
μι καὶ μὲ μιὰ στάμνα στὸν ὤμο. Τὰ θαυμάσια χεί-
λια τῆς εἶχαν μιὰ λυπημένη ἐκφράση καὶ κοιτούσε
τὸν κόσμο μὲ τὰ ὁμορφα δακρυσμένα μάτια τῆς.
«Ποιά εἶναι;», ἐρώτησα ἕνα συνάδελφό. Δὲν ἤ-
ξερε. Οὔτε ὁ δεύτερος, οὔτε ὁ τρίτος. Ὁ τέταρτος
ὁμῶς μὲ πληροφόρησε: «Εἶναι ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλά-
κη στὸν «Αγαπητικὸ τῆς Βασκοπούλας», πού παι-
χθηκε πέρυσι».

«Ποῦ μπορῶ νὰ τὴν εἶδω;»
«Ἴσως στὸ στούντιο τοῦ Ψυχικοῦ. Γυρίζεται ἐκεῖ
μιὰ νέα ταινία, ὅπου πρωταγωνιστεῖ».

Ξεκίνησα τὴν ἴδια ἡμέρα κρατώντας τὴν καινούρ-
για μου μηχανὴ «Λίνοξ» καὶ ἕνα κλαδί ἀμυγδα-
λιάς.

Ἡ Ἀλίκη ἦταν ἐκεῖ, παραδομένη στὶς φροντίδες
τοῦ μακιγιέρ. Τὰ μαλλιά τῆς ἦταν πῶς ἀνοικτόχρω-
μα παρὰ στὴ φωτογραφία. Κυλούσαν σὲ ἀπαλά, με-
ταξένια κύματα, ὡς τὴ μέση τῆς. Τὰ σχιστὰ μάτια
τῆς, πού τὰ ἐτόνιζε ἡ γραμμὴ τοῦ μακιγιάζ, τῆς ἔ-
διναν μορφὴ «νεραϊδένια». Εἶχε λιγνὴ μέση καὶ ὁμορ-
φα χέρια. Ὅταν σηκώθηκε εἶδα πὼς τὰ πόδια τῆς
ἦταν μακρὰ καὶ ἀρμονικὰ καὶ τὸ περπάτημά τῆς
εἶχε τὴ λυγρότητα τῆς ἐλαφίνας. Κατὰ τὴ γνώμῃ
μου ἦταν τὸ ἐνσάρκωμένο ὄνειρο κάθε φωτογράφου.

Τῆς ἐξήγησα τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς μου:
—Θέλετε νὰ πῆτε, μ'; ἐρώτησε ἥρεμα, πὼς θὰ
δημοσιευθῇ ἡ φωτογραφία μου στὶς «Εἰκὼνες»
χωρὶς ν' ἀναφέρεται τὸ ὄνομά μου;
Ἐβέβαιον ὅτι δὲν ἦταν ἰσὸτό νὰ πῆς δῶσω ψευ-
τικές ὑποσχέσεις.

Ἡ Ἀλίκη χαμογέλασε:
—Κύριε, μοῦ εἶπε μὲ ἀξιοπρέπεια, εἶμαι ἡθοιοί-
ος, ὄχι φωτογραφικὸ μόντελο. Τελείωσα τὴ δράμα-
τικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ τώρα παιζῶ
στὸ θίασο «Κατερίνας...». Ἀς εἶναι, ὁμῶς, ἀφοῦ πρό-
κειται γιὰ τίς «Εἰκὼνες»...

Ἔτσι ἔκανε τὴν ἐμφάνισή τῆς στὸ ἐξώφυλλο τῶν
«Εἰκὼν» ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη —μετὰ
ἕνα μῆνα— στὸ τεῦχος τῆς 25ης Μαρτίου 1957, γιὰ
τὴν ἀκριβεία. Δὲν ἦταν 20 χρονῶν τότε.

Ἡ 25η Μαρτίου 1957 ἔτυχε νὰ εἶναι μιὰ θρο-
χερή, σκοτεινισμένη ἡμέρα. Ἀλλὰ τὰ πειχτὰ τῶν
«Εἰκὼν», πού ἀπλώθηκαν ὅλα τὰ περί-
περα τῆς χώρας, ἦταν σὰν ἕνα γοητευτικὸ ὄραμα
τῆς Ἀνοιξιάς...

Τὸ ἐξώφυλλο ἐκεῖνο ἦταν τὸ πρῶτο ὅπου ἐφα-
νίσθηκε ἡ μορφὴ τῆς νεωρῶτατης ἡθοιοῦς. Στὸ ἴδιο
τεῦχος δημοσιεύσαν καὶ τὸ πρῶτο ἀρθρο γι' αὐτήν,
τὸ πρῶτο «πορταῖτο» τῆς. Γιατὶ ἡ συνάντησή καὶ ἡ
συζήτησή μας μοῦ ἐγέννησε τὴν περιέργεια —ἡ δεύ-
τερη περιέργεια— νὰ τὴν εἶδω καὶ στὴ σκηνή. Μοῦ
εἶχε κάνει ἐντύπωση ὅχι μόνον ἡ ὁμορφιά καὶ ἡ χά-
ρη τῆς (πού ἐνδιέφερε τὸ φωτογράφο), ἀλλὰ καὶ ἡ
προσωπικότητά τῆς (πού ἐνδιέφερε κάθε ἀνθρώπου).
Τὸ ἴδιο, λοιπόν, ἔραβον ἐπῆρα στὸ θέατρο «Κατερί-
νας», ὅπου ἡ Ἀλίκη ἐπαιξε τὸν ρόλο τῆς Λίδου Κρά-

«ΣΕΞΥ»; Μὰ δέβαια καὶ «σέξυ».
Σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν κοριτσιίστικη
ἀφέλεια: ἡ συνταγὴ - δόμβα (γνω-
στὴ συνταγὴ τῆς Μπριζίτ Μπαρντό)
←

↑ ΕΝΑ ΒΙΑΣΤΙΚΟ «κολασσό», μεταξὺ
δύο παραστάσεων. Ἀκομπανιαμένο
ἡ ἴδια ἡ φωνὴ τῆς ἀπὸ τὸ πικ - ἄπ.

ιτον, στὴν «Θεατρίνα» τοῦ Μώμ. Ὁ ρόλος δὲν ἦταν
πολὺ μεγάλος, ἀλλὰ ἡ Ἀλίκη τὸν ἔφερε σὲ πρῶτο
ἐπίπεδο χάρι τὴν ἰακτινοβολία, τὴν εὐαισθησία, τὸ
ταμπραμένο καὶ τὴν προσωπικότητά τῆς. Καί, ἐν-
θουσιασμένος, ἔγραψε τὸ «πορταῖτο» τῆς.
Τὸ ἀρθρο μοῦ ἐφάνηκε πολὺ πειστικὸ στὴ διεύ-
θυνση τῶν «Εἰκὼν», γιατί, ὄχι μόνον ἔγραψε
τὸ ὄνομα τῆς Ἀλίκης στὸ ἐξώφυλλο, ἀλλὰ καὶ πρόσ-
θεσε: «Ἐλπίδα τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς».

Ὅπως ξέρομε τώρα ὅλοι, ἡ Ἀλίκη χρειάστηκε ἐ-
λαχιστο χρονικὸ διάστημα γιὰ νὰ ἐπληθεύσῃ τὴν
προφητεία τῶν «Εἰκὼν» πού, ὅπως λέει ἡ
ἴδια, τῆς ἔφεραν γούρι.

Ἡ σχεδὸν ἀγνωστὴ κοπελλίτσα τοῦ 1957 εἶναι
σήμερα πασίγνωστη σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ἡ νεοφώ-
τιστὴ ἡθοιοῦς τῆς «Θεατρίνας» εἶναι σήμερα πρω-
ταγωνίστρια σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα θέατρα τῆς Ἀ-
θῆνας —ἡ νεωρῶτερη πρωταγωνίστρια τοῦ θεάτρου
μας. Τὸ κοριτσάκι πού ἐπαιξε τὴν Κρυστάλλω στὸν
«Αγαπητικὸ τῆς Βασκοπούλας», μὲ ἀμοιβὴ 10.000
δραχ., εἶναι σήμερα ἡ ἀκριβέστερα πληρωμένη ἡ-
θοιοῦς τοῦ κινηματογράφου μας (παίρνει 10% ἀπὸ
τὶς ἀκαθάριστες εἰσπράξεις κάθε ταινίας τῆς). Ἡ
προχθεσινὴ μαθήτριά ἔχει τώρα ἐξασφαλίσει τὸ δι-
κόμμα νὰ διαλέγῃ τὰ σενάρια, τοὺς σκηνοθέτες,
τοὺς ἡθοιοὺς, τοὺς ὀπερατέρ τῶν ταινιῶν ὅπου
παίζει.

Καὶ ἡ δημοτικότητά τῆς ξεπερνᾷ κάθε προηγού-
μενο στὴν ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν θεαμάτων. Οἱ ται-
νίες τῆς κοινοτοποῦν ὅλα τὰ ρεκόρ, τὰ θεάτρα
ὅπου παίζει ἀριθμοῦν τὶς παραστάσεις τοὺς μὲ τὶς
ἐκατοντάδες, τὰ τραγούδια τῆς βρίσκονται στὰ στό-
ματα ὅλων, οἱ φωτογραφίες τῆς ἔχουν γίνῃ τὸ ἀ-
κριβότερο νόμισμα στὸ χρηματιστήριό τῶν νεαρῶν
συλλεκτῶν. (Δόσ' μοῦ μιὰ Βουγιουκλάκη, νὰ σοῦ
δῶσω ἐπτά «Ἄντρεϊ Χέμπτον»). Χαρακτηριστικότε-
ρο ἀπ' ὅλα: Ὅταν παιζόταν τὸν χειμῶνα στὸ «Κρυ-
στάλ» τῆς Κολλιδάς «Τὸ ὄλο ἔγινε ἀπ' τὸν πα-
ράδεισο», παρουσιάστηκε τέτοιος συνωστισμὸς καὶ τέ-
τια ζήτηση εἰσιτηρίων, ὥστε ὁ θεατρὼν ἀναγκά-
σθηκε νὰ ἀνοίξῃ τὸν πλῆθος, θερινὸν κινηματογρά-
φο καὶ νὰ παίζῃ καὶ ἐκεῖ τὴν ταινία. Καὶ ἐκατοντά-
δες θεαταὶ ἔμειναν τσιμπούζοντας ἐπὶ δύο ὥρες
στὴ νοσηρὴν παγωνιά γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὶς δια-
βολίες τῆς Ἀλίκης στὸν παράδεισο τῆς.

Ποῦ ἀφαιλεῖται αὐτὸ τὸ μοναδικὸ «φαινόμενον» τῆς
δημοτικότητός τῆς; Στὴν ὁμορφιά τῆς, στὰ νεύατα
τῆς, στὴ δροσιά τῆς; Νὰ τί ἀπαντᾷ σ' αὐτὸ ὁ ἐλε-
κτός λογιτέχνης καὶ θεατρικὸς κριτικὸς κ. Μ. Καρα-
γάσης:

«Ἐκατομμύρια Ἕλληνων τὴν θαυμάζουν καὶ γε-
μίζουν τὰ θεάτρα καὶ τοὺς κινηματογράφους ὅπου
παίζει. Γιατὶ; Μόνον ἐπειδὴ εἶναι ὁμορφὴ κοπέλλα;
Τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ θὰ εὐσταθοῦσε γιὰ τοὺς ἀνδρες
θεατῆς. Μὲ τὴ διαφορά ὅτι οἱ γυναῖκες πού τὴν θαυ-
μάζουν δὲν εἶναι λιγώτερες ἀπὸ τοὺς ἀνδρες. Συνε-
πῶς, οἱ πᾶνπολλοὶ αὐτοὶ ἄρρετες καὶ θῆλεις κατὶ
παραπάνω βρίσκουν στὴν Ἀλίκη Βουγιουκλάκη ἀ-
πὸ τὴν ὁμορφιά τῆς...».

Τοῦ, χρᾶστέ τὴν δημοτικότητά τῆς στὸ τολέν-
το τῆς; Βέβαια καὶ σ' αὐτό. Ὅταν πέρυσι ἐπαιξε
τὴν Ἑλένα Μισλιττὴ στὴν «Ῥαία μου Κυρία», τοῦ
Μπέρναρ Σ.Ω. ἕνας κριτικὸς ἔγραψε πὼς τὸ ἔργο
αὐτὸ ἐπιβλέπεται κυριώτατα στὸ ρόλο τῆς Ἑλένας.
Ἄν ἡ ἡθοιοῦς πού θὰ ἀναλάβῃ αὐτὸν τὸν μεγάλο
σὲ ἔκταση καὶ δύσκολο σὲ μεταπτώσεις ρόλο δὲν τὰ
ἐγὼναι περὰ, ὅλη ἡ παράσταση πηγαίνει ἀφῶντο.
Καὶ ἡ «Ῥαία μου Κυρία» —ὅπως προφήτευσε σωστὰ
ἱδὸς κριτικὸς— ὄχι μόνον δὲν ἐπῆγε ἀφῶντο, ἀλ-
λὰ καὶ ἐσημείωσε τὴν μεγαλύτερη ἐπιτυχία τοῦ ἔλ-

‘Η ‘Αλίκη σε 3 πλάνα

ΘΕΑΤΡΟ

Ήταν οι πολύ κρύες μέρες του φετινού χειμώνα, οι πρώτες του θεατρικού, όταν ξεκίνησα για το θέατρο Μουσούρη. Άνάμεσα στις δυο παραστάσεις, στο κενό της μισής ώρας, σκέφτηκα πώς θα μπορούσα να δώ την ‘Αλίκη. Ουτοπία. Είναι η χειρότερη ώρα για να πής μαζί της δυο κουδέντες. Είναι η ώρα που στο θέατρο Μουσούρη αδειάζει η πλατεία και γεμίζουν τα παρασκήνια.

Χαζεύοντας τους προσκυνητές που κατέβαιναν, περίμενα μάταια να εξαντληθούν. Άρσινων κάπως ήταν άπεφασια να ανέβω. ‘Η ‘Αλίκη έξω από το «καμρίνι» της εύρισκε χαμόγελα και δυο λόγια για όλους. Για ποιους όλους; Για τη γρηούλα με το ταμπερί, που είχε κατέβει από τα Τρίκαλα στην ‘Αθήνα για να την δει ο καλός γιατρός και για να δει στη σκηνή την Βουγιουκλάκη, για τον πιτσιρίκο με το κουρεμένο κεφάλι σκεπασμένο με το πηλίκιο του γυμνασίου Λαρίσης, που του υποσχέθηκαν πως άμα περάσει τις εξετάσεις του με άριστα θα τον πάνε στην ‘Αθήνα να δει τον Παρθενώνα και την Βουγιουκλάκη, για την κοπέλλα με τα σφυράκια από το ‘Η-ράκλειο που, ζαλισμένη ακόμη απ’ τη ναυτία του καζιδίου, πήγε να δει την Βουγιουκλάκη κι’ ανέβαλε για αύριο την επίσκεψη στο δερματολόγο...

— Έσύ μόρφηνες, λέει στην κοπέλλα με τα σφυράκια.

Πού την είχε ξαναδεί; Μά από τη φωτογραφία της που της είχε στείλει για να ανταποδώσει εκείνη που της έστειλε η ‘Αλίκη.

Κάθισα σε μία γωνιά και περιμένω. ‘Η ‘Αλίκη μου ρίχνει μία ματιά. Δεν μοιάζει να περιμένω σύ-τογραφο.

— Καληνύχτα γιαγιά, καλή αντάμωση.

— Καληνύχτα κορούλα μου, να σε χαϊρώμαστε.

Το πλήθος διαλύεται. Μένουν δέκα λεπτά για να αρχίσει η δεύτερη παράσταση. ‘Η ‘Αλίκη μου ρίχνει δεύτερη ματιά, κάτι πρέπει να θέλω. Της λέω τ’ονόμα μου κι’ ότι έρχομαι απ’ τις ‘Ελκόνες.

Το χαμόγελό της ξεκουράζεται... Δεν υπάρχει λόγος να ξεδεύει χαμόγελα σε δημοσιογράφους. Με θάζει στο καμρίνι της.

Της εκφράζω το θαυμασμό μου, όχι για την παράσταση, αυτή δεν την είχα δει ακόμη, αλλά για τον τρόπο που αντιμετώπιζε το πλήθος των θαυμαστών, της λέω πως αν ποτέ εγκατέλειπε τη σκηνή θα μπορούσε να κάνει πολιτική. ‘Η ‘Αλίκη σκέφτεται για ένα δευτερόλεπτο, πείθεται πως έτσι είπα ήταν κομπλιμέντο και χαμογελάει. Θα πρέπει να έδωσα πολύ άβρος στο κομπλιμέντο μου, γιατί έπιμένει με τους δημοσιογράφους, αν και μερικοί από το επάγγελμα έχουν γράψει για πράγματα που δεν έχει πει και σεν έχει κάνει ποτέ. Της υπόσχεται να μην κάνει το ίδιο. Ρίχνω μερικές ματιές στο καμρίνι της.

Ένα φορτωμένο κλουβί με κούκλες, πολλές κούκλες, ένα μικρό ντιβάνι, ένα γραμμόφωνο...

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

Έχει ειπωθεί για τον κινηματογράφο ότι είναι η τέχνη να φτιάχνεις όμορφες εικόνες με όμορφες γυναίκες. Σίγουρα, κινηματογράφος δεν είναι μόνο αυτό, αλλά είναι πολύ κι αυτό. Σ’ όποιον σταθμό του κινηματογράφου κι αν σταθούμε, τα θέλητρα κάποιες γυναίκες — εδωπά η ελκόνες αδιάφορο — δοθήσαν αποτελεσματικά τους μακίηνες της κινηματογραφικής παραγωγής να γεμίσουν τις αίθουσες και την έβδομη τέχνη να γράψουν την ιστορία της.

Για τον λιλλιπούτιο ακόμη σε λάμψη ελληνικό κινηματογράφο, η ‘Αλίκη Βουγιουκλάκη στάθηκε μία τύχη και μαζί μία άτυχια. ‘Η τύχη είναι ότι οι αίθουσες με την ‘Αλίκη γεμίζουν, η άτυχια είναι ότι, επειδή οι αίθουσες γεμίζουν, και τις δεν σκέπτεται να ‘ανεβάσει την ποιότητα του ελκόνες. Με δυο μόνον εξαιρέσεις, τους ‘Ερωτες στους έμμορφους του Μανουδάκη και την ‘Αστέρω του Δημόπουλου, η ‘Αλίκη δεν έχει κάνει ως τώρα ταινία που να στέκει. ‘Η ίδια φυσικά δεν φταίει η φταίει πολύ λίγο. ‘Η έθνική μας Α. Β. είναι πολύ όμορφο κορίτσι και για τις ταινίες που της ζητάει να κάνει το τακτικό καινούργιο ταινία να ζητάει τη διπλάσια από την προηγούμενη όμορφη. Το σίγουρο είναι πως σήμερα και μία κ α λ η ταινία με την Βουγιουκλάκη θα έδω κοινό και με σοβαρή δουλειά η έθνική μας στάρ θα μπορούσε, σαν τις άλλες έθνικές συναδέλφους της, να γίνει μία καλή τύχη για τα οικονομικά του τόπου της.

Το ροντέο που κανονίσαμε με την ‘Αλίκη για το στούντιο της «Ελκόνες» έφτασε να ‘αναληφθεί για μερικές έδωδές. Είχαμε αρχίσει να δίνουμε υπόσταση στις συκοφαντικές αναβολές που είχαν απολήγει πριν από μας με το «έμμα», όταν η ‘Αλίκη ά-

«ΓΛΥΚΕΙΑ ΧΑΡΗ» της απέδωσε η ‘Αμερικανίδα φωτορεπόρτερ, που την φωτογράφησε μ’ αυτό το άνοιξιτικό φόρεμα στο Σούνιο, για το περιοδικό μόδας «Χάρπερς Μπαζάρ»

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ όπου έμφανισθη. Αυτόγραφο, χαμόγελα, συνομιλία με γνωστούς άγνωστους».

(Φωτ. Β. Μίγκου και Β. Καραμανώλη—ΕΛΚΗΝ)

ληνικού θεάτρου (350 συνεχείς παραστάσεις!). Το ίδιο και έφετος το «Τόπο στα νειάτα», που κάλυψε πάλι ολόκληρη τη σαιζόν του θεάτρου «Μουσούρη». Το ίδιο και οι ταινίες της, που στηρίζονται κατά μέγιστο μέρος σ’ εκείνην.

Όλα αυτά —όμορφα, χάρη, ταλέντο— συμβάλουν θέσια για να στηρίξουν την πρωτοφανή δημοτικότητα της. ‘Εκείνο όμως που νομίζω ότι έχει κατακτήσει μικρούς και μεγάλους είναι η ι δ α ν ι - κ ή ο ι κ ε ι ο τ η τ α που νοιώθουν με την ‘Αλίκη. Στο πρόσωπό της βλέπουν τον εαυτό τους — ή τον σύντροφό τους — ο π ω ς θ α ή θ ε λ α ν ν ά ε ι ν α ι .

Όμορφος, χαριτωμένος, δραστήριος, γοητευτικός, προικισμένος, ξένοιστος, καρισματικός, καμιά φορά, με καλόκαρδος κατά βάθος. Τα κορίτσια έτσι θα ήθελαν να είναι. Οι νέοι έτσι θα ήθελαν να είναι το κορίτσι που αγαπούν. Οι μεγάλες γυναίκες έτσι βλέπουν τον εαυτό τους στα νειάτα τους. Οι ηλικιωμένοι έτσι βλέπουν την πρώτη κοπέλλα που αγάπησαν. Τα παιδιά έτσι βλέπουν την μεγάλη τους αδελφή... Για τον καθένα —ανάλογα με το φύλο και την ηλικία του— η ‘Αλίκη είναι το πρότυπο ή η ιδανική αγαπημένη, η νεανική άναμνηση ή η αξιολάτρευτη αδελφούλα.

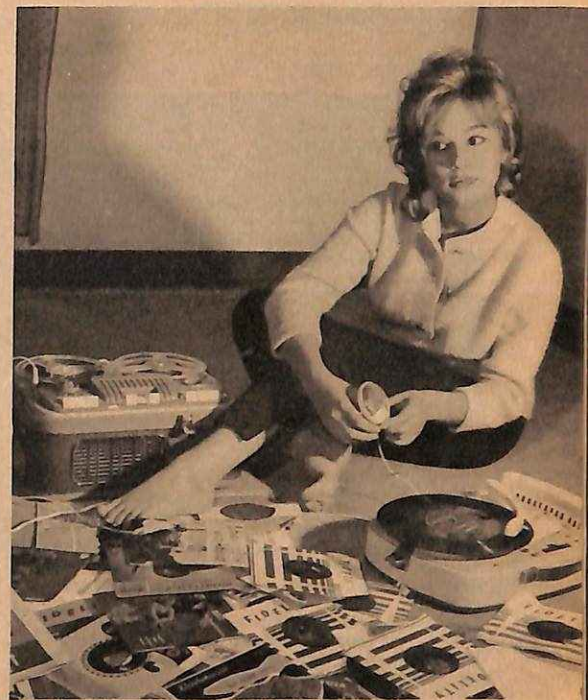
Αυτή η επιτυχία, αυτή η αγάπη του κοινού δεν άλλαξε καθόλου την ‘Αλίκη. Παρακολουθώντας την από κοντά αυτά τα τρία χρόνια —είναι πάντα το καλύτερο μοντέλο μου— την είδα να μένει η ίδια απλή, ανεπιτήδευτη κοπέλλα του 1957, το κοριτσάκι που μόλις είχε βγει από τα θρανία. Χωρίς κανένα «έμφως» και κανένα «επενετισμό». Χωρίς «σκάνδαλα» και «επιπτώσεις» που φθείρουν τον χαρακτήρα και το ταλέντο. Δεν ξενυχτά, δεν καπνίζει, δεν πίνει, δεν γλυνά καν, όπως όλες οι κοπέλλες της ηλικίας της (καμιά φορά την παίρνει το παράπονο επειδή στερείται όλες τις διασκεδάσεις, αλλά το ξεχνά γρήγορα όταν η παράσταση πάει καλά ή πετύχη μία σκηνή στο στούντιο). Σοβαρή στη ζωή της, αλλά στη δουλειά της πάντα κεφαλή, πάντα χαρούμενη, πάντα καλόκαρδη, με κάποιο άστυίο για τον έναν, με κάποιο φιλικό πείραγμα για τον άλλον, με ένα χαμόγελο για όλους.

‘Η μόνη της «ειδιοτροπία» είναι η εδουνειθσία της. Οι μόνοι καυγάδες προέρχονται από τη μανία της να είναι όσο γίνεται καλύτερη. ‘Η εργατικότητα της είναι παροιμιώδης και οι διασάφες, οι παραγωγοί, οι σκηνοθέτες την νομαάζουν όλοι «σκυλί στη δουλειά». Και η αλήθεια είναι πως η ‘Αλίκη, μέσα σε τρία χρόνια, έχει δουλέψει όσο δουλεύουν άλλοι σε δέκα!

Αυτή, άλλωστε, η εδουνειθσία της την έχει κάνει να μη «γυρίζει» παρά μόνο δυο ταινίες το χρόνο. Με τη «ήληση» και τις άμετρητες προτάσεις που έχει, θα μπορούσε να παίξει σε 5 και 10 φιλμς και να κερδίσει πάρα πολλά. ‘Αλλά προτιμά να κάνει μόνο δυο ταινίες κάθε χρόνο, για να είναι όσο το δυνατόν πιο καλές. Βλέποντας πόσο την αγαπά το κοινό, δεν επιτρέπει στον εαυτό της να το απογοητεύσει —όσο, τουλάχιστον, περνά από το χέρι της. ‘Η λατρεία της είναι η δουλειά της, το όνειρό της: να δελτιώνεται ολοένα.

Και νομίζω πως ο κόσμος —ο Ρωμικός θεατής, που ξέρει τι θα πη μόθος και καλή καρδιά— την αγαπά και γι’ αυτό ακόμα που μοντεύει στο πρόσωπό της. ‘Αγαπά την ευθύτητα και την σοβαρότητα της, την καλωσύνη και την εργατικότητα της, όπως αγαπά την όμορφη και το ταλέντο της. Ξέρει πως η ‘Αλίκη τον σέβεται και δεν τον κοροιδεύει, δεν του παρουσιάζεται αλλιώτικη από ό,τι είναι. Και της το ανταποδίδει με όλη του την καρδιά.

ΒΑΣΟΣ ΜΙΓΚΟΣ

ΤΟ «ΧΟΜΠΥ» ΤΗΣ: ‘Η ‘Αλίκη άπαντά ότι της άρσει ν’ άκούη δίσκους —κλασική ή μοντέρνα μουσική, ανάλογα με τη διάθεση της στιγμής.

ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ: ‘Ελάχιστες στιγμές αφήνει η δουλειά στην ‘Αλίκη για να θρεσθ μαζί με τους πολύ δικούς της, όπως έδω με την εξαδέλφη της Καυκλά, την μητέρα και τον άδελφό της.

πεφάνισε να γίνει το πιο εύγενικό κορίτσι. Μας εί-
δοποίησε ότι θα έστειλε τον Μάρλον Μπράντο να
μας πάρη για να μας άδηγήσει στο στούντιο της
«Ελκόνες». Ο Μάρλον Μπράντο είναι ο σωφέρ της
«Μπουίκα», που έχει αναλάβει τις μετακινήσεις της
έθνικής μας στάρ —τόνομα του το έχει δώσει η ‘Α-
λίκη. Είναι αλήθεια ότι μοιάζει άρκετά με τον χολ-
λυουντιανό συνάνθρωπο. Ο συνηθισμένος καυγάς με
τον Μπράντο είναι για την κάπα του αυτοκινήτου. ‘Η
‘Αλίκη τη θέλει άνοιχτή, ο Μπράντο κλειστή για να μη
Μπράντο επιμένει ότι τη θέλει κλειστή για να μη
κρυώσει η ‘Αλίκη, η ‘Αλίκη δαδαιώνει ότι ο Μπράντο
τη θέλει κλειστή για να μη κρυώνει ο ίδιος. Είναι
αλήθεια ότι ο Μπράντο, στην περίπτωση, τα έχει
τά χρονικά του για να μη τουρτουρίσει με άνοιχτο
αυτοκίνητο.

Φάσαμε στο στούντιο το μεσημέρι. ‘Η ‘Αλίκη
είχε φτάσει δυο ώρες πριν από μας. Τη άρκαμε
μεθυσμένη (στο ρόλο) σ’ ένα ταβερνάκι (σκηνικό
για το «Κλωνισσκούφι» που γυρίζει) να τραγουδά
τον άπαρητητο Χατζιδάκι. Σκηνοθέτης, βοηθοί, μα-
κιγιέρ, την είχαν κυκλώσει και την ταλαιπωρούσαν.
‘Η ‘Αλίκη έχει συνηθίσει να πιθαρχή. Κάνει ότι

της ζητήσουν και ζητάει με ακρίβεια αστροσκοπείου κάθε δέκα λεπτά τον καθρέφτη για να εξισωθή ότι όλα πάνε καλά...

Η δουλειά στον κινηματογράφο είναι σκληρή, είναι σκληρή μαζί και άχαρη στον κινηματογράφο τον δικό μας, που πρέπει να δουλέψης με δ-σα λίγα μέσα τα στούντιο του σου δίνουν. Τό στούντιο «Φινος» από τα πιο καλά ελληνικά—δεν είναι παρά ένας έστεγασμένος χώρος που μπορεί να χωρέσει ένα μοναδικό σκηνικό, μια μικρή αίθουσα καφενείου και δυο-τρία καμπαρίνα. Άλλες δουλειές κανονικές δεν υπάρχουν και οι άκανόνιστες είναι ό-σες περιστέψουν απ' όσους δεν δουλεύουν μόνο στον κινηματογράφο.

Το ίδιο πλάνο δοκιμάζεται, ξαναγυρίζεται, ξαναδιορθώνεται.

—Αρχίζουμε.

Η Άλίκη αρχίζει, συνεχίζει...

—Στόπ.

Τα παιδιά της όρχηστρας, άντι να κοιτάζουν την Άλίκη, κοιτάζαν το φακό. Ξαναρχίζουμε...

Το γύρισμα σταματάει στις δύομισι. Μισή ώρα μόνο για φαγητό. Μην περιμένετε να πω ότι η Άλίκη ήταν κουρασμένη, ταλαιπωρημένη. Η Βουγιουκλάκη δεν έδειχνε κουρασμένη, δεν είχε κούραση, δεν της έφταιγε τίποτα. Η εθνική μας στάρ είναι ένα θηλυκό παιδί, που έχει έρωτευση τη δουλειά του. Ο ζωτικός χώρος της θαλασσοπληγίας στάρ, για τώρα, της φτάνει, της χωράει. Πες ταινίες της τις βρίσκει καλές κι αν έχεις αντίρρηση στο θυμίζει πόσες έδω-μάδες προβόλης έχουν κάνει.

Στις τρεις το γύρισμα ξαναρχίζει για να σταματήσει στις έξη. Στις έξη και πέντε ο Μπράντο κορνάρει, η Άλίκη στις έξιμισι πρέπει να είναι στο Μουσούρη. Δύο παραστάσεις ως τη μία το πρωί και το εικοσιτετράωρο τελειώνει.

ΣΠΙΤΙ

Τις δυο φορές που συναντηθήκαμε με την Άλίκη-μυροδόχο πολύ λίγα πράγματα να πούμε. Η δουλειά της στο θέατρο και στον κινηματογράφο έχει μικρά μόνο διαλείμματα, που δεν χωρούσαν ό-σα θέλαμε να ρωτήσουμε. Κανονισμένα με την Άλίκη θράβω στο σπίτι της, Φωκιά, δεν γινόταν να πούμε τότε. Το να θρσθής για δυο ώρες με την Άλίκη στο σπίτι της είναι από τα πιο άπρόοπτα και τ' απίθανα που μπορούν να σου συμβούν. Η Άλίκη, όταν δεν είναι στο θέατρο, είναι στο στούντιο, όταν δεν μπορεί να είναι σε κανένα από τα δυο, εί-ναι σπίτι της, αλλά μελετάει. Δική της ζωή, άρ-ες που να μπορεί να τις κάνει, δική της ζωή, εί-ναι, αλλά δεν μπορεί να έχει. Οι καλές γλώσσες λένε ότι δεν έχει δική της ζωή γιατί είναι φιλάργυρη. Ο χρόνος για την Άλίκη είναι χρήμα. Με επιχειρήματα η Άλίκη μάς πείθει ότι δεν είναι φιλάργυρη, ούτε την έχει κουράσει η ζωή, που δεν έχει προφτάσει να κάνει, αλλά πριν απ' όλα υπάρ-χει η δουλειά της. «Ήμου στο καμπαρί της όταν ένας ξένος δημοσιογράφος τη ρώτησε αν είναι ελ-θεία ότι πρόκειται σύντομα να παντρευτεί.

—Θα το ήθελα πολύ, αλλά δεν έχω καιρό, τον άπογοήτευσε η Άλίκη.

Με την Άλίκη προφτάσαμε να γίνουμε φίλοι, έ-δειξε ότι τη διάθεση να χάσει μαζί μας πολλές ώ-ρες. Μια δεύτερη θράβω, που είχε αναβληθεί κάποιο εξωτερικό γύρισμα, καταφέραμε να θρσθούμε σπίτι της και να πούμε όσα δεν είχαμε προφτάσει ως τώρα.

Από πού ν' αρχίσω; Από το σπίτι της.

Λοιπόν, στο σπίτι της την Άλίκη, χωρίς να θοη-θάη κομμάτι υποδμητική ατμόσφαιρα, τη θρβκα πιο άμορφη απ' ότι στο καμπαρί της ή στο στούντιο. Στό σπίτι της δεν είχε πολλές αντίρρσεις σε ό,τι λέγαμε και άπαντούσε εύκολα σε ό,τι ρωτούσαμε.

Τα διογραφικά μας.

Η Άλίκη Βουγιουκλάκη γεννήθηκε κάποιο κα-λοκαίρι στις 20 Ιουλίου στο Μαρούσι. Τα μέχρι τα δεκαοκτώ της χρόνια τα πέρασε στο σχολείο, δημο-τικό και γυμνάσιο, που δεν φαίνεται να την ταλαι-πώρησαν πολύ, αφού τελείωσε το γυμνάσιο με το δεύτερο βαθμό στην τάξη της. Το θέατρο, από νη-πιακής ηλικίας, το είχε θέλει εσθιαία στην καρδιά της κι άγωνίστηκε να πείσει το σπίτι της να συγκα-τατεθί στην καριέρα. Συγκατάθεση απ' το σπίτι για να γίνει η Άλίκη ηθοποιός δεν δόθηκε, δόθηκε μόνο συγκατάθεση άνοχης για φοίτηση στη σχολή του Βασιλικού Θεάτρου. Απ' εκεί και πέρα τα πρά-γματα ήταν ξεκαθαρισμένα—η Άλίκη όταν τελείωνε τη σχολή θα γύριζε σπίτι της για ν' άφοσιωθεί στα οικιακά.

Όταν τελείωσε ο πρώτος χρόνος σπουδών, η οι-κογένεια έγινε κάπως πιο συγκαταβατική. Συγκα-τατέθηκε να παίξη η Άλίκη για μια μοναδική φο-ρά στον κινηματογράφο. Γύρισε το «Ποντικό» με σκηνοθέτη το Ζερβό.

Στό θέατρο η Άλίκη ντεπουτάρεσε λίγο άρ-γότερα. Ήταν το καλοκαίρι του 54, που τον Κατζί-σκο, που έπαιζε στο θέατρο του Έθνικού Κήπου Ρω-μαίο, τον έγκατέλειψε η Ιουλιέττα, η Άννα Συ-νοδινού.

Έπρεπε μέσα σε λίγες ώρες να θρσθί μια Ι-ουλιέττα. Βρέθηκε η Βουγιουκλάκη, που με προσω-ρινή άδεια από την έπιτροπή άσκησης επαγγέλμα-τος κι από το σπίτι της και με τρεις ημέρες και νύχτες πρόδας ντεπουτάρεσε στη σκηνή η καλύτερη στη χλόη του Έθνικού Κήπου. Θα πρέπει στην και-νούργια Ιουλιέττα του Κήπου να είχαν λειψεί πολ-λές ώρες ύπνου πριν απ' την παράσταση, τόσες πολ-λές, που όταν στην τελευταία πράξη θρσθηκε ξα-πλωμένη νεκρή, κοιμήθηκε στ' αλήθεια. Χρειάστηκε να μη στο κενόταφείο ο Ρωμαίος με τα θραεία του θήματα για να ξυπνήση η Άλίκη.

Όταν τελείωσε η φοίτηση στη σχολή, η οικο-γένεια ξανασυνωφρώθηκε. Η Άλίκη έπρεπε να σο-βαρευτεί και να γυρίση σπίτι της. Απόφαση άμετά-κλητη, που δεν χωρούσε συζητήσεις και παζάρια. Δεν γινόταν άλλως, η Άλίκη άπεφάσισε ν' άρρω-στήση. Δηλαδή δεν άπεφάσισε, άρρώστησε αληθινά ένα χρόνο άσπου το σπίτι έξημερώθηκε. Η Άλίκη θά γινόταν ήθοποιός.

Η Βουγιουκλάκη ντεπουτάρεσε επαγγελματικά το 1957 με το θέατρο Μουσούρη στο «Σιμόν» του Λέ-νορμαν. Τον ίδιο χειμώνα παίζει ένα μεγάλο ρόλο με την Κατερίνα στη «Θεατρίνα» του Μώμ. Συνεργά-ζεται με την Κατερίνα δυο χρόνια. Παίζει μαζί της στο «Κονσέρτο» του Μπάρ, στον «Άγιο κήπο» της Μπνιόλιν, στο «Δίχτυ της άρχαλης» της Κρίστι.

Μέχρι το 1958 έχει γυρίσει κι άλλες έπτά ται-νίες με άμοιή για κάθε ταινία σχεδόν τη διπλή ά-πό κάθε άλλη Έλληνίδα ήθοποιό.

Τον χειμώνα του 1958 η Άλίκη πρωταγωνιστεί με τον Μουσούρη στην «Ωραία μου κυρία» του Σάου, που μένει στο πρόγραμμα της χειμερινής σεζόν.

Μέσα σε δυο χρόνια θεατρικής καριέρας η Βου-γιουκλάκη έγινε πρωταγωνίστρια. Πρωταγωνίστρια σ' ένα από τα πιο φινά αθηναϊκά θέατρα. Και κάτι πιο πολύ. Δεν έγινε έφημερο άστράκι μιας σεζόν, έγι-νε η πιο έμφορη πρωταγωνίστρια στο θέατρο και στον κινηματογράφο.

Η Άλίκη κουράστηκε να μιλά. Είναι Δευτέρα άργια κ' έχει μιλήσει περισσότερο απ' ό,τι σε δυο παραστάσεις. Είχαμε κ' έμεις στεγνώσει να ρωτά-με. Μας προσφέρει πορτοκαλάδα. Η πορτοκαλά-δα... η εύγνωμοσύνη της πορτοκαλάδας, θέλω να πω, μάς παρασύρει να ρωτήσουμε την Άλίκη τι άλλο θά ήθελε να γράψουμε. Μας ζητάει να δώσω-με τη δική μας «έκδοχη» στο γιατί καταφέρει, ότι καταφέρει στα δυο χρόνια της καριέρας της.

Η Άλίκη έχει ένα μικρό ακομπλέξ. Ένα «κομ-πλέξ» που ξεκινάει από κάποια άπάντηση σε αντί-στοιχο δικό μας. Την είπαμε μπαίηπου-νιόλλ, θέ-λαμε τελεία και δεν ζητήσαμε, ούτε μάς ζήτησαν, να πούμε τίποτα άλλο. Η Άλίκη δεν θά πρέπει να είναι το πρώτο ούτε το τελευταίο κομπλεξικό μας θέμα. Για κάθε άμορφη γυναίκα που έλπεουμε στην άθνη και στη σκηνή έχουμε γίνει δύσπιστοι και δύ-τη έμφάνισή της για την Μονρόε ότι έχει ταλέντο και η άδωρε με την Μονρόε άγωνίζονται άκόμη να μάς πείσουν.

Για να μη νομίσω κανείς ότι άπολογούμεθα, πρέ-πει να πούμε ότι για το κομπλεξ της Άλίκης δεν στις στον κινηματογράφο, η Άλίκη φωτογραφήθηκε τογραφήθηκε με νυχτικά μπαίηπου-νιόλλ, κρατών-δπως άλλως χρειαζόταν για να έγουν τα έξοδα της ταινίας. Με όλα αυτά τα έλαφρυντικά άποφασίσαμε ραστικό να τα μετρήσουμε για να φτάσουμε στο τα-λέντο.

Άλλά άς γίνουμε σοβαροί. Η Άλίκη τα κατά-φερε γιατί έχει και ταλέντο. Δεν θά γινόταν να σταθί δυο χρόνια πρωταγωνίστρια σε μια σκηνή με την παράδοση του Μουσούρη, να κρατάει ένα έργο πει από χρόνια καλό θέατρο, αν δεν ήταν ήθοποιός. Το πόσο ταλέντο έχει η Άλίκη, άκόμη δεν μπορού-με να το ξέρουμε και η έμφορη της έπιτυχία φυ-σικά δεν άνολογεί σε ό,τι ως τώρα έχει δώσει σαν ήθοποιός. Οι ρόλοι που μέχρι σήμερα έχει δημιουρ-γώσει ήταν λίγοι και η Άλίκη τα κατάφερε. Θά τα καταφέρει και στους πολλούς που θά τη δοίμε.

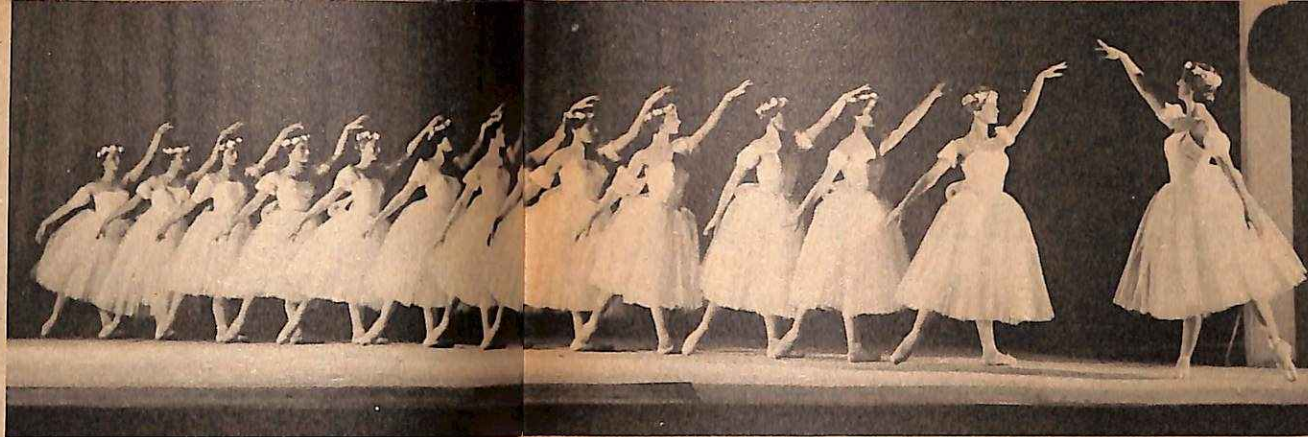
Η Άλίκη μάς μιλάει για το θέατρο, για τους σχολείς που θά ήθελε να παίξη. Το θέατρο την άπα-φταίνει να έχει και για τον δεύτερο καλές μελλοντι-κές προθέσεις. Θά ήθελε κάποτε να γύριζε μια ται-νία με τον Φελλίνι.

—Ο Φελλίνι, της θυμίζουμε, πληρώνει πολύ λί-γα τους ήθοποιούς του.

—Με τον Φελλίνι, μάς θρσθώνει, θά γύριζε και χωρίς βραχιμό.

Άλλά την Άλίκη την έξαντλήσαμε. Της πήρα-με πολλές άρες που δεν της περισσεύουν. Έλπίζου-με πως έξαντλήσαμε και το θέμα. Πώς το έξαντλή-σαμε τουλάχιστον για καιρό.

ΣΥΛΛΑ Σ ΚΟΛΛΑΤΟ Σ

ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ του μπαλλέτου της 'Ηρώς Σισμάνη. (Κοστούμια Γιάννη Τσαρούχη)

ΠΕΤΡΟΒΑ, ΚΑΡΛΑΣ, ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ - ΣΟΛΙΣΤ ΣΤΙΣ «ΣΥΛΦΙΔΕΣ»

ΕΤΟΣ ΣΟΠΕΝ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ

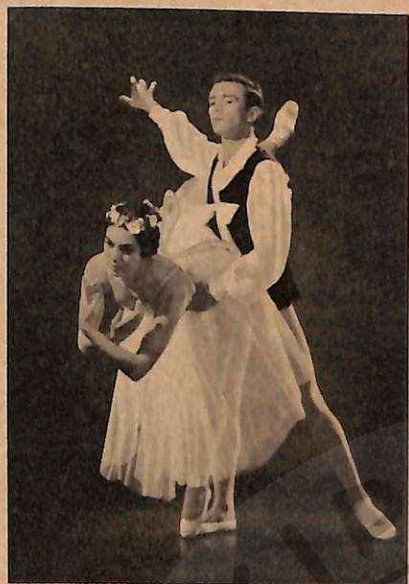
Το 1960 είναι για όλον τον κόσμο έτος Σοπέν. Στην Ελλάδα, μεγάλη έπιτροπή, υπό την προεδρία του άκαδημαϊκού Σπύρου Μελά, ώργάνωσε πολλές έκδηλώσεις προς τιμήν του Πολωνού μουσουργού, του οποίου το έργο έχει ξεχωριστές συμπά-θειες στον τόπο μας.

Στό πλαίσιο των έκδηλώσεων αυτών η ελληνική έπιτροπή του έτους Σοπέν άνήγγειλε μεγάλη χορευτική παράσταση, με τις «Συλφίδες» του τιμωμένου συν-θέτου και άλλα έργα του, που θά δοθί από τα μπαλλέτα της 'Ηρώς Σισμάνη, την Πέμπτη, 19 Μαΐου, 9 μ.μ., στο θέατρο «Κο-τοπούλη» (Ρέξ).

Η έκδηλωση αυτή, έκτός από το ιδιαίτερο καλλιτεχνικό ένδια-φέρον που παρουσιάζει σαν πρώ-τη έπίσημη αθηναϊκή έκτέλεση, διακόπτεται, μπορούμε να πούμε, και την κάποια μονοτονία των συναυλιών που δίδονται στο πλαίσιο του έτους Σοπέν.

Η ANNA ΠΕΤΡΟΒΑ και ο Νίκος Κάρλας στα «γκράν πά ντε ντέ», στις «Συλφίδες».

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΛΑΣ - Μάγια Θεοδοσιάδου. στα «γκράν πά ντε ντέ», στις «Συλφίδες».

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ Α΄ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ «ΖΙΖΕΛ» ΤΟΥ ΑΝΤΑΜ. ΚΑΙ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ ΤΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΑΡΟΥΧΗ

'Εδω κι' 'Εκει

ΜΟΔΕΣ ΣΤΗΝ ΜΥΚΟΝΟ

Το ελληνικό Κάπρι, ονομάζονταν ήδη οι ξένοι το νησί που συγκεντρώνει τόσο κέφι και τόσο χρώμα. Τα μοντέλα των δυο φωτογραφιών είναι του νέου σχεδιαστού Γιάννη Γαλάτη. 'Αλλά υπάρχουν και άλλοι. Και έφετος, κατά τον 'Ιούλιο, θα γίνη επίδειξη μοντέλων 5 έντοπιων σχεδιαστών

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Χαρούμενοι είναι οι γάμοι, αλλά η δεξίωση ή θραδινή, που δόθηκε προς τιμήν της νεαρωτάτης νύφης, της δεσποινίδος Μαρίας 'Αγγελοπούλου, σήμερα πλέον κυρίας 'Ιωάννου Φακίδη, ξεπέρασε όλες τις έφετινές εις πλούτον, εις κομψότητα και κέφι... Της δεξίωσης ως προηγέθη ώραίτατος γάμος εις τον 'Αγιον Διονύσιον... 'Ολη η γνωστή 'Αθήνα έβγαλε άνοιξιάτικα άπογευματινά και καπέλλα για τον γάμο και, λίγες ώρες αργότερα, την ίδια ημέρα, άνοιξιάτικα θραδινά για τον χορό... Λεπτή, χαριτωμένη, μελαχροινή η νύφη θα ξεχώριζε άκμή κι αν δεν ήταν η πρωταγωνίστρια της ημέρας. Κομψοτάτη ήταν και η μητέρα, η κ. Βέρα Φραγκοπούλου, στο σπίτι της οποίας έγινε το γλέντι που κράτησε έως το πρωί... 'Ολα τα ύλικά για την επιτυχία ήταν παρόντα... Πολλά νειάτα, ώραία μουσική (το συγκρότημα Μαρουδά και η όρχηστρα του Λέβ) και ένας έξαιρετικός μπουφέ, που ξεχείλιζε από γκρι σπειρωτό χαδιάρ και ροζ πεταχτή σαμπάνια...

Υ Παρ' όλ'ινο... τραγωδία στα ελληνικά θεατρά. Τον περασμένο μήνα, ο δούξ και η δούκισσα του Ντεβονσάιρ και η κόρη τους, 17 χρόνων, λαίδη 'Εμμα και ο γιός τους μαρκήσιος Χάρτινγκτον νάθηκαν στον Παρνασσό... 'Από τους Δελφούς είχαν ξεκινήσει για να ανακαλύψουν σπάνια δότανα σε μια κορυφή. Οι επιφανείς ξένοι είχαν οδηγούς 'Αγγλο και 'Ελληνα, αλλά κάπως έχασαν τον δρόμο... 'Επέρασαν την νύκτα σε μια σπηλιά, έχασαν το καράδι της κρουαζιέρας, στο όποιον επρόκειτο να επιβιβάσθουν στην 'Ιτέα, και τελικά άνευρέθησαν κατάκοποι, πεινασμένοι και έλεινοι από την... άστυνομία της 'Αμφίσσης...

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ...

Το ραδιοφωνικό ημίωρο της Κυριακής (ε'Εκλογή από μουσικές Είκο νέες, ώρα 1-1.30' μ.μ., Β' Πρόγραμμα, 216,8 μ. ή 1.385 χλκ.) θα παρουσιάσει «Χορευτική Μουσική» και θα είναι μια άπαρχη ενός προγράμματος με συνέχειες, ώστε, όσοι μαγνητοφονούν τα-

Υ Μοναδικός... διαγωνισμός επρόκειτο να λάβη χώραν μεταξύ πέντε εκ των νεαρωτέρων και πλέον γνωστών σκηνοθετών της Γαλλίας (Τρυφώ, Σαμπρόλ, Γκοντάρ, Βαλκρόζ, μέχρι στιγμής). Δέχθηκαν να γυρίσουν και οι πέντε το ίδιο σενάριο... 'Ηδη ο Γάλλος παραγωγός Ντέ Μπωρεγκάρ έχει συγκεντρώσει τα χορήματα για να γίνουν και οι πέντε ταινίες. Με το ίδιο ποσόν γοημάτων οι πέντε σκηνοθέται θα έρμηνεύσουν το σενάριο κατά τον δικό του ο καθένας τρόπο και θα το παρουσιάσουν συγχρόνως σε πέντε διαφορετικές αίθουσες του Παρισιού, κατά το φθινόπωρο...

Υ Συνταγές εύγενείας... 'Ο νεαρός Σασά Ντιστέλ, πρώην μνηστήρ της Μπριζίτ, έχει την δική του: Να επιπλέει ανάσκελα επάνω σε ήρεμη θάλασσα της Μεσογείου, κρατώντας από το ένα χέρι ένα σάντουιτς με φουά-γκρά και από το άλλο ένα αστυνομικό μυθιστόρημα του Σιμενόν...

Υ 'Ιδέες... (άσημαντες). Ρίξτε στο βάθος του δάξου μερικούς χρωματιστούς βάλους: Κρατούν και τα λουλούδια θραδία και μοιάζουν πολύ ώραία μέσα στο νερό...

Υ Μαύρη... νίκη διαφαίνεται στο βασίλειο της μόδας. Για πρώτη φορά γίνονται δεκτά μαύρα μαννεκάν και η «Βόγκ» ετοιμάζεται να τα φωτογραφίση...

Υ Τί πρόοδος... Με ποδήλατο κυκλοφορεί πλέον ο Στίρλιγκ Μόρ στην 'Αγγλία. Παγκόσμιος πρωταθλητής του αυτοκινήτου, έχασε το δίπλωμά του λόγω κακής συμπεριφοράς και απροσεξίας στους δρόμους του Λονδίνου...

κτικά αυτά τα ημίωρα, να αποκτήσουν ένα σύνολο που θα εξασφαλίσει την μουσική για μια ολόκληρη θραδυά. Θα πλουτίσουν έτσι με θαυμασία κομμάτια μοντέρνας ελαφράς μουσικής τις μουσικές τους αποσκευές...

ήχη

ΚΟΣΜΙΚΟ γεγονός ο γάμος της δίβος Μαρίας Α. 'Αγγελοπούλου και του υποπλοιάρχου κ. 'Ιωάν. Φακίδη, με παράλυτο τον κ. Δ. Φραγκόπουλο. Λεπτή και χαριτωμένη η νύφη, φορούσε νυφικό από δαντέλλα και πολύ κοντό τούλινο πέπλο, που περιέβαλλε με χάρη το ώραίο της πρόσωπο.

ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟ

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΟΝΥΜΦΩΝ ΕΝΩ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Το 'Αγνό Γαλάκτωμα της όμορφιάς

• Η γυναίκα με το απαλό δέρμα, το κορίτσι με το δροσερό πρόσωπο που προσελκύει τα ανδρικά βλέμματα, η κυρία των σαράντα που φαίνεται τριάντα, έχουν ένα κοινό μυστικό. Καθαρίζουν το πρόσωπό τους κάθε βράδυ με Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελπών.

• Λίγο Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελπών σ' ένα βαμβάκι, αφαιρεί τα καλλυντικά, τις εκκρίσεις του δέρματος, τις ακόνες κι' ότι άλλο φράζει τους πόρους κι' εμποδίζει την «διαπνοή» της επιδερμίδος.

• Έτσι το δέρμα ελεύθερο, ξεκαουράζεται και ξαναβρίσκει την ισορροπία του στην διάρκεια της νύκτας. Το πρωί λούμπι από ύγεια και φρεσκάδα. Δεν υπάρχει αγνότερο και τελειότερο θαύμα για την όμορφη, από το Γαλάκτωμα Μελπών.

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ

Μελπών
για να λάμψη το πρόσωπό σας

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΛΑΝΘΑΙΝΗ ΜΕΛΠΑΝ

— ΜΕΝΤΩΡ —

maidenform

LOW-BACK
STRAPLESS

Επιτυχές
νέο μοντέλλο
ΣΤΡΑΠΛΕΣ
σχεδιασμένο
για την νέα μόδα
της χαμηλής
αίαςης.

ΠΡΑΝΗΣ ΛΙΑΝΙΚΗ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ

delta

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΛΕΒΕ ΝΤΕ ΡΙΝΤΩ...

• Λέγαμε, λοιπόν, την περασμένη εβδομάδα, πως υπάρχουν μόνον δυο συγγνωστές εξαιρέσεις σε κείνη την άθλια περίπτωση της αθηναϊκής προστυχιάς που εκφράζεται με το να κάνεις τόν άλλον να περιμένει.

• 'Η πρώτη αναφέρεται στην άσυγχωρητη μόν, αλλά και άνιατη αναπρία ώοισμένων από μάς, που λέγεται Κλασική 'Αφρημάδα, και πού, σάν κάθε αναπρία, δέν μπορεί παρά να συνεπάγεται τόν οίκτο και τήν συγγνώμη τών εκάστοτε θυμάτων.

• 'Αλλά τουλάχιστον σ' αυτά τὰ θλιβερά κλινικά συμπτώματα υπάρχει τὸ ελαφρυντικό πὼς δέν έχεις τὸν άλλον νὰ περιμένη έξω ἀπὸ τήν πόρτα σου, ἀλλά κάπου αλλοῦ, στὶς δικές του νετονιές, ὅποτε στὸ κάτω-κάτω μπορεί ν' ἀσχοληθῇ καὶ μὲ κάτι καλύτερο.

• 'Αλλωστε ὅσο περνᾶτε τὰ χρόνια καὶ προοδεῖ ἡ ἐπιστήμη, δρίσκονται καὶ γιὰ τήν Κλασική 'Αφρημάδα ὠρισμένα νέα ἀντιδοτικά (σὺζγοι, γραμματεῖς, σωφὲρ, τηλεφωνήτριες), πού ὑποδοθοῦν τὰ γνωστά ἐκείνα παλιά γιαιοσάφια, ὅπως τὸ νὰ δένης κόμπο τὸ μαντήλι σου ἢ τήν γραβάτα σου ἢ νὰ δένης ἓνα σπάγγο μεταξύ δεικτοῦ καὶ ἀντικειμένου.

• Αὐτὴ εἶναι, λοιπόν, ἡ πρώτη περίπτωση συγχωρητέας ἀναμονῆς.

• 'Η δεύτερη;

• 'Η δεύτερη εἶναι, φυσικά, ἐκείνη ἡ ἐξοργιστικὰ γλυκύτατη, ἡ ἡδονικὰ ἐκνευριστικὴ, ἡ ἀναντικατάστατη περίπτωση τῆς ἀναμονῆς τοῦ θῆλεος...

• "Οχι, αὐτὴ (ἀπὸ πλευρὰς θῆλεος), βεβαίως, δέν εἶναι προστυχία.

• Εἶναι μιὰ μικρὴ ἐνωση λαγνείας, προκαταβολὴ σειρὰς ἄλλων σαδιστικῶν φαινομένων, τὰ ὁποῖα (ἕνας Θεὸς ἔδρεῖ τὴν γιὰτὶ!) κυνηγᾷ μετὰ τὸ λιανοτούφεκο ὁ σημερινὸς ἀγοραῖος ἀρσενικός.

• Κι ἂν ὁ ἐν λόγω ἀγοραῖος ἀρσενικός, ὁ γυναικοκυνῆς τῶν παραβραζιλιανῶν τριόδων, εἶχε λίγο περισσότερο μυαλὸ στὴν ἐπηρεμένη του κεφαλῇ, θὰ ἤξερε ὅτι ἀνάμεσα στοὺς βασικούς κανόνες τοῦ παιχνιδιοῦ εἶναι κι αὐτὸ τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα τοῦ θῆλεος νὰ κἀν ἡ τὸν συν-οδὸ νὰ περιμένει.

• Γιατὶ:

• ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΛΟΓΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΝΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ ΕΝΤΟΣ ΤΑΚΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ!

• Μιὰ συμβουλὴ θὰ εἶχε νὰ δώσῃ ὁ μικρὸς αὐτὸς ἀσκητικὸς θῶκος πρὸς τοὺς στρατευομένους τῶν σημερινῶν 'Εκπαιδευτικῶν Σειρῶν:

• Μὴ μπρὸς σ' ἀρετὴ τὸ θ ἢ λ υ...

• Ρωτῆστε τὸν 'Εγγονόπουλο, ρωτῆστε τὸν Μόραλη, ρωτῆστε τὸν Χατζιδάκι: Μποροῦν νὰ συνθέσουν ἓνα ὁποιοδήποτε μικρὸ ἢ μεγάλο τους ἀριστούργημα χωρὶς νὰ λησμονήσουν ὅπως διδῶν τὸ ρολοῖ;

• Πὼς περιμένετε, λοιπόν, ἀπὸ μιὰ 'Αθηναῖδα νὰ σὰς παρουσιάσῃ τήν καταπληκτικὴ ἐκείνη σύνθεση πού λέγεται 'Εσπερινὴ Συνοδός, χωρὶς τὰ ἄνετα περιθώρια ἐμπνεύσεως καὶ ἐκτελέσεως;

• Σ' αὐτὸ τὸ «παρλάν» (καὶ τί παρλάν!) θέαμα, πού πρόκειται νὰ σὰς παρουσιάσῃ, μετέχουν παράγοντες περισσότεροι κι ἀπὸ ὅσους, π.χ., χρειάστηκε ἡ Μαριλένα 'Αραβαντινοῦ γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τὸ καταπληκτικὸ τῆς, πράγματι, ἐκαῖνο σκηνικὸ τῆς «Διαβολομένης μυλωνοῦς».

• Στοκάρισμα, σπατουλάρισμα, πρόκες, καναβάτσα, οὐρανοί, πρα-τικαμπιλε, αὐλαῖες φόντων καὶ προσκηνίου (κυρίως προσκηνίου), ριπο-λίνες, ντοῦκα, λαδομπογιές κ' ἕνα σωρὸ μικροσμπράγκαλα, γιὰ τὰ ὁποῖα μεριμνᾷ τὸ λεγόμενο Φροντιστήριο.

• 'Ολα αὐτά, στὴν περίπτωση τῶν ἀτομικῶν ἐμφανίσεων, μεταφρά-ζονται σὲ μάσκες, κρέμες, ρούζ, μπρυνέτ, ρίμελ, κραγιόν, σκίες, πού-δρες, ἀρώματα, βερνίκια, φουρῶ, φλέξ-φόρμ, ὑποστηρίγματα διαφόρων εἰδῶν, κολλίε, κλίπες καὶ δὲν συμμαζεύεται (ἢ μάλλον συμμαζεύεται, ἀλλὰ ἀπὸ κάποια ταλαιπωρὴ μαμὰ ἢ καμαριέρα!).

• "Ε, ἀφοῦ καμμιὰ ἀθηναῖκή πρεμιέρα δέν ἀρχίζει στὴν ἄρα τῆς, πὼς νὰ ἀπαιτοῦμε τὰ ἀδύνατα ἀπὸ αὐτὲς τὶς μονήρεις πρωταγωνίστριες καὶ νὰ μὴ τοὺς δίδουμε ἐκείνη τὴ μισὴ ὥρουλα πού δικαιούται κάθε μικρὴ Σάρα Μπεννάρ;

• Ταῦτα καὶ μένω... καὶ εὐτυχῶς δέν ἀναμένω...

Index

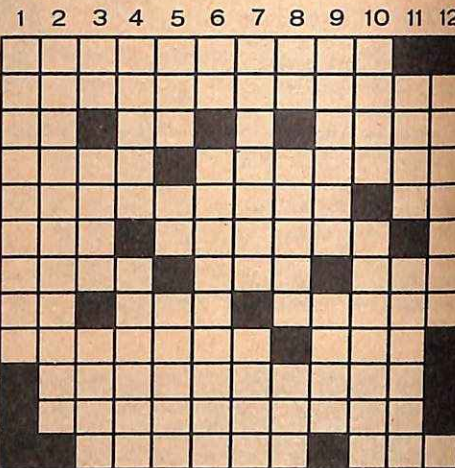

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

1. Αὐτοὶ δὲν ὀμιλοῦν πο-τέ τους!
2. Σ' αὐτὴν τὴν παραγω-γὴ εἶναι πλουσία ἡ Γαλλία.
3. Γυναικίον ὄνομα, προ-φερόμενα μαζύ. — Ἀρχικά ὑπουργεῖο — Τὸ νηματοῖ τῶν σταυρολέξων τραχημέ-να... λόγω πτώσεως.
4. Πληθυντικὸς ἀρχαίας κτητικῆς ἀντωνυμίας — Διάσημος Ἀγγλος ναύαρχος τοῦ 12 αἰ-ῶνος πολεμήσας ἐπιτυ-χῶς ἐναντίον τῶν 'Ολ-λανδῶν.
5. "Ενα ἀπὸ τὰ κοινόχρη-στα φάρμακα (γεν.) — Αἰτιατικὴ ἀντωνυμίας.
6. Ἀτιμωρητὴ ... ἀρχαι-ιστὴ! (τρία σύμφωνα προφερόμενα μαζύ) — "Ενα ἀρχαῖον, πολεμι-κὸν ἐνθουσιασμό, ἐπι-φώνημα.
7. "Ενα πουλὶ μὲ θαυμά-σια χρώματα (καθαρ.) — Ξενι-κὸν τροπικὸν γνωστὸν σέ... ναῦ-τες, μαγεῖρους καὶ μουσικοὺς — Διάσημος Ἀμερικανὸς ποιητῆς καὶ συγγραφεὺς (1809 — 49).
8. Στρατάρχης τῆς Γαλλικῆς Ἐπα-ναστάσεως — Ὑποθετικόν — Διάσημος γλύπτης τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος (γεν.).
9. Ρῶσος μεγίστην, στενὸς φίλος τοῦ Τσάρου Ἀλεξίου Μιχαήλοβιτς Ρωμανῶφ (Ρ Τ τὰ δυὸ πρῶτα γράμματα) — Αὐτὸ μὲ τὸ «αὐ-τός»... θυμίζει πάντοτε παθολό-γον.
10. Συχνὴς μεταξύ ἀνταγωνιζομένων (δημοτ.).
11. Τέτια σοκάκια ἔχει ἀρκετὰ ἡ Πλάκα.
12. Αἰσθησις — Καὶ αὐτὰ εἶναι μι-ὰς αἰσθήσεως ὄργανα (δοτ.).

ΚΑΘΕΤΟΣ

1. Μάχονται ἐναντίον ταύρων (ξεν.).
2. Ὁρισμένοι πολιτευόμενοι πού εἶ-ναι καί... ὀδοντιατρικὰ ὄργανα! (αἰτ.).

3. Ὑποθετικόν — Κοιμάμαι — "Αλ-λη μορφή τοῦ 'Εσπεράντο.
4. Ἀχλὺς (δημοτ.) — Μιὰ ράτσα σκυλιῶν (ξεν.).
5. Τρία σύμφωνα πού δίδουν, προ-φερόμενα μαζύ, ἓνα... πισσουνάκι (ἰδιωματ.) — Νότα — Εἶναι τὰ δάκτυλα τοῦ χεριοῦ (ἀντιστρ.).
6. Ἀνθη — "Ο κάτοικος μιᾶς ἰτα-λικῆς πόλεως, τῆς Μένκας τοῦ Ι-ταλικοῦ ποδοσφαίρου.
7. Ἀγγλος στρατιωτικὸς ἐφευρέτης ὁμωνύμου γνωστῆς ὁδοῦ — «Λέ-γων», ἀλλὰ τὸ γράφω... ἀρχαῖστὴ.
8. Ἀρθρον — Ποταμὸς τῆς Εὐβοί-ας — Τὰ τρία τελευταῖα γράμ-ματα τῆς προηγουμένης λέξεως.
9. Σημεινὴ καὶ «αὐλόγησε» — Εἰ-δος γλυκίσματος (ξεν.).
10. Δοτικὴ ἀρχαιοελληνικὸ ἀνδρικοῦ ὀνόματος — Ἀλγόντων ρήμα...
11. Καρδιοκατακτῆτης — Δασμολόγος τῆς παλαιᾶς Τουρκίας, ἐνάβρωτος.
12. Ἐσωτερικὸν ἔνδυμα... ὅπως τὸ λένε τὸ στράτο, ἐνάβρωτος (κα-θαρ.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-ξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ οποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀ-πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ οποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζον-τίως, καθεῶς ἢ διαγωνίως, προσπα-θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Ἐννοῖται τώρα τὴ λέξι, πού βρῆκατε καὶ σθῆκετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Φάστε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς, προσθέτον-τας ὅσο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέτετε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-ται μὲ «ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμο-λογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 13 ἕως 19 Μαΐου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου Ὑπερβάλλετε τὶς δυνάμεις σας καὶ αὐτὸ συντείνει στὸ νὰ μει-ῶνετε τὴν ἀποδοτικότητα καὶ τὴν ἐνεργητικότητά σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 2.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου Οἱ ἀκρότητες δὲν πρόκειται νὰ σὰς δοθῇ στὸ σκοπὸ πού ἐπιδιώκετε ἀπὸ καιρὸ, χωρὶς νὰ φθάσετε σὲ ἀποτέλεσμα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 4.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου-21 Ἰουνίου Κινδυνεύετε νὰ χάσετε μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία πού σὰς ἔχει πα-ρυσιασθῇ τὸν τελευταῖο καιρὸ, μὲ τὴ βοήθεια ὠρισμένων φίλων. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν-22 Ἰουλίου Συγκρίνετε τὶς προφορὲς καὶ τῶν δύο παρατάξεων καὶ μετὰ μπορεῖτε πιά ν' ἀποφασίσετε τὴν τακτικὴ πού θὰ πρέπει ν' ἀκο-λυθῇ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 6.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου Μὴν εἰσθε τόσο φιλοχρήματος γιὰτὶ ἡ ζωὴ καμμιὰ φορὰ μὰς ἐπι-φυλάσσει ἐκπλήξεις, πού ὅσο κι' ἂν ἔχουμε πείρα δὲν τὶς περιμέ-νουμε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 2.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου Κινδυνεύετε νὰ χάσετε τὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ κάποιο ἄτομο πού σὰς εἶχε προκαλέσει φασαρίες στὸ παρελθόν. Ψυχραιμία.. Εὐ-νοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 7.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπρίου-22 Ὀκτωβρίου Ἀπαιτοῦν πράγματα πού ξέρουν πὼς δὲν μπορεῖτε ποτὲ νὰ τὰ φέρετε εἰς πέρας, χωρὶς νὰ παρεκκλίνετε ἀπὸ τὸν δρόμο πού ἔχε-τε χαράξει. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοεμβρίου Τὸ παιχνίδι πού σὰς παίζουν ἔχει γιὰ σκοπὸ νὰ σὰς παρασύρῃ καὶ νὰ σὰς ἀπομονώσῃ ἀπὸ τὸ στενὸ καὶ συγγενικὸ σας περιβάλ-λον. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 3.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου-22 Δεκεμβρίου Ἡ γνώμη σας ἔχει βαρύτητα μόνον ἂν στηριχθῇ σὲ ὀρθοῦς συλ-λογισμούς καὶ στὴν ἱκανότητά σας νὰ ἀποδεικνύετε τὴν ἀλήθεια. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 1.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν-νουαρίου Φροντίστε νὰ καλύψετε τοὺς ἀνθρώπους πού σὰς ἐδοθήσαν ἔστω κι' ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐκτεθῶν στὰ βλήματα τῶν οἰκείων τους. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 8.

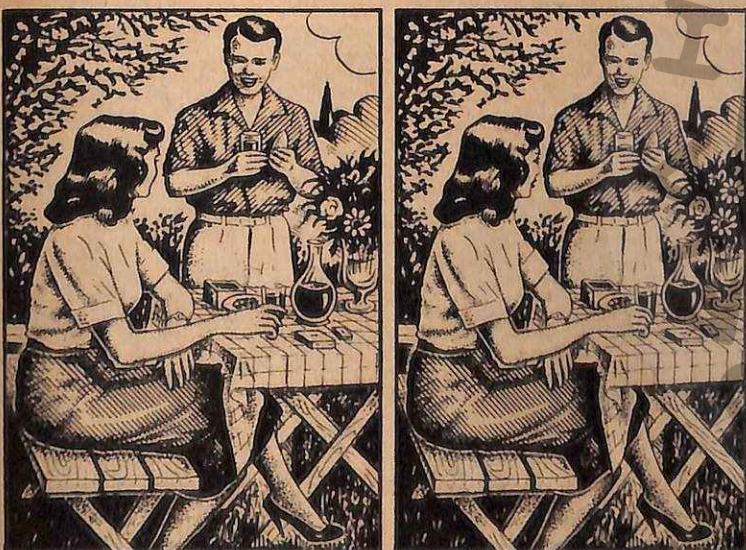

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου Μόνον μὲ μιὰ θαρραλέα προσπάθεια θὰ μπορεῖτε νὰ ἀποτελεσμά-τωθετε ἀπὸ τὸ σημείον πού σὰς ἔχει φέρει ἡ ἀγνοία καὶ ἡ ἀδιαφορία σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου Μὲ τὴν προχειρότητα πού σὰς διακρίνει δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτύ-χετε σπουδαία πράγματα, στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα τοῦλάχισ-τον. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 4.

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 8 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 57

Τὸ
μάτι
εἶναι
μάτι
λεπτό!

• Γί' αὐτὸ πρῶτα στὸν
γιατρὸ σας κι' ὕστε-
ρα σὲ μᾶς.

• Εἰδικευμένο προ-
σωπικὸ, σύγχρονα
μέσα καὶ ἐνημερό-
της στὶς τελευταῖες
ἐξελιξίσεις τῆς ὀπτι-
κῆς, σὰς ἐξασφαλί-
ζουν τὸ «μόξιμου»
τῆς ἐξυπηρετήσεως.

• ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ -
ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ-ΤΡΙΠΛΕ-
ΣΤΙΑΚΑ.

• ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ
ΤΥΠΟΥ.

• ΤΑ ΔΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
(κρύσταλλα κατ' ἐπα-
φήν).

• ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΙ.

Κι' ὅ,τι ἄλλο χρειά-
ζεσθε γιὰ τὴν ἀπο-
κατάσταση τῆς ὁ-
ράσεώς σας.

ὍΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ ὍΤΙ ΠΟΤΕΝΑ ἈΛΛΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 932 651-5

ΑΛΕΚΤΩΡ,,

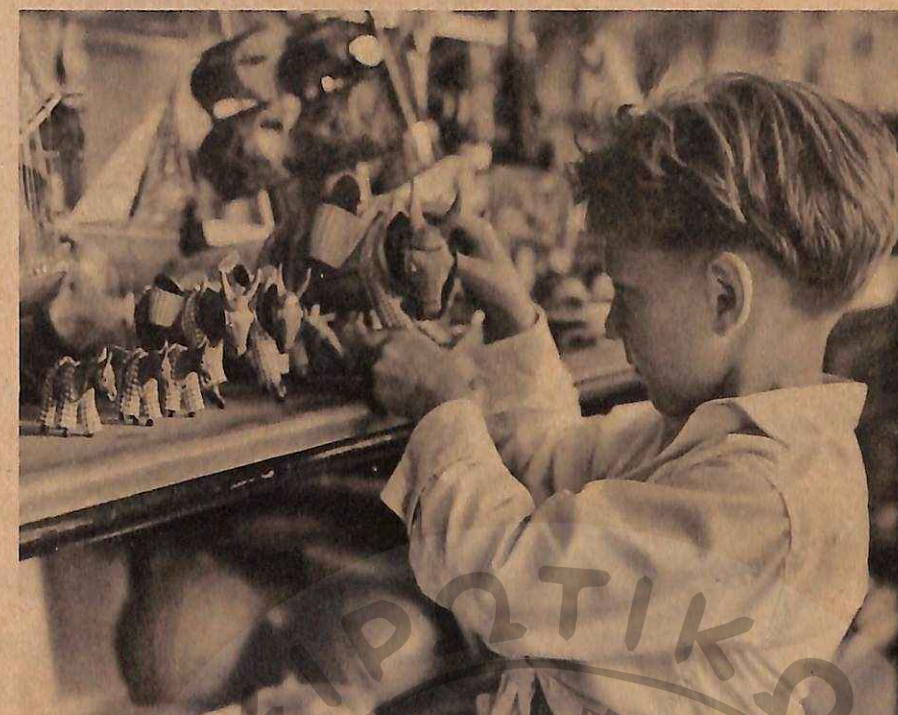

Τὸ νησί τῶν ὑπομονητικῶν τετραπόδων

"Ὅπου χάριν τοῦ τουρισμοῦ οἱ κύρ-Μέντιοι κυκλοφοροῦν σὰν πραγματικοὶ κύριοι...

Πρέπει νὰ ψάξη κανεὶς μακριὰ ἀπὸ τὰ κοσμοπολιτικὰ κέντρα τῆς σημερινῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ποὺ μαστίζονται ἀπὸ ὁμοιομορφία, γιὰ νὰ δρῇ μιὰ γραφικὴ παράδοση, μιὰ νότα ἰδιοτυπίας. "Εἶτσι, γιὰ νὰ συναντήσῃ... τὰ γαϊδουράκια μὲ τὰ παντελόνια, θ' ἀναγκασθῇ νὰ ταξιδέψῃ στὸν Βι-sκαϊκὸ Κόλπο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν "Ιλ ντὲ Ρέ, ἓνα μικροσκοπικὸ νησί τοῦ "Ατλαντικοῦ μὲ 1.000 κατοίκους. Τὸ θέαμα εἶναι πρωτότυπο καὶ ἀπολαυστικό. "Ὅλα τὰ γαϊδουράκια τοῦ νησιοῦ —καὶ ἔχει πάμπολλα— κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους καὶ στοὺς ἀγρούς φορώντας τὰ παντελόνια τους! Κάθε πρωὶ οἱ νησιῶτες, ὅπως φορᾶνε τὰ δικά τους ρούχα, ντύνουν καὶ τὰ ὑποζυγία τους... Καὶ κάθε Σάββατο οἱ νοικοκυρές, ὅπως βάζουνε στὴ μπουγάδα τὰ ρούχα τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, δὲν παραλείπουν νὰ πλύνουν καὶ τὰ ρούχα τῶν γαϊδουριῶν τους.

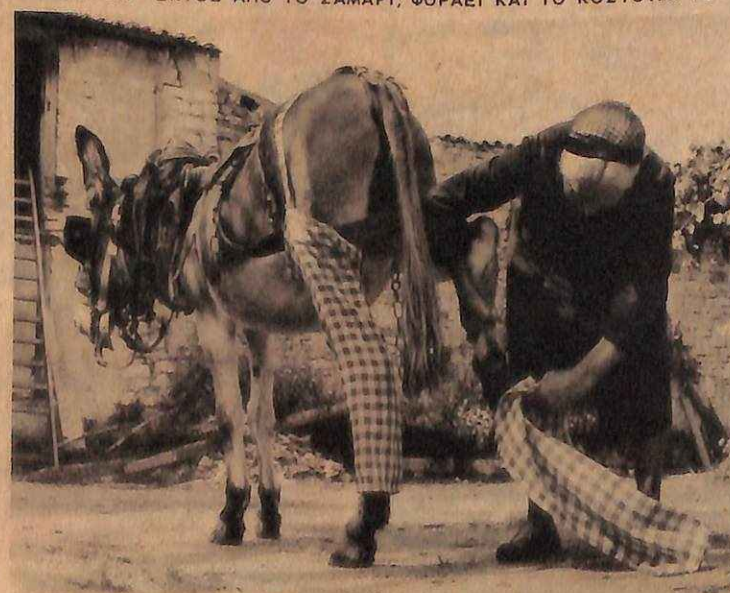
Γιατί, ὅμως, ὁλὴ αὕτὴ ἡ ἱστορία; "Ἡ παράξενη παράδοση χρονολογεῖται ἀπὸ ἀρκετοὺς αἰῶνες. Τότε τὸ νησί μαστιζόταν ἀπὸ ἔντομα, ποὺ προκαλοῦσαν μὲ τὰ δαγκώματά τους πληγὲς καὶ ἀνησυχία στὰ γαϊδουράκια. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆτες τους ἀπεφάσισαν νὰ τοὺς ντύσουν τὰ τέσσερα πόδια καὶ τὴν κοιλιά. "Εκτοτε τὰ ἔντομα ἐξαφανίστηκαν, ἡ παράδοση, ὅμως, ἔμεινε. Τώρα μάλιστα ποὺ ἐπενέβη καὶ ὁ παράγων τουρισμὸς ἡ παράδοση τὸνώθηκε, συστηματοποιήθηκε καὶ μετεβλήθη ἐν πολλοῖς σὲ κερδοφόρο ἐπιχείρησι. ■■■

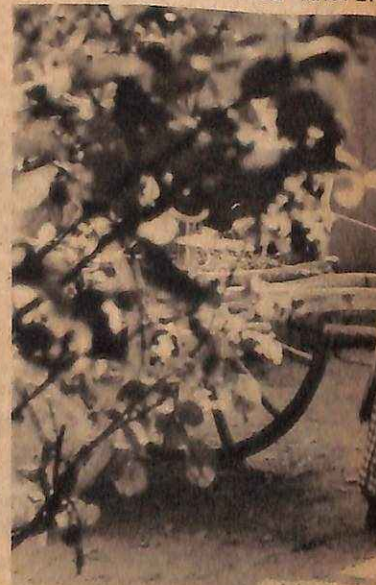
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ παιχνιδιῶν μὲ τί ἄλλο θὰ μπορούσαν νὰ συναρπάσουν τὴ φαντασία τῶν παιδιῶν; Κάθε διτρίνα διαθέτει μιὰ πολὺ πλούσια συλλογὴ ἀπὸ κυρ-Μέντιους μὲ παντελόνια.

ΓΑΪΔΑΡΟΣ ΜΕ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ — ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ. ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΣΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

ΚΑΘΕ ΠΡΩΪ· ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΜΑΡΙ, ΦΟΡΑΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΤΟΥ

ΕΤΟΙΜΟΣ, ΣΥΓΓΥΡΙΣΜΕΝΟΣ ΜΠΟΡΕΙ

ΝΑ ΦΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΥΣ ΟΛΗ ΜΕΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΝΤΥΜΕΝΟΙ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

Τόν τελευταίο καιρό πολλά είναι τὰ προϊόντα πού κυκλοφορούν στην ελληνική αγορά καί πού διεκδικούν ποιοτική ανωτερότητα.

Ἡ Βιομηχανία ASTOR εἶναι γνωστή ἀπό πολλά χρόνια στην Ἑλλάδα καί ἔχει κατακτήσει τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ μέ τίς ξυριστικές λεπίδες "μπλέ," καί "κόκκινη". Τίς ξυριστικές λεπίδες πού ἐπεβλήθησαν καί εἰς τὸ ἐξωτερικόν λόγω ἀνωτερότητος καί πού ἀποτελοῦν μία πρώτη ἐγγύησι γιά κάθε προϊόν τῆς ASTOR.

Σήμερα ἡ ASTOR σᾶς προσφέρει τήν ὁδοντόπαστά της. Καί τήν συνιστᾷ μέ τήν βεβαιότητα ὅτι προσφέρει στην ελληνική οἰκογένεια τὸ τέλειον.

Ἡ ὁδοντόπαστα ASTOR εἶναι ἀποτέλεσμα πολλῶν πειραματικῶν προεργασιῶν καί ἔχει κατασκευασθῇ βάσει τῶν τελευταίων ἐπιστημονικῶν μεθόδων καί μέ τὰ τελειότερα μέσα. Δοκιμάστε τήν ὁδοντόπαστα ASTOR σήμερα. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δᾶ σᾶς κατακτήσῃ μέ τήν ποιοτική της ἀνωτερότητα καί μέ τὸ ὑπέροχο ᾄρωμά της, πού χαρίζει εὐεξία.

Ὅλοι γνωρίζομε ὅτι ἡ καλή γεύσις καί ἡ καθαρή ἀναπνοή μᾶς δίνουν διάθεσι εὐχάριστη. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνει ἡ ὁδοντόπαστα ASTOR χάρις στην προσθήκη τῆς μοναδικῆς χημικῆς συνδέσεως CAREX, πού ἐξουδετερώνει τὰ βακτηρίδια μέσα στοῦ στόμα καί ἐξασφαλίζει τήν ὑγεία τῶν δοντιῶν σας. Χαρεῖτε τὸ χαμόγελό σας μέ ὁδοντόπαστα ASTOR. Καί σημειώστε: Κυκλοφορεῖ παντοῦ στην λιανική τιμὴ τῶν 5 δραχμῶν ἂν καί προσφέρεται σὲ μεγαλύτερη ποσότητα ἀπὸ τήν συνηθισμένη.

Ἡ ὁδοντόπαστα ASTOR εἶναι ἓνα ἐπίτευγμα τῆς βιομηχανίας μας, πού μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερηφανευόμαστε.

Σὲ λίγο δᾶ ὑπερηφανεύεται γι' αὐτὴν κάθε ελληνική οἰκογένεια. Γιατί ἀμέσως κατακτᾷ τήν ἐμπιστοσύνη ὅλων.

Ἡ τελειότης εἶναι ἀποτέλεσμα μελέτης καί ἡ ὁδοντόπαστα ASTOR ἐπέτυχε τήν ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ.

Ἡ ΕΛΛΑΣ ἐξεπροσωπήθη στὸ ἐφετεινὸ Φεστιβάλ τῶν Καννῶν μέ τὴν «Ἰλία», τὴν καινούργια ταινία τῆς Μελίνας Μερκούρη, ἡ ὁποία εἶναι καί ἡ παραγωγὸς τοῦ φίλμ. Ἡ ταινία αὕτη, πού προσεβλήθη πολὺ ἐντυπωσιακᾶ, τὴν περασμένη Κυριακή, παρουσία τῶν βασικῶν ἐρμηνευτῶν τοῦ ἔργου καί μέ ἐμφάνιση μπουζουκιῶν, καθὼς καί ἐιδικοῦ ἐλληνικοῦ χορευτικοῦ ὁμίλου, ἔχει, ὡς γνωστὸν, σκηνοθετηθῇ ἀπὸ τὸν Ζύλ Ντασσέν. Ὁ διακεκριμένος σκηνοθέτης λαμβάνει καί ὁ ἴδιος μέρος στην ἐρμηνεία τοῦ ἔργου. Ἀκριβῶς ὁ Ζύλ Ντασσέν εἰκονίζεται ἀνωτέρω, σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ταινίας του, καί μαζί ὁ γνωστὸς σκηνοθέτης καί καλλιτέχνης τῆς δραματικῆς σκηνῆς Μήτσος Λυγίζος, πού παίζει κι αὐτὸς στην «Ἰλία». Στὸ ἴδιο φίλμ, πλάι στην Μελίνα Μερκούρη, ἐμφανίζονται ὁ Γιώργος Φούντας, ὁ Τίτος Βανδής, ἡ Δέσπω Διαμαντίδου, ὁ Δημήτρης Παπαμιχαήλ, καθὼς ἐπίσης καί ὁ Ἀλέξης Σολομός, σ' ἓνα μικρὸ ρόλο.

Ἡ ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Τὸ τελευταῖο ἔργο τοῦ χειμῶνος καὶ τὰ πρῶτα τοῦ καλοκαιριοῦ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Ἡ τελευταία πρεμιέρα τῆς χειμερινῆς περιόδου δόθηκε τὴν περασμένη Πέμπτη, στὸ «Ἑθνικὸ Θέατρο», μέ τοὺς «Φοιτητὰς» τοῦ Γρηγορίου Ξενοπούλου. Εἶναι ἡ τρίτη φορὰ πού ἀνεδάξει ἡ κρατικὴ σκηνὴ τὸ ἐλληνικὸ αὐτὸ ἔργο, πού ἀποδεικνύεται καί πάλι ἀγέραςτο. Βασικὴ ἀρετὴ του εἶναι πάντα τὰ νεῖα πού τὸ πλημμυρίζουν. Ὅλο τὸ ἔργο εἶναι γεμάτο ἀπὸ τὸ φῶς τους, ἔχει τὴν σφραγίδα τους, παρουσιάζει τὰ δνεῖρα, τίς τρέλλες, τίς ἀγάπες τους, εἰκονίζει τοὺς φανατι-

μοὺς, τοὺς ἐνθουσιασμοὺς, τίς πλάνες τους, εἶναι γεμάτο ἀπὸ τὸ αἶσθημα, τὴ θροσιά, τὸν παλμό πού τὰ διακρίνει. Βέβαια, πολλὰ πράγματα οἱ ἐξελίξεις τῆς ἐποχῆς τὰ ἔχουν ἀτονήσει καί ὀρισμένα μάλιστα φαίνονται τελείως ξεπερασμένα. Ἐν πούτοις, τὸ βασικὸ θέμα καί ἡ ἐξαιρετὴ μαεστρία τοῦ ἐπατέρα τοῦ νεοελληνικοῦ ἀστικῶν θεάτρου» προσελκύουν συνελικά καί τὸν σημερινὸ θεατῆ. Πρὸ πάντων, ὡς τὴ μέση τοῦ ἔργου, ἡ φαιτητικὴ ζωὴ τοῦ 1903 —δταν οἱ φοιτητὰ κατέβαιναν

σὲ συλλογή γιὰ τὸ γλασσικό ζήτημα καί παρακαλοῦσαν μέ ρομαντικὴ διάθεση τίς Ἀρσενιάδες δταν σχολάζαν— σὲ παίρνει ἀπολύτως μέ τὸ μέρος της. Εἶναι, μ' ἄλλα λόγια, οἱ «Φοιτητὰς» ἓνα ἔργο χαρακτηριστικὸ καί ἀντιπροσωπευτικὸ μιᾶς ἐποχῆς πού δχι μόνο προκαλεῖ γλυκὲς νύσταγες, ἀλλὰ ἔχει ἐπὶ τῆς σκηνῆς δημιουργή—δημιουργὸ μέ τὴν συγγραφικὴ μαεστρία ἐνὸς Ξενοπούλου— νὰ ἐμφανίσῃ μιὰ ἀγέραςτη, εὐχάριστη, δρασερή, δσο καί συγκινητικὴ καί δραματικὴ σύν-

θεση. Γιατὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι συνολικά οἱ «Φοιτητὰς», μ' ἄρα ἐλαττώματα κι ἂν τοὺς καταλογίσῃ κανεῖς. Μ' ἄλη, δ' ἄλλω, τὴν συμβατικότητα τῆς εἰδυλίας ἐξελίξεως καί λυσώσ τους καί μ' ὅτι ἄλλο θελήσῃ κανεῖς νὰ καταλογίσῃ στὸ παθητικὸ τους. Δὲν εἶναι βέβαια ἓνα ἀριστοῦργημα, ἀλλὰ ἀδιστακτὰ θὰ πρέπει νὰ πῇ κανεῖς ὅτι παραμένει ἓνα θεατρικὸ κείμενο ζωντανὸ καί ἐνδιαφέρον, πού μόνο ἀπὸ τὴν τρίτη πρᾶξη καί ἔπειτα ἐμφανίζεται μέ κάποιες ρυτίδες ἢ, ἂν θέλετε καλῶ-

Τέσσερα νέα ελληνικά έργα πρίζας εἰς τὰ δερινὰ θέατρα

τερα, με πράγματα που η σημερινή νοοτροπία τα έχει τελείως ξεπεράσει. Πάλι υποβοηθεί στη δημιουργία της συνολικά ικανοποιητικής εντύπωσης ο τρόπος με τον οποίο ο Σωκράτης Καραντινός έχει σκηνοθετήσει και παρουσιάσει το κείμενο του Γρηγορίου Ξενοπούλου. Από τις τρεις διαφορετικές παραστάσεις των «Εφιδρών», που έχει κατά καιρούς ανεβάσει το «Εθνικό Θέατρο», νομίζω ότι η σημερινή είναι η καλύτερη και σε όφρνει πιο κοντά στο έργο και στους ήρωές του. Τους ήρωες αυτούς που τους ζωντανεύει

παρσατικά και χαρακτηριστικά το σημερινό επίπεδο ερμηνείας: 'Η Αντίληψη Βολάκου είναι μία τριφυρφή-φάντασμα με συγκινητικές νότες αξιόλογες. "Ισως μερικές στιγμές οι νότες αυτές να είναι κάπως υπερβολικές, αλλά συνολικά η ήρωΐδα του Ξενοπούλου δίνεται Παρσατικά και τριφυρφή. 'Ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ έχει όλα τα εξωτερικά στοιχεία του ρόλου, αλλά στο καθαρό υποκριτικό μέρος, εδω κ' εκεί, εμφανίζεται με κάποια προχτύπητα και υπερβολική αδρότητα, που τον αδικούν. "Εξαιρετος ο Νίκος Τζόγιαν, προσελ-

κύριε ζωοπα. 'Ο Τάκης Γαλανός έχει ξαναπαίξει με την ίδια έκφραση κατά την τρίτη φοιτητή, έτσι που γι' αυτόν θα πούμε ότι επαναλαμβάνει Ικανοποιητικά την γνώμη του επίτηξη. Τό ίδιο ίσχυι γιά τόν Χριστόφορο Νέζερ, που ξαναζοτανεύει δημιουργικά τήν παλιά του επίτηξη. 'Η κ. Μιράντα έχει και εδώ τήν άνηση καί τήν φυσικοτήτα που διακρίνουν τό παλινμό της. "Ισως μονάχα—εσοί καί είναι—η κυρά-Μάρω χήρα γιατρού—ή δ-λη έμφάνισι της φτωχής γυναίκας που νοιάζεται δωμάτια στους φοιτητάς ν' α-

ἀποζητούσε λιγώτερη ἐπιβλητικότητα. Ἡ Πόπη Παπαδάκη εἶναι περίεργη πῶς δὲν τὰ πολυκαταφάνει σ' ἓνα ρολόκι χωρίς ιδιαίτερες ἀξιώσεις, ἡ δὲ Βάσω Μεριδιώτου δὲν ἔχει, ἀπὸ τὰ πράγμα-
τα, περιθώρια μῆς κάποια οὐσιαστι-
κή ἐράσως. Τέλος, ὁ «Ἄρης Βλαχο-
πούλος ζωντανεῖ στὸν σωστό τόνο
καὶ κατὰ τρόπον ποὺ προσελκεῖ ξεχω-
ριστὰ τὸν «πατέρα» τῶν φοιτητῶν.

Καρζής και «Όρνιθες»

Καί τώρα ἂς μιλήσουμε γιὰ τὰ ἐργα τοῦ καλοκαίριου. Πρῶτα-πρῶτα αὐτὲς τὴς ἡμέρας ἀναγγέλλεται καινούρια ἐμφάνιση τοῦ «Θυμεικοῦ Οἴκου». Αὐτὴ τὴν φορὰ ὁ Λίνος Καρλὺς θά παρουσιάσῃ στὸ «Βόρειον» Ἡρώδην θά παρουσιάζῃ μιὰ ἀρχαία τραγωδίαν τοῦ Ἀττικῆς ἐποχῆς. Εἶναι οἱ «Τραχινίαις». Τὸ Σοφοκλ., ποῦ ἔχει ἀνάδυσεν ἀπὸ ἀληθινὰ σκληρὰ μόχθοι τοῦ δημοφιλῆ τοῦ θυμεικοῦ οργανισμοῦ, τόσo γύρω ἀπὸ τὸν χώρο, ὅσο καὶ ἀπὸ τὰ οικονομικὰ μέσα ποῦ απαιτεῖ ὁ κύκλος αὐτῶν τῶν παραστάσεων. Θὰ ἔχουμε, ὁμως, καὶ ἐπαυμένην τὴν «θεάτρων Τέχνην» τὸν στίβο τοῦ ἀρχαίου θεάτρον. Ὁ Κάρλος Κοὺν θά ἐναρτιώσῃ τις «Ορνιδεῖς», γιὰ νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ περσινὴ ἀτυχία τους. Αὐτὴ τὴν φορὰ ἡ κυμαδιὰ τοῦ Ἀριστοφάνη — μὲ τὴν ἴδια βασική διανοήσιν — θά δοθῇ στὸ υπαίθριο θέατρο τοῦ Νίκου Χατζικού. Ἡ προοπτική εἶναι ὁ κύκλος τῶν νέων αὐτῶν παραστάσεων τῶν «Ορνιδων» νὰ ἐγκαινιάσῃ στίς 27 Μαΐου καὶ νὰ διαρκέσῃ ὥς τίς 12 Ἰουνίου. Δηλαδή 15 ἡμέρες. Ὁ Χατζικός θὰ ἐμπληρώσῃ τὸ μουσικὸ μέρος καὶ θὰ ὑπάρξῃ καὶ εἰδικὴ χοροδία ἢ σοπλὸς τὸν Μούστιο, ποὺ μετεκλήθη ἐκείνῳ ἀπὸ τὴν Βιέννη. «Υστερα, στὰ τέλη Ἰουνίου, ὁ Κοὺν καὶ ὁ συνεργάτης του θὰ φύγουν γιὰ τὴν Θεσσαλονίκη, ὅπου θὰ παρουσιάσουν τίς ἐφετεινὰς ἐπιτυχίας τοῦ «Θεάτρον Τέχνης» καὶ ἐνδοχρόμιως καὶ μιὰ ἑλληνικὴ κυμαδιά.» Ἀν τὰ καταφέρῃ ἡ Μελίνα Μερκούρη νὰ βεβαίωσιν ἀπὸ τίς ποιήσεις υποχρεώσεις της τοῦ εξωτερικοῦ, τότε θὰ ἵδωσιν ὁ Θεσσαλονικεὺς καὶ τὸ «Λυρικὸ πούλι» τῆς νεότητος. Ἐν τῷ μεταξύ ἄξιζεν νὰ υπογραμμίσῃ ἱλαίτερα ἡ ὑποδοχὴ — ἡ ἀράστασια θερμῇ ὅπως μετεβόσαν — τὰ σχετικὰ τηλεγράφηματα — τῆς ὁποίας ἔτυχε στὸ Φεστιβάλ τῶν Καννῶν ἡ ταῖνια τοῦ Ντασσέν, ὅπου πρωταγωνιστεῖ ἡ Μελίνα.

Ἡ κίνησις Θεσσαλονίκης

Εν τῷ μεταξύ ἀπὸ τὴν μακεδονικῇ προτείνουσιν γύρισε ὁ Μῆνης Φωτόπουλος, ποὺ γνώρισε μεγάλη ἐπιτυχία τὸν «Δὺν Καμίλο», καὶ δίνει ἐκεῖ τὴ τελευταίαν του παραστάσειν ὁ Ντίνος «Χήκοπουλος». «Αἴζειν» ν' ἀναφερθῇ διὰ τὴ Μαρία Κωνσταντάρου, ποὺ ἀντίταξιςσε στὸ «Κοροδαὶ» τῆς δεσποινίδος τὴν Τζέην Καρέν, ἄρεσε πάρα πολὺ καὶ τὴ ἐγκυρια κριτικὴ τῆς ἀφιέρω-
σεως τὰ πλεονεκτήματα σχόλια. Τώρα στὴν προτείνουσα τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἐμφανίζεται ὁ «Νέο Θέατρο» τοῦ Βασίλει Διαμαντοπούλου καὶ τῆς Μαρίας Ἀλκαίου, ποὺ δὲν ὑπάρχει ἀμφι-
βολία διὰ τὰ κατὰ τὴν τὸ ἐκεῖ ποιη-
τικὸν κοινὸν μὲ τὸ ἔργον τοῦ Κασάνου «Τὰ δένδρα πεθαίνοντες ὄρθαι», ποὺ πα-
ρουσιάζει τὸ θέατρο «Παλλάς».

Οἱ θῖασοι τῶν Ἀθηνῶν

Η προοπτική της θιασσορικής αυτής
δυσόδο είναι να εγκαθιδρύσει με το ίδιο
αυτό έργο και το θερινό της θέατρο,
που κτίζεται εδώ και το οποίο θα ελ-
πει—έπως έχουμε ξαναπεί—στην οδό
Πατριάρχου, στη στάση 'Αγγελοπούλου.
Παράλληλα έχουν πιά προσδιορισθεί ό-
λα τα έργα που θα παρουσιάσουν οι
άλλοι σύγχρονοι θίασοι του καλοκαι-

ριού. "Ετσι θα έχουμε πρώτα-πρώτα την ανασίωση μιας παλιάς μεγάλης επιτυχίας του Δημήτρη Μπόγρη, που θα γίνει από τη σκηνή του θεάτρου «Βέμπο». Στο θεάτρο της η Σοφία Βέμπο, με συνδιασάκρην τόν δημοφιλή κωμικό Χρήστο Ευθύμιο, θα παρουσιάσει την «Καινουργία ζωής». "Αν θυμάμαι καλά, πάνε κάπου 25 χρόνια από τότε που πρωταγείζε η Μαρίκα Κοτοπούλη μαζί με τόν Βασίλη Λογοθετίδη την ελληνική αὐτή θεατρική επιτυχία. "Ενα θαυμάσιο επίτελετο ἐρμηνεύσεσιν κοντά τους: Γιώργος Παπάς, Μαίρη Ἀρώνη, Ρίτα Μυράτ, Θεόδωρος Ἀρώνης, Σπάρκο Στεφανίδου. Τό ἐργό χάλασε κέσμο κα ἀνάμεσα σ' ἐκείνους πού τό χειροκρότησιν ἦταν κι τό ἀείμνηστος Βασίλειος Γεωργίους Β', καθώς κα τό τότε διάδοχος Παύλος. Κατέπιν ἡ «Καινουργία ζωῆς» ἀνέθηκε κι ἀπό τό «Εβνικό Θεάτρο», στά 1948 στόν Πειραιά, καί κατόπιν στά 1949 καί στήν Ἀθήνα. Τούς βασικούς ρόλους ἀπέδωσαν τότε ἡ Ἑλένη Χαλκίση καί ὁ Χριστόφορος Νέζερ. Ἡ ἑκδοή ἔλαβαν μέρος τό Γιάννης Ἀποστολίδης, ἡ Ρίτα Μυράτ, ἡ Καίτη Λαμπροπούλου, ἡ Λουίζα Ποδημάτ, ὁ ἀσέφυκο Βλάχογιάννης, ὁ Πέτρος καί ἄλλοι γνωστοί καλλιτέχνει.

Τὰ ἔργα τοῦ Κατράκη

Σ τὸ ἄλλο θέατρο τῆς οὔου Καρόλου ὁ Σταυρίδης μὲ τὸν Παπαγιαννόπουλου, τὴν Κοντοῦ καὶ τὴν Σκούρα θὰ παρουσιάσουν τὴν καινούργια κωμῳδία τὸν Τσιφόρου καὶ τοῦ Πελοπίου Βασιλειάδη «Ἐλέα μέρως τὸ Παρίσι». Ὁ Χατζίσκος πάλι, στὸ θέατρο τὸν τῆς οὔου Μαυρομματιάδου, θὰ ἐμφανίσῃ τὸν «Ναστραττίν Χότζας», κατὰ σκηνικὴν πόδωσιν τοῦ Γ. Σταυρίου καὶ σκηνοθεσίαν τοῦ Μήτσου Λυγίου. Ὁ Μάνος Κατράκης, ἐξ ἄλλου, προσέφυγε ἐφ' ὅσως σὲ μιὰ ἰσορρομίαν. Ἀφοῦ δίδασκε καμμίαν σαρκαστικὰν ἔργα, διέλαξε διὰ ἑλληνικῶν. Ἐνὰ τοῦ Νότη Περιγιάννη «Ἡ Ἀντιγόνη τῆς κατοχῆς», ἔργο ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν πάλιν γιὰ τὴν ἑλευθερίαν καὶ τὴν ἐποχὴ τῆς κατοχῆς καὶ ἕνα ἄλλο ποὺ μεταφέρει στὴ σκηνὴ τὸν θαυμαστὸν «Πεταλοῦχα» τοῦ Κονδύλλα. Τοῦ ἀρεσκὰν καὶ τὰ διὸ αὐτὰ ἔργα. Ἐστὶ ποὺ θὲρῃσκε σὲ δυσχερέϊα ἐκλογῆς. Ἀπεφάσισε, λοιπὸν, νὰ τὰ παίζῃ καὶ τὰ διὸ. Ὁ ἀνέθετο πρῶτα τὸ ἔργο τοῦ Περιγιάννη καὶ κατόπιν, 15-20 ἡμέρας ἀργότερα, θὰ παρουσιάσῃ καὶ τὸ δεύτερον, ποὺ ἡ σκηνικὴ τὸν ἀπόδωκε ὀρεγνέον, ποὺ ἔναν ἐν συγγραφῇ, τὸν Ἀγλαΐαν Νίκα. Κατόπιν — θὲρῃσκε τὸ πρῶτο ὥστε νὰ μποροῦν αὐτὸ ἴδιον περίπου σκηνογραφικὸ πλῆθος νὰ ἐκτυλίσσονται καὶ τὰ διὸ ἔργα— τὸ «Ἑλληνικὸ Λαϊκὸν Θέατρον» θὰ παίζῃ τὴν μιὰν ἡμέραν τὸ ἕνα καὶ τὴν ἄλλαν τὸ ἄλλο. Μ' αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν σημειώμας κατὰ ποὺ μετέβηκε ἕνα παλιὸ θεατρικὸν στέλεχος, ὁ φίλος Γ. Βαυβάκης. Ὁ «Πεταλοῦχα» ἔχει γινεῖ καὶ ἄλλοτε θεατρικὸν ἔργο, ἀπὸ καίποιν ἐν συμπαρίσταν κατὰ τὸν δημιουργὸν τοῦ. Αὐτὸ συνέβη κατὰ τὸ 1932 καὶ ἀνέθηκε ἀπὸ τὸν Βασίλειον Λογοθέτιδιν σὲ μιὰ τυνὴν στὴν Κρήτην. Τὸν Πατοῦχα ἀπέδωκε ὁ Γιάννης Ἀποστολίδης καὶ οἱ παραστάσεις πρὸς δόξαν καὶ σὰ Χανιά καὶ στὸ Ἡράκλειον σημείωσαν πολλὴν ἐπιτυχίαν. Μάλιστα ἡ θεατρικὴ ἐκείνη διασκευὴ τοῦ «Πεταλοῦχα» ἐπρόκειτο νὰ παιχθῇ τότε καὶ στὴν Ἀθῆναν, ἀλλὰ τὸ θέμα προσέκρουσε σὲ ἀξίσεις ποσοστῶν τῶν κληρονομῶν τοῦ Κονδύλλα.

Μονάχη ἡ Κατερίνα, ἀπ' ὅλους τοὺς
θερινούς θιάσους, εἶναι ἁπλῶς ἐπα-
κρικὴς, ὡς τὴν ὥρα πού ἐγράψαν
αὐτὲς ὁ γραμμὲς, τοῖς ἀπὸ 2-3
ἔργα πού εἶχε προκεῖν ὅ ἀποτελεῖ
τὸ ἐνοικητήριό τοῦ θερινοῦ βεάτρου τῆς
τῆς πλατείας Κυριακῆς. Ἡ Ἀρνή με-
τὰ τὸ Φωτοπυλὸ, τὸ ἔχουμε ξαναπῆ: ὅ
ἀνεβάζουν μιά καινούργια κομμάτια τοῦ
Δημήτρη Παθῆ, πού ὁ κορυφαῖος εὐδο-
μοφῶς τῆς ἐπιτοφῆρας εἶναι Μαίρη

τά λεία όλα. Ὁ θίασος τοῦ Ἰορδάνη Μαρίνου θά παρουσιάσει τὸ ἀποστομικό ἔργος τοῦ Ἑλμιν Οὐλλάιμας Ἡ νύχτα τῆς πέρας, ἡ ἔκτακτη ἐμφάνιση τῆς μεγάλης Κυβέλης. Στὸν θίασο συμμετέχουν κι ὁ Γρηγόρης Βαφιάς. Τέλος, οἱ Λιάκος Χριστοφάνου, οἱ πολὺς θά ἐγκαίνισαν τὰ μετατρέπόμενα σε βερνὰ «Διο- νυσία», τῆς οδοῦ Ἀμερικής, μὲ τὴν ἀποστομική σκηνική δημιουργία τοῦ γνω- στοῦ συγγραφέως Φρέντερικ Νότ «Ὁ δολοφόνος θά ἐλθῇ τὰ μεσάνυχτα». Αὐ- τὰ γιὰ σήμερα.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Χωρίς Θινέξο

Δίνει τό πίο
αποτελεσματικό
ΞΥΡΙΣΜΑ

ή κρέμα Ξυρίσματος ΜΠΡΑΣΛΕΣ (χωρίς πινέλο)
ΒΕΛΟΥΔΕΝΙΟ ΔΕΡΜΑ - ΣΥΝΕΧΗΣ ΦΡΕΣΚΑΔΑ

"ΟΛΥΜΠΙΑ", Αντιπροσωπεύει και διανομαί
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 16 ΤΗΛ. 532.774 - 527.896

**Ἀθλητικά παιχνίδια
στο κατάστρωμα
τοῦ "ΟΛΥΜΠΙΑ"**

* *Ταξιδεύετε μετ' Ἀούγκριτον*
Υ/Π „Ολυμπία“

23.000 TONNEN-TAXYTHOR 21 MILION

GREEK LINE

Τὸ Ὑπερῳκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ" προσφέρει σὲ ὅλους ἀνεξαίρετως τοὺς ἐπιβάτας τοῦ πρωτοφανεῖς ἀνέσεις καὶ πολυτέλειαν.

ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΑΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Γιὰ τὸ ἰδεώδες κολλάρισμα

**Κυκλοφορεί σε κομψότατα
Βαζάκια με πλήρεις οδηγίες..
καί... προσέξτε**

ΣΕ ΚΑΘΕ ΒΑΖΑΚΙ ΚΙ' ΕΝΑ
ΕΙΔΙΚΟ ΚΟΥΠΟΝΙ ΔΩΡΩΝ

Κόλλα ΚΛΙΝ
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΛΙΝΕΞ

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΔΟΞΑ Μ' ΕΝΑ ΤΟΛΜΗΡΟ ΜΑΓΙΟ

Η ΛΑΡΙ ΛΕΗΝ, ΞΑΝΘΗ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΚΑΛΛΟΝΗ 21 ΕΤΩΝ.
ΕΙΣΒΑΛΛΕΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ Μ' ΕΝΑ ΔΙΚΟ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟ

Χόλλυγουντ! Πόσα κορίτσια δεν όνειρεύονται να τó επισκεφθούν, πόσες άγνωστες στάρλετ δεν ελπίζουν να γνωρίσουν κάποτε την Μέκκα του κινηματογράφου, να διασχίσουν τούς τεράστιους δρόμους της, να ένωθούν με τά αγαπημένα τους εφδωλα τής όδóνης.

Ή Λάρι Λέην είχε αυτή τήν τύχη. Σε ηλικία 21 έ- τών εξέλεγή «Μίς» τής μικρής πόλεως Ντόγκπατς καί, γεμάτη ελπίδες, έφυγε για τó Χόλλυγουντ.

Στό χώριό της ήταν πασίγνωστη, στο Χόλλυγουντ είναι τελείως άγνωστη. Στό Ντόγκπατς ήταν βασίλισ- σα τής όμορφιάς, στην πρωτεύουσα τού σινεμά ελπίζει να γίνη βασίλισσα τής τέχνης. Για τίς γυναίκες, βέβαια, πολλές φορές καί ή όμορφιά είναι τέχνη ή τουλάχιστον στενά συνδεδεμένη μ' αυτήν.

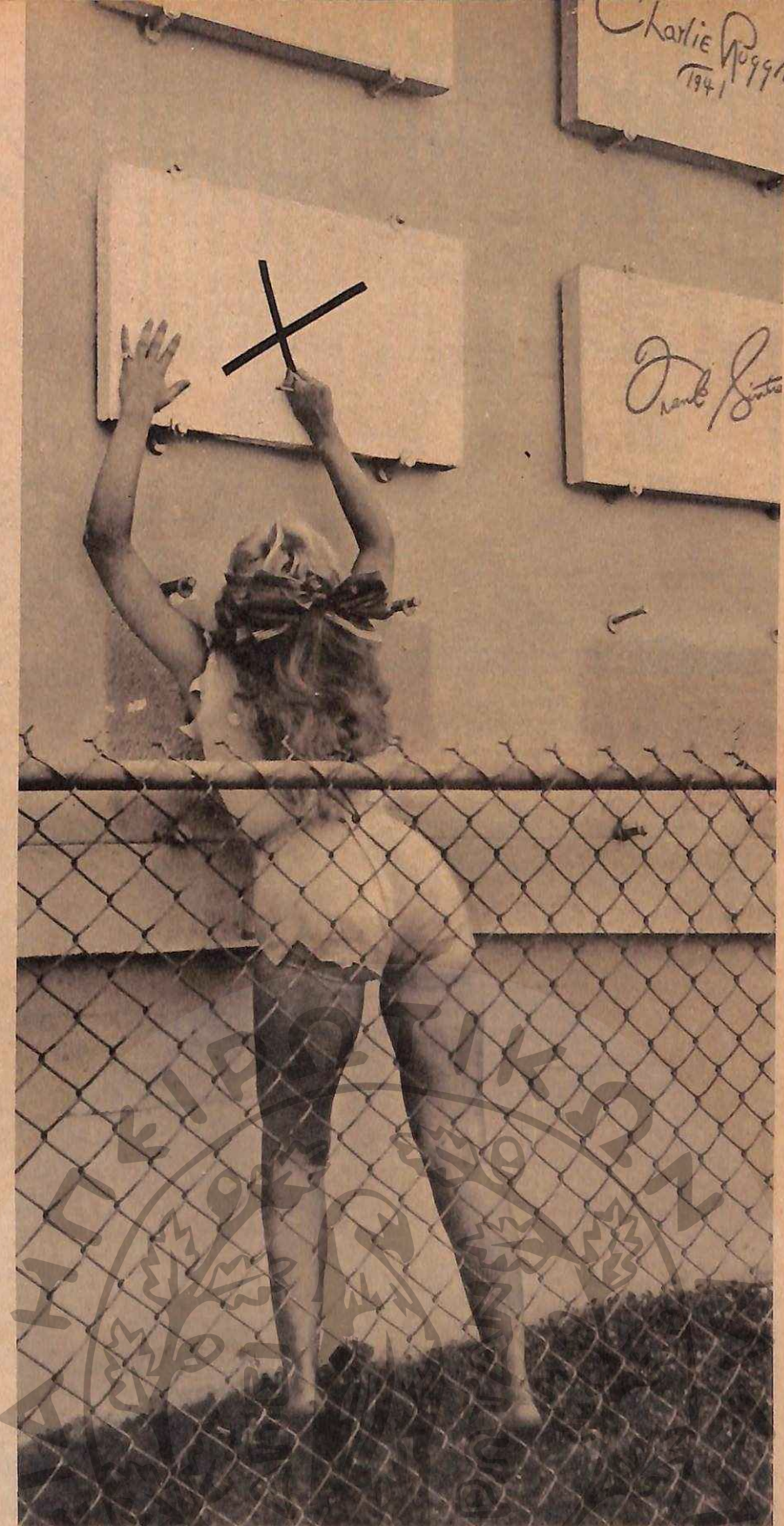
Παράδειγμα τόσα διάσημα όνόματα τής όδóνης, που δρῆκαν τó δρόμο τής τέχνης χάρη στις καμπυλότητες τούς.

Έτσι καί ή Λάρι, μόλις έφθασε, έπωφελήθηκε από τίς λιακάδες για να διασχίση θυπόλητη, με ένα μαγικό «σέξυ», τούς πιο μεγάλους δρόμους. Ήξερε πως σε κάθε δῆμα της θα διασταυρωνόταν με μιά διασημότη- τα, έναν παραγωγό, έναν κυνηγό ταλέντων.

Στὴν τεράστια Λεωφόρο τής Δύσεως ανέπóλησε τó πεπρωμένο τών αγαπημένων της ειδώλων, στο Μπῆντε- ρλυ Χίλλς είδε τίς βίλλες τούς, τ' αυτοκίνητά τούς, τὰ μυθικά πλούτη τούς, καί ύποσχέθηκε στόν έαυτό της να γίνη μιά μέρα κι αυτή διάσημη, να έχη κι αυτή τή βίλλα της στο Μπῆντερλυ Χίλλς, να γίνη κι αυτή ένα σύμ- βολο που θα όνειρεύονται να φθάσουν χιλιάδες μικρές στάρλετ, χιλιάδες βασίλισσες τής όμορφιάς, που κατα- φθάνουν καθημερινά για να κατακτήσουν τó Χόλλυγουντ.

Όστό ο δμως πρέπει να έργασθῃ σκληρά για να κά- νη πραγματικότητα τὰ όνειρά της. ■ ■ ■

ΛΑΡΙ ΛΕΗΝ. Ήλικία 21 έτών, μάτια γαλανά, μαλ λια ξανθά, ύψος 1.68, λοιπα στατιστικά στοιχεία: 99- 52,5 - 89. Τί περισσότερα εφδία χρειάζεται ή νεαρή καλλονή για τήν κατάκτηση φῆμης καί πλούτου;

(Φωτ. Len Sirman)

ΣΤΟ ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ, σίγουρη για τήν επικείμενη έπιτυχία της, φρόντισε να εγγράψῃ ένα Χ (άφου ά- κόμη δεν είναι γνωστό με τί όνομα θα λανσαρισθῇ στο κινηματογραφικό στερέωμα) στις πινακίδες δ- που αναγράφονται προσωπικότητες τής 7ης τέχνης.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ «Τσάινις Θῆατερ», όπου είναι αποτυπωμένα πάνω σε τσιμέντο τὰ πέλματα καί τὰ χέρια διασήμων προσωπικοτήτων τής όδóνης, ή Λάρι έκανε σύγκριση τού ποδιού της με τó απο- τύπωμα τού ποδιού... τού Ρίτσαρντ Γούντμαρκ.

Η Άγιον ολή χώρα των δαυμάλων

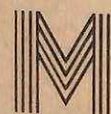
ιάσανε κιόλας οι ζέστες. Τα θαμπά πρωινά του Μάη είναι το προμήνυμα του πραγματικού καλοκαιριού που δεν είναι πιά μακριά. Οι αποπνικτικές ζέστες του Ιουνίου - Αυγούστου θα εξουδετερώσουν κάθε μας ενέργητικότητα και θα μάς φέρουν σε μία καταστατική ναυχέλεια, περιορίζοντας το ενδιαφέρον και την ζωτικότητα μας σε κάθε μας έκδηλωση. Μοναδική μας πιά σκέψη θα είναι μία ήρεμη ακρογιαλιά, ή ίσκιος ενός πεύκου και κάποιο παγωμένο αναψυκτικό, που θα μάς δροσίσει μέσα στην κάμα του αθηναϊκού καλοκαιριού. Μια παγωμένη πορτοκαλάδα, ένας καφές, ένα παγωτό, θαρρεί κανείς ότι μάς δίνουν κουράγιο ν' αντιμετωπίσουμε το πέρας της ζεστής ημέρας. Άλλα δεν φθάνει να θέλει κανείς κάτι παγωμένο. Τους καλοκαιρινούς μήνες, με την έλλειψη του πάγου, η οποία παρουσιάζεται σποραδικά, αλλά κατά διαδοχική σύμπτωση στις πιο ζεστές πάντοτε ημέρες, κινδυνεύουμε να χάσουμε και την μοναδική απόλαυση ενός ποτηριού παγωμένου νερού. Και, σαν να μην έφθανε αυτό, κάθε νοικοκυρά αναστατώνεται από το φόβο της αλλοίωσης των τροφών, που είναι τόσο μεγάλος ιδιαίτερα στους ζεστότερους αυτούς μήνες. Άλλα γιατί να σκεπτόμαστε ακόμη αυτές τις αναχρονιστικές λεπτομέρειες, όταν ο πολιτισμός της εποχής μας, με τον εξηλεκτισμό, κατάρθρωσε να φέρει όλες τις ανέσεις μέσα σε κάθε σπίτι; Οι Αμερικανοί, που είναι και οι αρχαιότεροι στην κατασκευή ηλεκτρικών ψυγείων, μάς προσφέρουν το καύχημα της πατρίδας τους: Πρόκειται για το τελευταίο μοντέλο της General Motors Corp. «Frigidaire», που αντιπροσωπεύει στην Έλλάδα το κατάστημα Πανταζιάδης - Καλτσίκης, της οδού Σταδίου 23, και προσφέρει τις σύγχρονες ανέσεις ενός αμερικανικού σπιτιού στην Έλληνίδα νοικοκυρά. Το ηλεκτρικό ψυγείο «Frigidaire», που υπάρχει σε μεγάλη συλλογή μοντέλων, ανάμεσα στα οποία και το περίφημο Frost Proof, το οποίο ενώ έχει κατάψυξη 18 θαβμών δεν δημιουργεί ποτέ πάγο, μοναδική δηλαδή εξυπηρέτηση για την νοικοκυρά, λειτουργεί χωρίς μετασχηματιστή, έχει μαγνητική πόρτα στεγανή και πολύ μεγάλη περικτιτικότητα. Οι αλλαγές, ή βουτηγιά, ή τυρίερα, οι θέσεις των μπουκαλιών και των κονσερβών στο εσωτερικό της πόρτας εξοικονομούν πάρα πολύ χώρο και διπλασιάζουν έτσι την χωρητικότητα του. Τα συρτάρια για τα φρούτα και τα λαχανικά, τα ράφια για τα διάφορα φαγώσιμα και η μοναδική ακόμη από αμερικανικά ψυγεία μεγάλη του κατάψυξη το φέρνουν επίκεφαλής σε όλα τα μέλη του κόμου. Στην κατάψυξη,

που η πόρτα της έχει κι αυτή τη κη για διάφορα πράγματα, μπορείτε να φυλάξετε και στη μεγαλύτερη ζέστη, όχι για μία, αλλά για δυο και τρεις εβδομάδες, κρέας, ψάρια και διάφορα άλλα τρόφιμα, χωρίς να είστε υποχρεωμένοι να ψαλίζετε όλη την ώρα. Μ' ένα «Frigidaire», λοιπόν, όχι μόνο εξασφαλίζετε την υγεία και τις ανέσεις τις οικογενείας σας, αλλά παράλληλα έχετε, οποιαδήποτε στιγμή θελήσετε, το αναψυκτικό ή το παγωτό σας.

εμάτη καινούργιες ιδέες και έντυπες γυρίσε από την Ιταλία και την Κεντρική Ευρώπη ή κ. Δέ σποινα Σακαλά. Το γράμμα που μας είχε στείλει την περασμένη εβδομάδα και μάς μιλούσε για τα χίλια δυο πράγματα που αντίκρισε στις μεγαλύτερες Ιταλικές πόλεις, ήταν ένα μικρό μόνο κομμάτι από τα ενδιαφέροντα πράγματα που είδε στο επαγγελματικό της αυτό ταξίδι. «Μια άτελειωτη σειρά από θαυμάσια μερσεριζέ πλεκτά», ήταν η απάντησή της στις χίλιες δυο ερωτήσεις μας για τη μόδα στην Ιταλία. Τα μερσεριζέ, λοιπόν, είναι και έσπετος η μεγάλη επιτυχία της Ιταλικής μόδας. Μπλουζάκια χαριτωμένα, απλά, ανοιχτόχρωμα, φέρνουν, με τους θαυμάσιους συνδυασμούς τους, μία αληθινά καινούργια εποχή στον κόσμο των πλεκτών. Βλέπει ανάμεσα τους κανείς το ξεχωριστό γούστο εκείνου που μπορεί να τα διαλέξει ανάμεσα στις τόσες εκατοντάδες δημιουργιών, που έτοιμασαν για το καλοκαίρι του 1960 η Ρώμη, το Μιλάνο, ή Φλωρεντία. Τα μερσεριζέ, άλλωστε, όπως μου έλεγε η κ. Σακαλά, έχουν επικρατήσει επίσης στο Παρίσι, στην Έλβετία και στο Λονδίνο, γιατί συνδυάζουν την λαμπρότητα μιας επιτυχημένης δημιουργίας με την πρακτικότητα ενός καλοκαιρινού πλεκτού. Δροσερά, ανοιχτόκαρδα και κομψά, τα μερσεριζέ, που άρχισε κι όλος να παρουσιάζει η Τρίκοζα της οδού Έρμου 6 στην Αθήνα και της οδού Μητροπόλεως 51 στη Θεσσαλονίκη, είναι ίσως η πιο πρακτική ιδέα που μπορεί να προσφέρει κανείς στη σύγχρονη γυναίκα. Γιατί, αλήθεια, για σκεφθείτε και μόνες σας πόσο εύκολα διαδέχεται στην πατοίδα μας το καλοκαίρι την άνοιξη. Από τη μία μέρα στην άλλη, εκεί που νοιώθετε κανείς εύχρηστα στην άδη ενός λεπτού πλεκτού, καταλαβαίνετε πως πρέπει να αναζητήσετε στο ντύσιμό του κάτι πιο ανάλογο. Πιο πραγματικά καλοκαιρινό. Και το μερσεριζέ είναι ασφαλώς εκείνο που μπορεί, όχι μόνο να σας εξυπηρετήσει, αλλά και ν' αποτελέσει ένα χαριτωμένο απόκτημα της καλοκαιρινής σας ντυσίματος. Μια απλή λινά ή βομβοκακή φοιάτα παίρνει άλλη προσωπικότητα όταν την συνδυάσετε μ' ένα χαριτωμέ-

νο μπλουζάκι ή ζακεττάκι από μερσεριζέ, τυρκουάζ, κίτρινο, ροζ ή σιέλ. Στην Ιταλία, άλλωστε, όπως μου έλεγε η κ. Σακαλά, φορούνται πολύ οι λευκές λινές φοιές, με ομοιόχρομα πουλόβερ ή ζακέτες από μερσεριζέ. Ένα ωραίο λουλούδι, ένα πολύχρωμο κολλιέ από πέτρες Μουράνο, ένα ζευγάρι φανταζι σκουλαρίκια ή ένα μαντήλι από μουσελίνα, μπορούν να προσφέρουν μία διαφορετική νότα στο απλό αυτό καθημερινό ντύσιμο. Άλλα μήπως ένα μπλουζάκι μερσεριζέ φοριέται μόνο το άπογευμα; Από την ώρα του γραφείου μέχρι τη στιγμή που θα πάτε στον υπαίθριο κινηματογράφο, στο εξοχικό τοδερνάκι, στον περίπλοκο με το αυτοκίνητο και, άργότερα, στις διακοπές, θα βρεθεί πάντοτε η κατάλληλη στιγμή για να σας εξυπηρετήσει και να ολοκληρώσει την κομψότητά σας. Ένα ά-χει φέρει από την Ιταλία η κ. Σακαλά. Θα σας δώσει, ασφαλώς, τις τελευταίες ημέρες του Μαΐου και θ' αποδείξει, για μία ακόμη φορά, πόσο πρακτικές και χαριτωμένες είναι οι ιδέες της Τρίκοζα. Γιατί, με την γυαλιστερή ομορφιά μιας μερσεριζέ μπλουζας ή ζακέτας, μπορείτε, αληθινά, να είστε ντυμένες όλες τις ώρες της ημέρας, όχι μόνο φθηνά, αλλά και με ξεχωριστό γούστο και κομψότητα, που θα αναδείξει τη σιλουέττα σας.

ένα αληθινό συνδυασμό χρωμάτων ζαγαρικού πινούκας θα μπορούσε κανείς να πορομοιάσει τη συλλογή νυκτιών και εσπεριών, που προσφέρει για το καλοκαίρι της οδού Έρμου 6. Πρωτότυποι συνδυασμοί σε όμορφες μπλουζες, σεντόνια, τραπεζομάντηλα λινά, συνθέτουν τη γοητευτική παρουσία ενός ωραίου κεντήματος. Εκτός από τα νυκτικά από σατέν με δαντέλλες από καρισμένα λουλούδια ή κεντήματα, στο έλεγκτο αυτό μαγαζί θα βρείτε και πολλά πρακτικά προχειρα νυκτικά από όπαινα κεντημένα.

σο κι αν μία γυναίκα είναι καταποτισμένη για τις διαθέσεις της εποχικής μόδας, μόλις αποφασίσει να φτιάξει ένα καινούργιο φόρεμα βρίσκειται πάντοτε μπροστά στο αίανιο πρόβλημα της: Τι σχέδιο να διαλέξει. Μπορεί να ξέρει, θέ-βαι, πως της πηγαίνουν τα φορε-διά ή τα στενά, ότι η μόδα προ-τιμά μια γραμμή όχι εξεζητη-μένη, πως τα νυκτικά δεν είναι έσπε-τος τόσο το πολύ κι ότι η ομο-φία όλου του φορέματος στηρίζε-ται σ' ένα ξεχωριστό έμπριμέ. Άλ-λά, τ' άλλο, όταν σκεφθεί 6-λες αυτές τις ποσταγές της μό-δας, προσπαθώντας να βρει εκείνο που θα ταίριαζε περισσότερο στην

ψυχρόνωση και την προσωπικό-τητά της, θαρρεί κανείς πως οι γνώσεις της συνωμοτούν για να την μπλέξουν σ' ένα ατελείωτο έρωτηματικό. Είναι ίσως ένας έμ-φωτος διαταγμός, που δεν την ά-φηνει ελεύθερη να σκεφθεί και ν' αποφασίσει. Αντίθετα, όμως, αν πρόκειται για κάποια φίλη που ζη-τάει τη γνώμη της, είναι σε θέση να διαλέξει σωστά και να δώσει μια καλή συμβουλή. Άλλα την ι-δια όμως ποιος θα την βοηθήσει στη δύσκολη αυτή στιγμή; Έχει ρίξει κιόλας μια ματιά στα μαγα-ζιά, χωρίς να καταστούν σε κά-τι συγκεκριμένο. Και έρετες για-τί; Γιατί, όπου κι αν ζήτησε μία πληροφόρηση, όπου κι αν στάθηκε περισσότερο σκεπτική μπροστά σε κάποιο ύφασμα ή θέλησε να εξα-ρίξει μια ματιά σε κάτι που είχε σχεδόν διαλέξει, αντίκρισε πόντο-ρα την ίδια ευγενική ψυχρότητα των πωλητών του καταστήματος, που είχαν αρχίσει να χάνουν την υπομονή τους με τις επαναλημέ-νες ερωτήσεις της. Κι όμως, καλή μου φίλη, έσεις που έχετε τόσο ταλαιπωρηθεί από το έμπορικό μόνον ενδιαφέρον ώρισμένων καταστή-ματων της πρωτεύουσας, μπορείτε τώρα πια να βρείτε τον μικρό σας παράδεισο. Είναι ένα από τα πιο όμορφα μαγαζιά της Αθήνας, το «Salon Vert», Σαν σφραγίδα επι-στοσύνης φέρνει τους συνεχιστές της φήμης «Σκαλό», που έμπρι-ρετή για γυναίκες ομορφιά επί έξηνα χρόνια. Μέσα στις προθή-κες του θαυμάσια διακοσμημένου αυτού καταστήματος βρίσκει κα-νείς τις ωραιότερες δημιουργίες των μεγαλύτερων σπιτιών της Ε-υρώπης. Το Παρίσι, η Ρώμη, η Ζυ-ρωρύν, που προσφέρει για το καλοκαί-ρι της οδού Έρμου 6. Πρωτότυποι συνδυασμοί σε όμορφες μπλουζες, σεντόνια, τραπεζομάντηλα λινά, συνθέτουν τη γοητευτική παρουσία ενός ω-ραίου κεντήματος. Εκτός από τα νυκτικά από σατέν με δαντέλλες από καρισμένα λουλούδια ή κεντή-ματα, στο έλεγκτο αυτό μαγαζί θα βρείτε και πολλά πρακτικά προ-χειρα νυκτικά από όπαινα κεντη-μένα.

γοί της μόδας για το 1960, το κατάστημα «Σαλόν Βέρ» θα σας δανείσει το ίδιο μοντέλο που έμ-πνεύσθηκαν ο Ντιόρ, ο Μπαλμιν ή ο Μπαλενσιαγκά, και υπάρχει σε μικρογραφία κροκί για να το κοπάρη η μόδιττα σας. Και, το κυριότερο, αν αγοράσετε ένα φό-ρεμα και την άλλη μέρα ανακα-λύψετε πως δεν σας άρεσει, δεν έχετε παρά να το επιστρέψετε. Θα σας δώσουν τα χρήματά σας πίσω εις το άκέραιο.

υλαχθήτε από τις ύ-περβολές τώρα το κα-λοκαίρι, συμβουλευτεί-τε την εκλεκτή μακιγιέρ-η της Αθήνας Λία Γα-λάνη που, στο έργο-σπίτη της της οδού Κανάρη 4, συγκεντρών-ει τις πιο πρόσφατες κομψές Αθηναίες. Το δυνατό φως του ήλιου είναι ένας μεγάλος εχθρός του μακιγιάζ, που πρέπει να γίνεται απ' έδω και μπρος με περισσότερη προσοχή, ώστε να μη χάνει τη φυσικότητά του. Ιδιαίτερα οι σκιές των μα-τιών, το βάψιμο των βλεφαρίδων και το γράμμα του κραγιονίου πρέ-πει να διαλεχθούν από μία ειδική, που θα σας βοηθήσει να αποφύγε-τε ανεπανόρθωτα λάθη.

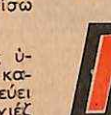

μαζίζοντας τις συμ-βουλές της για τα λι-παρά δέρματα, ή εκ-λεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λί-λυ, μου έλεγε, στο Ιν-στιτούτο της της οδού Αμερικής 15, πως το πρώτο καθήκον πρέπει να γί-νεται να βρούμε τις τοξίνες που έκαί-νται από τις τοξίνες που έκαί-νται από τη γύα. Ένα πλύσιμο με καθαρό νερό, ανάλο-γο κρύο ή ζεστό, ανάλο-γο με το δέρμα, ή ένα πέραςμα με τονωτική λοσιόν προετοιμάζει το τοπικό δέρμα για το μακιγιάρ-ισμα. Είναι μία περιποίηση που πρέπει να γίνεται συστηματικά, ώστε το δέρμα να μη γυαλίζει και να έχη πάντοτε μία φρεσκάδα και δροσιά.

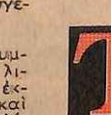

έ κάθε μεταβατική έ-ποχή, θαρρεί κανείς πως οι ευθύνες της νοικοκυράς παλλαπα-σίζονται Σά να μην έφθαναν, λοιπόν, οι σκέψεις για το ντύσι-μο, για το καθημερι-νό νοικοκυριό, ή για την αντιμετώπιση και το πρόβλημα της καλοκαιρινής κούρτας. Οι βαριές μεταξωτές, βελούδινες κούρτες θα κρυφθούν κι αυτές μαζί με τα χολιά, αλλά το σπίτι θα χρειασθεί μία πνοή δι-αφορετική, ανανεωμένη, πρόσχρη. Και υπάρχει κάτι πραγματικά πρα-κτικό για το αθηναϊκό κοινό: οι με-τη σκόνες και την άφρατη ζέ-στη. Είναι οι περιόχτες κούρτες από «Terylene», που δεν χρειάζονται σίδε-ρο μετά το πλύσιμο ή έχουν όλη την ομορφιά και τη γοητεία ενός ολομέταξου βουά. Το «Te-rylene» είναι μία πλαστική ύλη που,

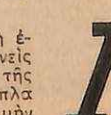
ενώ δεν διαφέρει σαν ύφασμα από εκείνα που έφραμε μέχρι σήμερα, έχει τόσες πρακτικές ιδιότητες, ώστε να ξεκαρδάξει την πολυάσχο-λη σύγχρονη νοικοκυρά. Οι θαυ-μάσιες αυτές μονόχρωμες ή ριγέ κούρτες, που υπάρχουν αποκλει-στικά στο κατάστημα Σπηλιοπού-λου της οδού Έρμου 21, είναι ά-νομιφισήτητα οι πιο πρακτικές για το ελληνικό καλοκαίρι.

οροπονιάστε πως δεν καθαρίζουν οι κατα-σώλες σας από τα ύ-περλοιπα των φαγη-τών, όσο κι αν τις τρίψετε. Προσπαθή-σατε, όμως, να χρη-σιμοποιήσετε και στις την περίφημη αμερικανική σκόνη καθαρισμού «Bav» που, με τη βο-ήθεια λίγου νερού, μπορεί να εξα-καλώσει στα σκεύη σας την πλώ-τη τους ομορφιά. Δεν παίζει ρό-λο αν είναι από αλουμίνιο ή έμα-γιέ. Και στις δύο περιπτώσεις το «Bav» θα εξαφανίσει κάθε ίχνος φαγητού ή λερωμάτος, με μία α-πλή κίνηση, καταργώντας έτσι το πόλεμο και κουραστικό τρίψιμο, που δεν έφραμε κανένα αποτέλεσμα.

ώρα που πλησιάζου-με στην εποχή των διακοπών, κάθε νοι-κοκυρά πρέπει να φροντίσει να πάρη έ-να πρακτικό μηχανή-μα για δόλωση της οικογένειας. Πρόκειται για την περίφημη έλβετική βιο-στική μηχανή «Richards», που πω-λείται αποκλειστικά στο κατήστη-μα Σπίγγου - Αναστασιάδης της ο-δού Πεσματιόγλου 9α, και σιυδι-άει το πλεονέκτημα να εξυπνο-τή όλα τα μέλη της οικογενείας. Χάρη σε μία περιστροφική και μία παλινδρομική κεφαλή, τα πιο σκλη-ρά γένεια, ή αποτρίχωση των πο-διών, και το κόψιμο των παιδιών είναι μία απλή ολιγόλεπτη εύχα-ριστη άσασχόληση.

ουλοδιασμένος αν-δρικός είναι οι κα-λοκαιρινές δημιου-ργίες του εκλεκτού α-θηναϊκού καταστήμα-τος «Αμαζών», της ο-δού Έρμου 48. Τα πιο όμορφα έμπριμέ του Παρισιού και της Ρώμης συν-θέτουν απλά, εύκολα φέρετα νεανι-κά φορέματα, φούστες, πουκάμισα και παντοφύλακες, σε ύλη, σε ά-γκυαλίσουν τις τερστικές κρυ-στάλλινες βιτρίνες, για να προσ-φέρουν την ομορφιά τους σαν ένα δείγμα της τελειότητας που χαρι-σμοποιεί το αθηναϊκό παρτίκι αυτό μαγαζί. Θα είναι μία αληθι-νή έκπληξη, ακόμη και για τις γυ-ναίκες που δύσκολα ξεχωρίζουν κάτι για τον εαυτό τους.

Η Άγιον

FRIGIDAIRE
η μάρκα που συμβολίζει την ανωτερότητα από πολλά χρόνια!

Τα καλύτερα ηλεκτρικά ψυγεία του Κόσμου. Παρελήφθησαν τα μοντέλα του 1960.

- Λειτουργούν άνευ μετασχηματιστού.
- Μαγνητική δύρα στεγανή.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ GENERAL MOTORS CORP.
ΠΑΝΤΑΖΙΑΔΗΣ - ΚΑΛΤΣΙΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 27.855

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 238
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΤΡΑΠΙΣΤΑΙ. 2. ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ. 3. ΡΖ (Ροζίτα) — Υ. Ν. — ΙΝΟΣ. 4. ΕΟΥΣ — ΜΠΑΛΙΝΚ. 5. ΑΣΠΙΡΙΝΗΣ — ΣΕ. 6. ΝΟΝ (Νοι-πνή) — ΕΛΕΑΣΕΥ. 7. ΤΑΟΣ — ΑΛΑ. 8. ΠΟΕ. 8. ΟΣ — ΕΑΝ — ΣΚΟΠΑ. 9. ΡΗΤΣΕΦ — ΕΑ. 10. ΑΝΤΙΖΗΛΕΣ. 11. ΣΤΕΝΟΜΑΚΡΑ. 12. ΟΡΑΣΙΣ — Ω. ΣΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΤΟΡΕΑΝΤΟΡ. 2. ΡΙΖΟ-ΣΠΑΣΤΑΣ. 3. ΑΝ — ΥΠΝΟ — ΙΝΤΟ. 4. ΠΟΥΣΙ — ΣΕΤΤΕΡ. 5. ΠΠΝ (το Πι-πνί) — ΡΕ — ΑΝΙΣΑ. 6. ΙΑ — ΜΙ-ΛΑΝΕΖΟΣ. 7. ΣΤΑΙΝΕΛΑ — ΦΗΜΙ. 8. ΤΑ — ΑΗΛΑΣ — ΛΑΣ. 9. ΑΠΛΑΣΕ. ΚΕ.Κ.Κ. 10. ΙΟΝΙ — ΥΠΟΦΕΡΟ. 11. ΓΟΗΣ — Ο. ΓΛΑΣΑΣ. 12. Η ΕΣΚΕΛΕΛ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ 238
Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΛΕΠΙΑ — ΜΗ

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 238
1. Το πρόσωπο της γυναίκας διαφέρει από το πρόσωπο της. 2. Στην παλάμη του δεξιού χεριού της Ιδίας ο δείκτης είναι τονταμέ-νος με τα υπόλοιπα δάκτυλα. 3. Της Ιδίας η φωνή είναι πιο κοντή στα γόνατα. 4. Στο ποτήρι που κρατεί ο άνδρας το κρα-σί είναι λιγότερο. 5. Πάνω στο τραπέζι το αδοσέχιο έχει δύο μαργαρίτες αντί μιας. 6. Τα πόδια του τραπέζιου διασταυ-ρώνονται αντίστροφα. 7. Τα φύλλα του βένδρου, αντί να είναι στο πλάι του κεφαλιού του άνδρος, διαφέρουν. 8. Το παγκάκι που κάθεται η γυναίκα, στο μέσο μέρος (πί-σω απ' τη ζώνη της) είναι πιο κοντό.

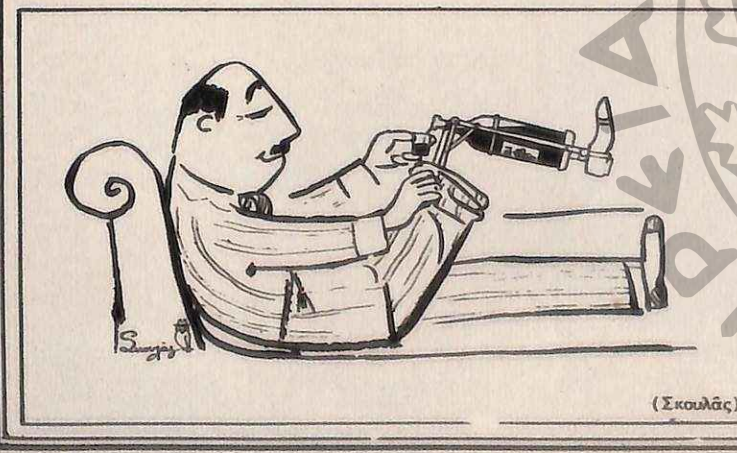
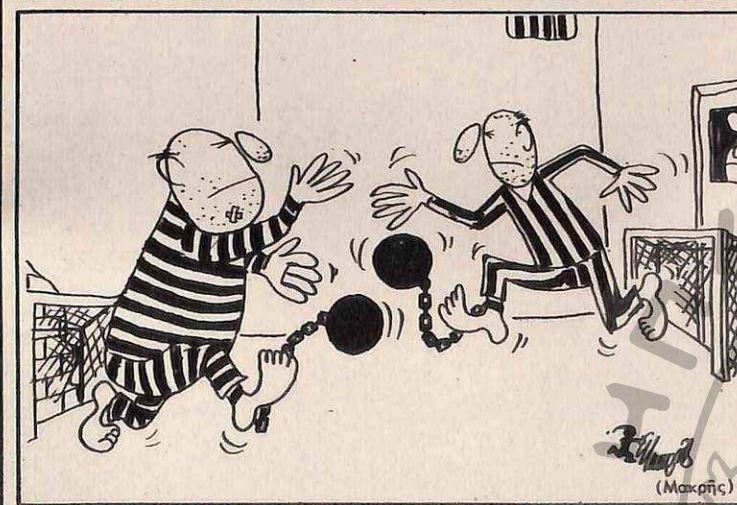
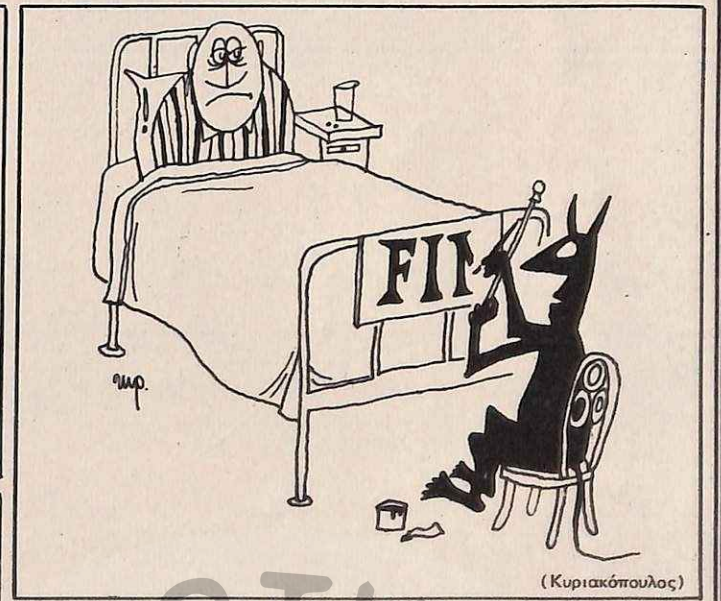
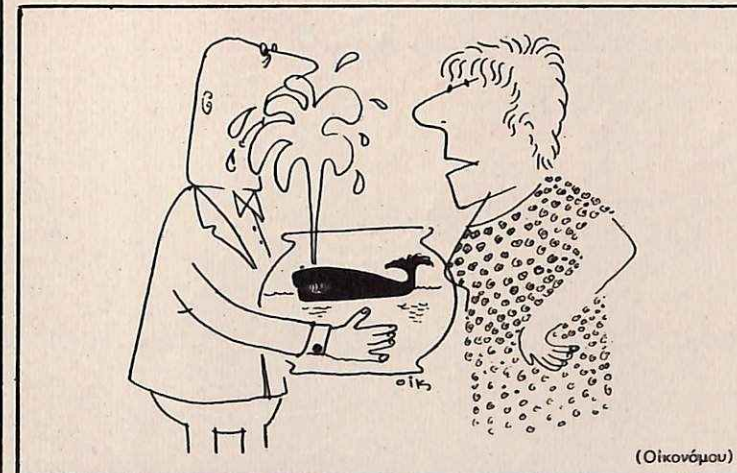
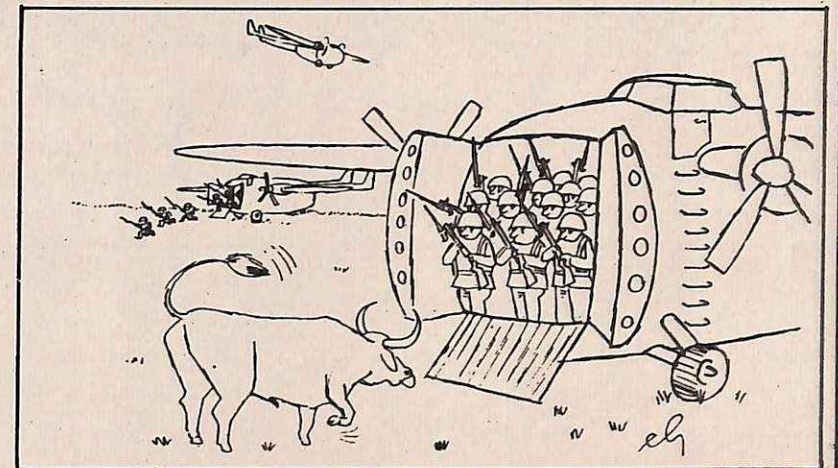
Ρip Kίρμπu

Ο Κίρμπu και ο δοηθός του γυρίζουν στην 'Αμερική. Έκει, όμως, βρίσκονται άμέσως αντιμέτωποι με μία σπείρα του υποκόσμου, που όχι μόνο μαστίζει την κοινωνία με τις παρανομίες της, αλλά — στην εξέλιξη της μάχης — ραδιουργεί και κατά του ανυποψίαστου Ντέσμοντ και βάζει σε κίνδυνο τη ζωή του, τούτη τη φορά απ' τον δήμιο. Προκειμένου, λοιπόν, να επιτύχει την ανακάλυψη της συμμορίας, ο Κίρμπu αποφασίζει να τοποθετήσει σε ένα κιώτιο παλιοσιδέρα και να διαδώσει ότι μέσα έχει όπλα, ενώ ο Ντέσμοντ αντικαθιστά τον νυκτοφύλακα. Κατά την σύγκρουση που ακολουθεί τραυματίζονται τα περισσότερα μέλη της συμμορίας, αλλά ξεφεύγει ο αρχηγός τους Τζώννυ Γκάτ, τον όποιον εξακολουθεί να αναζητά ο Κίρμπu...

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ TENNIS ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
τήν πιο ευχάριστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"